

Jilid IV
Bil. 12

Hari Rabu
26hb Mac, 1986

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEENAM
Sixth Parliament

PENGGAL KEEMPAT
Fourth Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 1817]

USUL:

Rancangan Malaysia Kelima 1986-1990 [Ruangan 1872]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEENAM

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KEEMPAT

AHLI-AHLI DEWAN RAKYAT

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATO' MOHAMED ZAHIR BIN HAJI ISMAIL, P.M.N., S.P.M.K., D.S.D.K., J.M.N.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dan Menteri Pertahanan, DATO' SERI DR MAHATHIR BIN MOHAMAD, S.S.D.K., S.S.A.P., S.P.M.S., S.P.M.J., D.P., D.U.P.N., S.P.N.S., S.P.D.K., S.P.C.M., S.S.M.T., D.U.N.M. (Kubang Pasu).

Yang Berhormat Menteri Kerjaraya, DATO' S. SAMY VELLU, S.P.M.J., D.P.M.S., P.C.M., A.M.N. (Sungei Siput).

„ Menteri luar Negeri, Y.B.M. TENGKU DATO' AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJI BIN TENGKU ISMAIL, S.P.M.P., S.S.A.P., P.M.K. (Kota Bharu).

„ Menteri Perdagangan dan Perindustrian, Y.B.M. TENGKU TAN SRI RAZALEIGH HAMZAH, D.K., P.S.M., S.P.M.K., S.S.A.P., S.P.M.S. (Ulu Kelantan).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATO' PAUL LEONG KHEE SEONG, D.P.C.M. (Taiping).

„ Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, DATUK LEO MOGGIE ANAK IROK, P.N.B.S. (Kanowit).

„ Menteri Perusahaan Awam, DATIN PADUKA RAFIDAH AZIZ, D.P.M.S., A.M.N., (Kuala Kangsar).

„ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD, P.N.B.S., J.B.S. (Santubong).

„ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, DATUK SERI SANUSI BIN JUNID, D.S.D.K., D.G.S.M., S.M.K. (Jerlun-Langkawi).

„ Menteri Pelajaran, DATUK ABDULLAH BIN HAJI AHMAD BADAWI, D.M.P.N., D.J.N., K.M.N. (Kepala Batas).

„ Menteri Penerangan, DATO' RAIS YATIM, D.S.N.S. (Jelebu).

„ Menteri Kesihatan DATO' MAK HON KAM, D.P.M.P., J.M.N. (Tanjong Malim).

„ Menteri Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah, DATUK SERI MOHD. ADIB BIN HAJI MOHD. ADAM, D.G.S.M. (Alor Gajah).

„ Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, DATUK AMAR STEPHEN YONG KUET TZE, D.A., P.N.B.S. (Padawan).

- Yang Berhormat Menteri Wilayah Persekutuan, DATO SHAHRIR BIN ABDUL SAMAD, D.P.M.J. P.I.S., (Johor Bahru).
- „ Menteri Pertanian, TUAN ANWAR BIN HAJI IBRAHIM (Permatang Pauh).
- „ Menteri Kehakiman dan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATUK DR JAMES P. ONGKILI, S.P.D.K., D.I.M.P. (Tuaran).
- „ Menteri Kebajikan Masyarakat, DATO' ABU HASSAN BIN HAJI OMAR, D.P.M.S., S.M.T., P.I.S. (Kuala Selangor).
- „ Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO MOHAMED KHALIL BIN YAAKOB, D.S.A.P., J.S.M. (Maran).
- „ Menteri Kewangan, TUAN DAIM ZAINUDDIN (Kuala Muda).
- „ Menteri Pengangkutan, DATO DR LING LIONG SIK, D.P.M.P. (Mata Kuching).
- „ Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO' CHAN SIANG SUN, D.I.M.P., J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Menteri Buruh, DATO LEE KIM SAI, D.P.M.S., P.P.N. (Ulu Selangor).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, DATO' K. PATHMANABAN, D.S.N.S., K.M.N. (Telok Kemang).
- „ Timbalan Menteri Buruh, DATO' HAJI ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K. (Besut).
- „ Timbalan Menteri Buruh, DATUK WILLIAM LYE CHEE HIEN, P.G.D.K. (Gaya).
- „ Timbalan Menteri Pelajaran, TUAN BUJANG BIN HAJI ULIS (Simunjan).
- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATO ABANG ABU BAKAR BIN DATU BANDAR ABANG HAJI MUSTAPHA, D.S.A.P., J.M.N. (Paloh).
- „ Timbalan Menteri Pertanian, TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN MOHD. KASSIM BIN AHMED (Machang).
- „ Timbalan Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATIN PADUKA CHOW POH KHENG *alias* ROSEMARY CHONG, D.P.M.S. (Ulu Langat).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, PUAN SHARIFFAH DORAH BINTI DATO' SYED MOHAMMED, S.M.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I. (Semerah).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUHYIDDIN BIN HAJI MOHD. YASSIN, S.M.J., P.I.S., B.S.I. (Pagoh).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, DATO S. SUBRAMANIAM, D.S.N.S., S.M.J. (Segamat).
- „ Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri, DATO DR TAN TIONG HONG, D.S.A.P. (Raub).
- „ Timbalan Menteri Pengangkutan, PUAN HAJJAH RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., S.M.S., A.M.N., P.J.K. (Selayang).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO SABBARUDDIN CHIK, D.S.A.P., S.M.S. (Temerloh).
- „ Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan, PUAN NAPSIAH BINTI OMAR (Kuala Pilah).
- „ Timbalan Menteri Luar Negeri, DATO ABDUL KADIR BIN HAJI SHEIKH FADZIR, A.M.K. (Kulim-Bandar Baru).
- „ Timbalan Menteri Dalam Negeri, DATO RADZI BIN SHEIKH AHMAD, D.P.M.P. (Kangar).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, DATO' OO GIN SUN, D.S.D.K., S.D.K., A.M.K., J.P. (Alor Setar).
- „ Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan, TUAN AHMAD SHAH BIN DATUK HUSSEIN TAMBAKAU, B.S.K. (Keningau).
- „ Timbalan Menteri Kerjaraya, DATO ZAINAL ABIDIN BIN ZIN, D.P.M.P., P.M.P. (Bagan Serai).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN MEGAT JUNID BIN MEGAT AYOB, A.M.P., A.M.K. (Hilir Perak).
- „ Timbalan Menteri Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN HAJI ABDUL RAHIM BIN ABU BAKAR, S.M.P., A.M.N. (Kuantan).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Awam, TUAN HAJI DAUD BIN DATO' HAJI TAHA (Batu Pahat).
- „ Timbalan Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDILLAH BIN HAJI ABDUL HAMID (Silam).
- „ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN NG CHENG KUAI (Lumut).
- „ Timbalan Yang di-Pertua, Dr Abdul Hamid bin Pawanteh (Arau).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, P.B.S. (Sarikie).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebajikan Masyarakat, TUAN JAWAN ANAK EMPALING, K.M.N. (Rajang).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Perusahaan Awam, TUAN HUSSEIN BIN MAHMUD (Tanah Merah).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Tenaga, Telekom dan Pos, TUAN AU HOW CHEONG, K.M.N., A.M.P. (Telok Anson).

- Yang Berhormat Setiausaha Parlimen Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN MOHD. TAJOL ROSLI BIN MOHD. GHAZALI, A.M.P. (Gerik).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN AWANG BIN JABAR, A.M.N., P.J.K. (Dungun).
- „ Setiausaha Parlimen Jabatan Perdana Menteri, TUAN MUSTAFFA BIN MOHAMMAD, S.M.J., K.M.N., P.I.S., B.S.I. (Sri Gading).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kemajuan Tanah dan Wilayah, DATO HAJI DUSUKI BIN HAJI AHMAD (Tumpat).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Kesihatan, TUAN BAN HON KEONG (Batu Gajah).
- „ TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Jasin).
- „ TUAN ABDUL GHANI BIN MISBAH, P.P.N., B.S.K., A.S.D.K. (Kinabatangan).
- „ DATO ABDUL MANAN BIN OTHMAN, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Terengganu).
- „ TUAN ABDUL RAHMAN BIN SULIMAN (Parit Buntar).
- „ DATUK PATINGGI HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, D.P., D.A., S.P.M.J., P.G.D.K. (Samarahan).
- „ DATO HAJI ABU BAKAR BIN UMAR, D.S.K.D., S.D.K. (Kota Setar).
- „ DATUK HAJI AFFANDY BIN TUN HAJI MOHD. FUAD STEPHENS (Marudu).
- „ TUAN AHMED HAMBAL BIN YEOP MAJLIS, P.P.T. (Parit).
- „ TAN SRI DATIN PADUKA HAJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, P.M.N., D.P.M.S., J.M.N. (Kuala Langat).
- „ DATUK ALFRED JABU ANAK NUMPANG, P.N.B.S., K.M.N. (Betong).
- „ TUAN ALIAS BIN MD. ALI, P.J.K. (Ulu Terengganu).
- „ TUAN ANDREW JANGGI MUYANG (Lubok Antu).
- „ TUAN HAJI AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM, A.M.P. (Batang Padang).
- „ TUAN BAHARI BIN HARON (Labis).
- „ TUAN BAHAROM BIN HAJI BAKAR (Padang Terap).
- „ DR GEORGE CHAN HONG NAM (Lambir).
- „ TUAN CHAN KOK KIT (Sungai Besi).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- „ DATO MICHAEL CHEN WING SUM, D.P.M.S. (Beruas).
- „ DATO CHIN HON NGIAN, D.S.I.J., S.M.J. (Renggam).

Yang Berhormat TUAN PETER CHIN GAN OON, P.M.P. (Ipoh).

- „ TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., D.G.S.M., J.M.N. (Batu Berendam).
- „ DATUK CLARENCE E. MANSUL, P.G.D.K. (Penampang).
- „ DATUK EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.N.B.S., P.B.S. (Saratok).
- „ DATUK EDWIN ANAK TANGKUN, P.N.B.S., P.B.S., A.B.S. (Batang Lupar).
- „ TUAN FUNG KET WING (Sandakan).
- „ TUAN NEWMAN GABAN (Bandau).
- „ TUAN GOOI HOCK SENG (Bukit Bendera).
- „ TUAN V. GOVINDARAJ, A.M.N., P.J.K. (Pelabuhan Kelang).
- „ DATUK HARRIS BIN MOHD. SALLEH, S.P.D.K., S.P.M.J. (Ulu Padas).
- „ TUAN HASSAN BIN HAJI MOHAMED, K.M.N., A.M.N. (Rantau Panjang).
- „ TUAN HASSAN ALBAN BIN HAJI SANDUKONG, J.P. (Labuk Sugut).
- „ DATO DR HEE TIEN LAI, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., B.S.I., J.P. (Ayer Hitam).
- „ TUAN IBRAHIM AZMI BIN HASSAN (Kuala Nerus).
- „ TUAN ISMAIL BIN ARSHAD, A.M.K. (Jerai).
- „ TUAN ISMAIL *alias* MANSOR BIN SAID, A.M.N. (Kemaman).
- „ DATO JAMALUDDIN BIN HAJI SUHAIMI, D.P.M.S., A.M.N., P.J.K. (Sabak Bernam).
- „ TUAN JUSTINE ANAK TEMENGGONG JINGGUT (Ulu Rajang).
- „ TUAN KADOH BIN AGUNDONG (Ulu Padas).
- „ DATO' SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MOHD. ISA, S.P.M.P., K.M.N., J.P. (Larut).
- „ TUAN KAN YAU FA, A.S.D.K. (Tawau).
- „ TUAN KARPAL SINGH (Jelutong).
- „ TUAN KHADRI BIN SABRAN (Tenggaroh).
- „ TUAN MARK KODING (Kinabalu).
- „ DR KOH TSU KOON (Tanjong).
- „ DATO LEE BOON PENG, D.S.N.S., A.M.N., P.J.K., J.P. (Mantin).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ TUAN LEO MICHAEL TOYAD (Mukah).
- „ DATUK LEONARD LINGGI ANAK JUGAH, P.N.B.S., P.B.S. (Kapit).
- „ DATO LEW SIP HON, D.P.M.S., J.M.N. (Shah Alam).

Yang Berhormat TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).

- „ TUAN LIM LIANG SENG P.P.T. (Kinta).
- „ TUAN LING SIE MING (Sibu).
- „ TUAN MAMAT GHAZALEE BIN ABDUL RAHMAN, S.M.T., P.J.K. (Ulu Nerus).
- „ DATO' HAJI MOHAMED BIN HAJI ALI, D.J.M.K., K.M.N., A.M.N., P.B. (Nilam Puri).
- „ TUAN MOHAMED AMIN BIN HAJI DAUD, A.M.N. (Pekan).
- „ DATO' MOHAMED BIN RAHMAT, S.P.M.J., S.S.I.J., P.N.B.S., K.M.N. (Pulai).
- „ TUAN MOHAMED RAZLAN BIN HAJI ABDUL HAMID, P.P.N., P.P.T. (Matang).
- „ DATO HAJI MOHAMED SUHAIMI BIN DATO HAJI KAMARUDDIN, D.P.M.S., A.M.N. (Sepang).
- „ DATO HAJI MOHAMMAD ABU BAKAR BIN RAUTIN IBRAHIM, D.S.D.K., K.M.N. (Kuala Kedah).
- „ TUAN MOHAMMAD IDRIS BIN MOHAMMAD BASRI (Setapak).
- „ DATO MOHAMMAD YAHYA BIN LAMPONG, A.S.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHAMMED YUSSOF BIN HAJI YAKOB (Hilir Padas).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH, S.M.K. (Bachok).
- „ TUAN MOKHTARAM BIN RABIDIN, A.M.N., P.P.N., P.I.S. (Pontian).
- „ TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., S.S.A.P., S.I.M.P., S.P.D.K., (Lipis).
- „ DATO MUSA HITAM, S.P.M.J., S.S.I.J., S.P.M.S., D.U.N.M., S.P.N.S. (Panti).
- „ TUAN MUTANG TAGAL (Bukit Mas).
- „ DATO DR NEO YEE PAN, S.P.M.J., B.S.I. (Muar).
- „ DATO' HAJI NGAH BIN HAJI ABDUL RAHMAN, S.P.M.J., S.S.I.J., P.I.S., B.S.I., A.M.N., J.P. (Ledang).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalen Chepa).
- „ DATO' DR NIK HUSSAIN BIN ABDUL RAHMAN, D.P.M.K., K.M.N. (Kuala Krai).
- „ TUAN OMAR BIN ABDULLAH (Tampin).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDUL (Ulu Muda).
- „ DATUK PENGIRAN OTHMAN BIN HAJI PENGIRAN RAUF, P.G.D.K., A.D.K. (Kimanis).
- „ TUAN PATRICK ANEK UREN (Mas Gading).

- Yang Berhormat TUAN QUAH WEE LIAM, P.I.S., B.S.I. (Kluang).
- „ TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).
- „ DATO' HAJI SAIDIN BIN HAJI MAT PIAH, D.P.M.P., P.M.P., A.M.N., P.J.K. (Padang Rengas).
- „ TUAN SEOW HUN KHIM (Bukit Mertajam).
- „ TUAN HAJI SEROJI BIN HAJI HARON, A.M.N., P.P.N., B.K.M. (Baling).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALLEH, A.M.N., P.K.T., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN SIM KWANG YANG (Bandar Kuching).
- „ TUAN TAN KOON SWAN, A.M.P, J.P. (Damansara).
- „ TUAN TAN KOK HOOI (Padang Serai).
- „ DR TAN SENG GIAW (Kepong).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ TUAN TING LING KIEW (BINTULU).
- „ WAN ABU BAKAR BIN WAN MOHAMAD (Jerantut).
- „ WAN IBRAHIM BIN WAN ABDULLAH (Pasir Mas).
- „ TUAN HAJI WAN MOHD. NAJIB BIN WAN MOHAMAD (Pasir Puteh).
- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).
- „ TUAN YAHYA BIN HAJI ZAKARIA, P.P.T. (Bagan Datok).
- „ TUAN YEOH POH SAN (Petaling).
- „ TUAN YEW FOO WENG (Menglembu).
- „ DATIN PADUKA HAJJAH ZALEHA BINTI ISMAIL, D.P.M.S., S.M.S., K.M.N. (Tanjong Karang).

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT

 Rabu, 26hb Mac, 1986

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempergunakan Mesyuarat*).

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

NILAIAN RINGGIT

1. Tuan Mutang Tagal minta Menteri Kewangan menyatakan memandangkan ekonomi kita yang kurang sihat, pinjaman luar yang tinggi, kadar pertumbuhan ekonomi yang rendah dan harga barang utama dan bahan mentah kita di pasaran antarabangsa yang makin menurun, apakah langkah-langkah positif yang diambil oleh Kerajaan supaya nilai ringgit kita yang ada sekarang ini dikekalkan dan bukan diturunkan ataupun dinaikkan dengan sewenang-wenangnya.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato Sabbaruddin Chik): Tuan Yang di-Pertua, nilai ringgit adalah ditentukan berbanding dengan nilai sekumpulan matawang rakan-rakan perdagangan utama negara. Ia ditentukan dengan bebas dalam pasaran pertukaran wang asing dan Bank Negara Malaysia hanya campurtangan bila perlu untuk menyederhanakan turun naik nilai ringgit dan bukan untuk menghalang kadar pertukaran daripada mencerminkan arah aliran asas dalam permintaan dan penawaran di pasaran matawang asing. Dengan membenarkan kadar pertukaran

mencerminkan arah aliran asas dan mencari parasnya sendiri di pasaran, persaingan eksport negara di peringkat antarabangsa dapat dikekalkan. Oleh itu adalah menjadi dasar Bank Negara untuk terus campurtangan hanya bila perlu bagi mengelakkan perubahan berlebihan dalam kadar pertukaran.

Ahli Yang Berhormat mungkin ingin mengambil perhatian bahawa sungguh pun kadar pertumbuhan ekonomi telah turun kepada 2.8% dalam tahun 1986 akibat daripada harga komoditi yang menurun, imbalan pembayaran negara bagi tahun 1985 telah bertambah baik berbanding dengan keadaannya dalam tahun 1984, dengan defisit akaun semasa jatuh menjadi \$2.2 billion ataupun 3.1% daripada Keluaran Negara Kasar. Simpanan luar negeri bersih Bank Negara telah mencatatkan kenaikan sebanyak \$2.8 billion. Oleh kerana kedudukan imbalan pembayaran yang baik ini, ringgit secara relatifnya kekal stabil dalam pasaran pertukaran wang asing.

Tuan Mutang Tagal: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin tahu sama ada simpanan luar (foreign reserve) ataupun reserve yang ada kepada Bank Negara dan pada negara kita ada berkaitan ataupun perhubungan yang erat dengan kedudukan nilai matawang kita dan jika ya, apakah langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan supaya jumlah simpanan kita dapat dipertingkatkan, mungkin dalam masa 5 tahun yang akan datang suku akhir Rancangan Malaysia Kelima supaya kedudukan

wang kita dalam masa ini akan kita kekalkan.

Dato Sabbaruddin Chik: Tuan Yang di-Pertua, seperti saya katakan tadi, walaupun kadar pertukaran ringgit berbanding dengan beberapa matawang asing telah menurun sedikit dan walaupun terdapat keadaan kemelesetan seperti yang dihadapi oleh negara, tetapi sebenarnya dari segi international reserve, dengan izin, Bank Negara telah pun bertambah sebanyak \$2.8 billion dalam tahun 1985 (tahun lepas) kepada \$12.5 billion ataupun \$12,5000 juta di penghujung tahun 1985 dan ini pada kadar sekarang cukup untuk membiayai dalam lingkungan 5 bulan pengimportan barang-barang. Ertinya, reserve ini telah bertambah tetapi saya tidak tahu sama ada Yang Berhormat ingin bertanya mengapa bertambahnya, sedangkan kita tahu bukan sahaja kemelesetan tetapi juga nilai ringgit turun secara relatif berbanding dengan beberapa currency. Nyata bahawa dari segi jumlah, reserve Bank Negara tidak ada menjadi keraguan bagi kita.

PELAN INDUK PERINDUSTRIAN

2. Tuan Sim Kwang Yang minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian memberitahu Dewan Rakyat akan ciri-ciri utama Pelan Induk Perindustrian yang diluluskan baru-baru ini oleh Kabinet.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah): Tuan Yang di-Pertua, Pelan Induk Perindustrian Malaysia yang diluluskan baru-baru ini oleh Kerajaan mempunyai ciri-ciri utama seperti berikut:

(1) 3 objek pembangunan perindustrian ialah:

(i) sektor pembuatan sebagai pendorong pembangunan;

(ii) penggunaan sektor industri berasaskan sumber asli secara maksima; dan

(iii) menubuhkan keupayaan teknologi asli.

(2) 2 strategi pembangunan ini adalah:

(i) melaksanakan dasar perindustrian yang berpandangan luar; dan

(ii) membangunkan, dengan izin, Resource-based Industries yang berorientasikan eksport secara intensif serta pemulihan Non Resource-based Industries, dengan izin, untuk eksport juga.

(3) Ciri-ciri lain ialah:

(i) menggalakkan pembangunan keluaran-keluaran yang dikenali untuk eksport dan dirasionalisasi;

(ii) menambahkan kecekapan gunatenaga penyelidikan dan memperbaiki peraturan-peraturan institusi;

(iii) mengadakan institut-institut penyelidikan baru, misalnya STIM di samping memperluaskan lagi fungsi institut penyelidikan Kerajaan yang sedia ada serta memberi insentif kepada usaha-usaha swasta dalam penyelidikan;

(iv) menambahkan bekalan juruteknik dan jurutera;

(v) menubuhkan industri di sepanjang Barat

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat: Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Ketua Penolong Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Ketua Penyunting: Yahya Manap.

Penyunting Kanan: P. B. Menon.

Penyunting Kanan: Haji Osman bin Sidik.

Penolong Penyunting: N. Ramaswamy.

Penolong Penyunting: Amran bin Ahmad.

Pemberita-pemberita:

Haji Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Hajjah Kalsom binti Ghazali.

Mohamed bin Osman.

Norishah binti Mohd. Thani.

Zaharah binti Naim.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Mohd. Kassim bin Hashim.

Semenanjung dan di Pantai Timur Semenanjung yang tertumpu di Kuantan, Kuala Terengganu dan Kota Bharu;

- (vi) mewujudkan sistem insentif untuk menggalakkan eksport, membangunkan industri-industri yang diutamakan, rasio-nalisasi dan modernisasi;
- (vii) mengadakan dan menyebarkan sistem maklumat-maklumat ekonomi dengan cekap;
- (viii) memperbaiki jentera pentadbiran perancangan dan pelaksanaan.

Tuan Ismail bin Said: Terima kasih Tuan Yang di-Pertua. Saya mohon bertanya daripada Yang Berhormat Mulia Menteri Perdagangan dan Perindustrian iaitu apakah tujuan dan matlamat akhir Kerajaan kita bagi mengadakan Pelan Induk Perindustrian ini dan sama ada Pelan Induk Perindustrian ini merupakan dasar perindustrian negara kita.

Yang keduanya, saya ingin bertanya sama ada semasa merumuskan Pelan Induk ini, pihak Kerajaan dapat mengenal pasti halangan-halangan ataupun constraint yang boleh menjejaskan pelaksanaan pelan induk ini di masa akan datang. Jika ada apakah constraints dan apa langkah-langkah yang akan diambil untuk mengatasi constraint ini.

Yang ketiga, saya ingin bertanya sama ada pihak Kerajaan bercadang untuk menyebarkan Pelan Induk Perindustrian ini kepada umum dan jika ada berbuat cadangan, bilakah agaknya.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Tuan Yang di-Pertua, nampaknya ketiga-tiga soalan yang dikemukakan oleh Yang Berhormat tadi ada kaitannya di antara satu sama lain, oleh itu izinnnya saya menjawab sekali gus kepada ketiga-tiga soalan itu.

Sebagaimana Yang Berhormat sedia maklum bahawa Pelan Induk Perindustrian ini adalah dirancang untuk menjadi satu bahan perancangan bagi pihak pakar-pakar dan perancang kita di dalam Kerajaan. Saya fikir eloklah kita mengenal pasti apakah masalah yang dihadapi oleh Kerajaan hendak mengindustrialisasikan ekonomi kita. Dan kita sedar bahawa tahap kemajuan di bidang industri amat terhad dan base bagi manufacturing industry kita, dengan izin, amatlah kecil dan tidak meluas sehingga membantutkan usaha-usaha kita hendak menebus pasaran di luar negeri. Dan kita juga mendapat tahu dengan kajian yang telah dijalankan ini bahawa segala yang dilakukan di masa-masa yang sudah sama ada untuk mendorong penubuhan industri-industri gantian import yang telah berjaya tidak memberi kesan yang baik kepada pertumbuhan industri di negara kita.

Oleh sebab itulah dalam kajian-kajian yang dibuat telah dapat dikenal pasti beberapa masalah yang boleh memberi faedah kepada Kerajaan untuk menentukan apakah cara dan langkah yang perlu untuk meningkatkan yang pertamanya, dasar pandang luar supaya dapat didorong dengan lebih hebat lagi eksport keluaran negara kita.

Dan kedua ialah supaya kita tingkatan tahap pengeluaran kita kepada tahap yang lebih tinggi untuk menjamin kemajuan di masa depan. Oleh kerana objektif sebagaimana yang telah saya terangkan tadi di bawah Pelan Induk Perindustrian

semata-mata untuk hendak mengenal pasti masalah-masalah ini dan kita akan membetulkan segala-galanya. Umpamanya, sistem galakan yang terpakai pada masa ini tidak mendorong eksport dan tidak pula memberi perhatian kepada penubuhan industri-industri kecil dan tidak memberi pertolongan ataupun insentif kepada penggunaan bahan-bahan asli ataupun daripada yang menggunakan sumber asli dalam negara untuk keluaran eksport dan sebagainya.

Maka penekanan perlu dibuat dan dialih supaya segala perkara ini akan mendapat perhatian dan kita berharap apabila ianya digunakan untuk perancangan masa hadapan supaya dapat ditumbuhkan industri yang lebih hebat, maka ia sudah tentu akan dapat meningkatkan kemajuan industri di Malaysia ini.

Tuan Ibrahim Azmi bin Hassan:
Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Sebagaimana apa yang telah dijelaskan oleh Yang Berhormat Mulia tadi iaitu menunjukkan bahawa negara kita hari ini sudah seolah-olahnya menuju kepada dasar perindustrian lebih daripada pertanian. Adakah bagi pihak Kerajaan ingin menuju atau membawa negara ini ke arah perindustrian bersama-sama dengan pertanian ataupun direndahkan pertanian itu, ditinggikan perindustrian ataupun bersama-sama. Itu soalan yang pertama.

Yang kedua, Pelan Induk yang telah diluluskan kepada arah perindustrian yang telah ada di kebanyakan di negara-negara lain ataupun suatu langkah perindustrian cara baru, yang tidak ada di negeri-negeri yang lain supaya tidak menjadi persamaan perlawanan harga dan kemajuan yang telah dicapai oleh negara-negara lain. Oleh itu, Kerajaan menghalakan perindustrian kita ini kepada satu langkah yang tidak dibuat lagi oleh

negara-negara lain kepada arah itu, ataupun sebagaimana negara-negara lain juga.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah:
Tuan Yang di-Pertua, tujuan kita mengadakan Pelan Induk Perindustrian ini, bukan semata-mata kerana kita hendak memajukan ekonomi kita ini sebagai sebuah ekonomi yang berasaskan industri. Tidak ada satu negara pun di dunia ini yang telah menjadi negara industri 100%, bahkan walaupun negara itu maju seperti Amerika Syarikat, dia masih lagi bergantung kepada keluaran pertanian, tinggal lagi tingkat kemajuan di bidang perindustrian itu telah dapat dimajukan lebih daripada apa yang disumbangkan oleh bidang pertanian.

Sebagai sebuah negara membangun, Malaysia tetap menjadi sebuah negara yang berlandaskan pertanian dan inilah asas ekonomi dan asas kekuatan ekonomi negara kita. Walau bagaimanapun, oleh kerana sumbangan terhadap KTNK negara kita amatlah terhad kalau bergantung semata-mata kepada pertanian maka perlu kita mencari jalan supaya dapat meningkatkan pertumbuhan ekonomi dengan jalan yang lain.

Nampaknya pilihan yang terdapat kepada kita ialah dengan menggunakan bukan sahaja dengan teknologi yang terdapat tetapi juga dengan menggunakan sumber yang sedia ada di negara kita yang pula memberi keistimewaan tertentu kepada negara, supaya dapat bersaing dengan lebih baik dengan negara-negara lain di pasaran dunia. Maka kalau dapat digunakan segala apa yang terdapat di negara ini, yang istimewa bagi negara ini, maka sudah tentu ia akan dapat menjamin masa depan yang lebih baik bagi ekonomi negara kita. Kalaupun kemajuan di bidang industri ditingkatkan dengan lebih hebat lagi, bukan sahaja ia dapat

menyumbangkan terhadap pendapatan negara dari segi eksport dan lain-lain tetapi juga dapat membuka peluang yang lebih banyak kepada anak-anak muda kita mencari pekerjaan misalnya di masa hadapan. Tidaklah boleh mereka ini hanya dikongkong ke dalam satu alam tradisi iaitu di bidang pertanian semata-mata. Muda-mudi yang lengkap dengan ilmu pengetahuan dan dengan kepandaian yang istimewa, oleh kerana pendedahan menerusi pendidikan secara moden ini, sudah tentu mahu memasuki lapangan-lapangan baru pula yang saya fikir hanya terdapat di dalam bidang ekonomi moden menerusi industri.

Jadi kita sudah tentu akan memilih industri-industri yang boleh memberi keuntungan kepada kita apabila kita berhadapan dengan masalah yang hendak bersaing di pasaran dunia, maka sudah tentu kita akan memikirkan bagaimana kita akan dapat menembusi pasaran-pasaran itu dan dapat pula kita menjual barang-barang kita dengan laris, dengan mutu yang tinggi, kos yang berpatutan ataupun rendah dan boleh bersaing.

Jadi sudah tentu kita akan menggunakan kesempatan ini menerusi perancangan yang telah pun dibuat semoga apa juga bahan yang terdapat di negara ini, apa juga keluaran akhir yang akan dikeluarkan oleh negara ini mestilah diasaskan kepada matlamat supaya barang keluaran kita itu akan dapat bersaing dengan baik di luar negeri.

Jadi, kita akan menggunakan apa juga perkara yang difikir boleh menguntungkan kita, tetapi ada kalanya kita terpaksa bersaing dengan pihak yang lain yang juga akan mengeluarkan barangan yang sama. Tetapi kita berharap dengan tahap kemajuan yang dicapai di bidang pendidikan, di bidang teknologi dan dengan prodaktiviti ataupun daya

pengeluaran yang tinggi kita fikir kita boleh bersaing walaupun atas dasar mengeluarkan barangan yang sama, tinggal lagi sejauh mana dapat kita lakukannya bergantunglah kepada cara-cara kita menyusunnya dan cara pihak swasta dan orang ramai menyambut dan menyokong rancangan yang dijalankan oleh Kerajaan.

Tuan Sim Kwang Yang: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Sebagai dasar, sebagai tekanan utama dasar sahaja di bawah Pelan Induk Perindustrian negara kita, bolehkah Yang Berhormat Mulia menjelaskan sama ada kita akan memberi keutamaan kepada light labour intensive industry ataupun capital energy heavy industry sebagai dasar.

Yang kedua, benarkah pihak Kerajaan menjalankan satu kajian untuk menentukan permintaan tenaga untuk menemui kehendak-kehendak industri-industri yang akan ditubuhkan dalam negara kita khususnya kajian untuk menentukan sama ada kita menjalankan ataupun menubuhkan industri-industri yang memerlukan tenaga daripada Projek Hydro Elektrik Bakun.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Tuan Yang di-Pertua, segalanya akan diambil kira apabila kita meletakkan negara kita kepada keadaan di mana kita mahu memajukannya menerusi penubuhan industri-industri untuk masa depan. Jadi, soal sama ada kita memberi penekanan kepada light industry ataupun heavy industry tidak timbul, kerana kita akan melakukan apa juga secocok bagi kita dan boleh meletakkan keluaran negara kita kepada keadaan di mana kita akan menjadi lebih produktif dan lebih kompetitif di pasaran dunia. Jadi, memanglah akan dirangkumi segala-galanya bidang perindustrian yang difikirkan sesuai untuk pembangunan ekonomi negara. Jadi, keperluan

kepada tenaga dan sebagainya akan diambil kira bergantung kepada kemajuan yang hendak didorongkan oleh Pelan Induk yang telah disiapkan ...

SEKOLAH RENDAH—UMUR KANAK-KANAK

3. **Tuan Haji Seroji bin Haji Haron** minta Menteri Pelajaran menyatakan memandangkan kepada kesedaran rakyat dan kesihatan kanak-kanak di zaman sains dan teknologi adakah pihak Kementerian bercadang untuk menerima kanak-kanak yang berumur 5 tahun memasuki darjah I Sekolah Rendah.

Menteri Pelajaran (Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian tidak ada cadangan untuk menerima murid-murid yang berumur 5 tahun untuk memasuki Darjah I Sekolah Rendah.

Tuan Tan Kok Hooi: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya Yang Berhormat Menteri yang berkenaan, pada satu ketika saya pernah dengar Kementerian Pelajaran akan menerima kanak-kanak yang berumur lima tahun setengah memasuki darjah I di Sekolah Rendah. Sekiranya benar, bila akan dilaksanakan.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Tuan Yang di-Pertua, tidak ada sebarang "statement" yang dikeluarkan mengikut apa Yang Berhormat sebutkan itu.

PENAGIH DADAH—TANGKAPAN

4. **Tuan Baharom bin Haji Bakar** minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:

- (a) pada tahun-tahun 1984 dan 1985 berapakah kes-kes tangkapan yang dilakukan di seluruh

negara ke atas bekas-bekas penagih dadah yang telah menerima rawatan dan dibebaskan tetapi kembali semula kepada ketagihan dadah; dan

- (b) apakah usaha-usaha positif yang telah dilakukan bagi menjamin bekas-bekas penagih berkenaan tidak terjerumus lagi ke lembah itu semula selepas menerima rawatan.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang di-Pertua, di sepanjang tahun 1984, di antara penagih-penagih dadah yang ditangkap, seramai 994 orang penagih dadah telah dihantar ke Pusat-pusat Pemulihan di seluruh negara. Dari jumlah ini seramai 213 orang atau 21.4% adalah bekas-bekas penagih dadah yang telah terjerumus kembali kepada ketagihan dadah.

Manakala di dalam tahun 1985 pula, seramai 1,637 orang penagih dadah telah dimasukkan ke Pusat-pusat Pemulihan Dadah di seluruh negara. Dari jumlah ini seramai 398 orang atau 24.3% adalah bekas-bekas penagih dadah yang telah terjerumus semula kepada ketagihan dadah.

Tuan Yang di-Pertua, berbagai usaha positif telah dilakukan dengan melibatkan penyertaan anggota-anggota masyarakat setempat untuk mencegah bekas-bekas penagih dadah dari terjerumus semula kepada ketagihan dadah. Antaranya ialah menubuhkan Jawatankuasa-jawatankuasa Pemulihan Dadah bagi sesuatu daerah, bandar atau kawasan. Tugas-tugas Jawatankuasa ini ialah untuk:

- (i) membantu Pegawai-pegawai Pemulihan Dadah dalam mengawas dan menjaga selepas rawatan, penagih-penagih

dadah termasuk mereka yang dibebaskan dari Pusat-pusat Pemulihan.

- (ii) membantu Pegawai-pegawai Pemulihan Dadah dalam mendapatkan latihan dan pekerjaan bagi orang-orang awasan mereka.
- (iii) menggalakkan penyertaan masyarakat umum dalam mencegah penyalahgunaan dadah dan dalam memulihkan penagih-penagih dadah khususnya dalam mengintegrasikan semula mereka ke dalam masyarakat.

Setakat ini sebanyak 57 buah Jawatankuasa Pemulihan Dadah Kawasan telah ditubuhkan di negeri-negeri Pulau Pinang, Perak, Wilayah Persekutuan, Selangor, Negeri Sembilan dan Melaka. Sebanyak 8 buah lagi Jawatankuasa ini akan ditubuhkan di Negeri Johor.

Selain dari Jawatankuasa-jawatankuasa Pemulihan Dadah ini, satu lagi program bagi membantu bekas-bekas penagih dadah juga telah diwujudkan yang dinamakan Program "Rundingcara Kejiranan" yang melibatkan ahli-ahli Jawatankuasa Rukun Tetangga dari beberapa kawasan atau sektor di Negeri Pulau Pinang, Wilayah Persekutuan, Selangor dan Johor. Semua ahli kedua-dua Jawatankuasa ini telah diberi latihan yang berkaitan dengan tugas-tugas mereka.

Kementerian Dalam Negeri juga telah mendapat kerjasama dari Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan dalam menganjurkan kursus-kursus "Pengenalan Kepada Berpersatuan" bagi bekas-bekas penagih dadah di fasa terakhir yang akan dibebaskan dari Pusat-pusat Pemulihan Dadah agar mereka menyertai Persatuan-persatuan yang sesuai apabila keluar nanti. Ini adalah

di antara program-program yang telah dijalankan dengan tujuan memudahkan lagi proses mengintegrasikan semula bekas-bekas penagih dadah ke pangkuan masyarakat dan mencegah mereka dari kembali kepada tabiat lama.

Tuan Tan Kok Hooi: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Pusat Pemulihan untuk penagih dadah itu terlalu selesa dan juga terlalu banyak, ini menyebabkan penagih-penagih dadah keluar masuk begitu biasa sahaja. Adakah Kementerian Dalam Negeri bercadang mengumpulkan mereka di sebuah pulau dan biarlah mereka berdikari di sana.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, keselesaan Pusat ini tidaklah menjadi faktor utama yang menyebabkan bekas-bekas penagih dadah itu balik kepada tabiat mereka yang lama. Sebenarnya untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat Pusat-pusat yang terdapat di negara kita ini tidaklah begitu selesa hanya kita memberi makanan yang percuma dan juga melalui rundingcara dan rawatan dan pemulihan. Oleh kerana program kita bukan untuk hendak mengasingkan penagih-penagih dadah maka cadangan untuk menempatkan mereka ke sebuah pulau tidaklah boleh diterima oleh Kerajaan buat masa sekarang.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, daripada jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi, jelas menunjukkan bahawa peratus penagih-penagih yang telah dikeluarkan daripada Pusat-pusat pemulihan tetapi didapati menagih dadah semula adalah tinggi dan ini membuktikan bahawa Pusat ini tidak berfungsi dengan begitu berkesan.

Pertanyaan saya ialah sekiranya kita mengakui hakikat bahawa pusat ini tidak berfungsi dengan berkesan maka adakah pihak Kementerian

bermaksud untuk mengkaji semula kurikulum yang diajar kepada penagih-penagih ini dan adakah pihak Kementerian bermaksud untuk menyimpan mereka lebih lama di Pusat-pusat ini untuk memastikan bahawa sekurang-kurangnya 90% kalau tidak pun 100% daripada mereka yang ditahan dalam pusat ini tidak lagi akan kembali menagih dadah bila dibebaskan.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad:

Tuan Yang di-Pertua, ingin saya menegaskan di sini bahawa bukan oleh kerana keadaan yang terdapat di pusat itu yang tidak sesuai yang menyebabkan kebanyakan daripada mereka ataupun percentage yang tinggi daripada penagih-penagih dadah ataupun bekas-bekas penagih dadah kembali kepada tabiat mereka dan juga bukanlah bermakna jikalau kita simpan mereka, kita tahan mereka di pusat itu lebih daripada masa yang ada sekarang ini, umpamanya, lebih daripada dua tahun, mereka tidak akan kembali semula. Di antara sebab yang mereka kembali semula adalah oleh kerana mereka tidak diterima semula oleh masyarakat umum. Kami berpendapat bahawa had yang ditetapkan sekarang memadai dan rancangan-rancangan ataupun kurikulum yang disediakan memadai walaupun dari masa ke semasa kita mengubahsuaikan untuk memberi kesan yang lebih bermakna kepada penagih-penagih dan inginlah saya menjelaskan di sini bukanlah kerana pusat itu, bukanlah kerana had masa yang menyebabkan mereka balik kepada pangkuan penagihan, tetapi oleh sebab tidak diterima oleh masyarakat dengan faktor-faktor yang lain seperti tidak mendapat pekerjaan dan disingkirkan oleh masyarakat setempat dan seterusnya.

Tuan Mamat Ghazalee bin Abdul Rahman: Terima kasih, Tuan Yang di-Pertua. Saya cuma hendak bertanya sedikit sahaja kepada Yang

Berhormat Timbalan Menteri iaitu pada masa ini bagaimanakah kedudukan penagihan dadah di kalangan rakyat kita sama ada masih seperti dahulu ataupun sudah berkurangan berikutan dengan berbagai-bagai langkah yang telah diambil oleh pihak Kerajaan. Berhubungan dengan ini, kalau boleh, diberi angkanya untuk membandingkan keadaan pada suatu masa dahulu di mana masalah ini besar dan juga angka pada masa sekarang untuk menunjukkan sama ada dia masih begitu juga ataupun sudah berkurangan.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad:

Tuan Yang di-Pertua, dari segi penagihannya secara keseluruhan, saya boleh memaklumkan kepada Dewan yang mulia ini bahawa semenjak kita melancarkan kempen anti-dadah selama tiga tahun sekarang ini, kesannya menunjukkan butir-butir yang amat menggalakkan. Walau bagaimanapun, ada soalan yang ditanyakan sebentar lagi, izinkan saya menjawab sebentar lagi kepada yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat kepada soalan No. 9.

Tuan Mohamed Amin bin Haji Daud:

Tuan Yang di-Pertua, di kawasan saya ada satu Pusat Serenti di kawasan Tabung Haji Merchong. Apabila pusat ini mula diadakan, saya merasa bimbang, bimbang kerana peneroka-peneroka di kawasan saya yang generasi mudanya akan terpengaruh dengan dadah ini, tetapi sejak akhir-akhir ini saya hairan mengapa pusat ini makin lama makin kurang ahli-ahlinya. Dengar-dengarnya katanya lari. Saya tidak tahu apa sebab.

Keduanya, kita mengadakan Akta Dadah Merbahaya baru-baru ini dan setakat ini saya hendak tahu berapakah wang yang telah dirampas

oleh Kerajaan oleh kerana di dalam Akta baru ini kita diberi kuasa untuk merampas wang yang berjuta-juta ringgit yang masuk ke dalam negara kita ini, yang kita tahu hasil dadah, tetapi kuasa-kuasa undang-undang pada masa itu tidak dapat hendak dirampas wang-wang ini. Dalam pada itu, kita juga hendak tahu berapakah, dengan izin, kingpins yang telah kita masukkan ke dalam penjara dengan kuasa-kuasa yang ada oleh kerana terlibat dalam penyalahgunaan dadah atau mengedar dadah.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, Pusat Pemulihan di Sungai Merchong, sebenarnya bukanlah pusat pemulihan seperti yang terdapat di pusat-pusat lain. Pusat Pemulihan Sungai Merchong adalah merupakan satu kem yang kita beri nama work brigade, dengan izin. Ini untuk menempatkan bekas-bekas penagih yang telah keluar daripada pusat-pusat lain untuk bekerja di Sungai Merchong di mana ladang tersebut adalah kepunyaan Lembaga Tabung Haji dan kita telah memberi galakan agar mereka boleh bekerja di sana dengan bantuan ataupun dengan sokongan daripada Lembaga Tabung Haji dan oleh kerana itu mungkin terdapat mereka yang telah bekerja lebih daripada setahun, mula keluar daripada pusat itu untuk mendapat pekerjaan di tempat lain. Ini adalah satu program secara perintis dan kita berharap banyak lagi estate dengan kebenaran, Tuan Yang di-Pertua, akan menawarkan tempat-tempat mereka untuk dijadikan work brigade seperti yang terdapat di Sungai Merchong. Untuk menjawab soalan yang kedua, saya pohon notis kerana saya tidak ada butir-butir yang lengkap berkenaan dengan wang ringgit yang telah dirampas dan kepada soalan yang ketiga, saya mohon untuk menjawab dengan jawapan soalan kesembilan nanti.

AKTA PEMINJAM WANG

5. Tuan Haji Azaharul Abidin bin Haji Abdul Rahim minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan adakah beliau sedar terdapat beberapa kelemahan dalam Akta Peminjam Wang Money Lender's Act) yang mana ramai orang-orang telah menjadi mangsa penipuan. Jika ya, apakah tindakan Kerajaan.

Timbalan Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan (Dato' S. Subramaniam): Tuan Yang di-Pertua, suka saya menerangkan bahawa Kementerian saya telah menerima beberapa aduan daripada orang ramai tentang masalah-masalah berhubung dengan pemberi pinjam wang. Walau bagaimanapun, Ordinan Pemberi Pinjam Wang yang dipakai pada masa kini masih boleh mengawal dan memberi perlindungan kepada orang ramai. Kementerian difahamkan bahawa aduan-aduan yang telah dibuat oleh orang ramai kepada Pihakberkuasa Negeri dan Penguasa-penguasa Tempatan ialah tentang penyelewengan dalam pelaksanaan Ordinan Pemberi Pinjam wang itu. Kementerian saya sedang mengambil tindakan mengkaji beberapa peruntukan di dalam ordinan tersebut supaya kelemahan-kelemahan dapat dikenalpastikan dan diatasi.

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Tuan Yang di-Pertua, adakah Kementerian Kerajaan Tempatan sedar bahawa terdapat rakyat yang dikenakan berlebihan oleh peminjam-peminjam, janji-janji seperti football money, bunga jadi pokok, tandatangan dahulu amount, dengan izin, tidak ditulis lagi, kemudian ditambah, perampas-perampas yang mengugut, peras ugut atau dengan izin, bouncar supaya mereka membayar dengan seberapa segera. Ini adalah melibatkan rakyat seksa batin mereka apabila peminjam menuntut pinjaman itu.

Tuan Yang di-Pertua: Apa dia soalan itu?

Tuan Haji Azharul Abidin bin Haji Abdul Rahim: Soalnya adakah Yang Berhormat ini sedar perkara ini berlaku dan apakah tindakannya.

Dato' S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, suka saya menerangkan kepada Ahli Yang Berhormat bahawa mengikut Ordinan Pemberi Pinjaman Wang itu, Kerajaan-kerajaan Negeri adalah pihak yang bertanggungjawab untuk melaksanakan Ordinan Pemberi Pinjam Wang itu dan buat masa sekarang pun dalam peraturan-peraturan atau syarat-syarat dalam pemberian pinjaman wang atau Ordinan itu ada mengandungi syarat-syarat untuk mengatasi ataupun mengawal masalah-masalah yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat. Walau bagaimanapun, saya suka nyatakan bahawa dari maklumat yang kita telah sedia ada, beberapa perkara yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat benar berlaku dan oleh sebab itu Kementerian saya sedang mengkaji semula beberapa peruntukan dalam Ordinan supaya mengenalpastikan kelemahan-kelemahan dan untuk mengetatkan lagi Ordinan tersebut supaya masalah-masalah yang dikatakan itu diatasi.

Kedua, kita juga memerlukan orang ramai memberi kerjasama, oleh kerana kesalahan-kesalahan ataupun penyelewengan ini berlaku bukan sahaja atas sebab pemberi pinjam sendiri melakukan kesalahannya, tetapi pelanggan-pelanggan juga bekerjasama untuk menandatangani surat tanpa mengisi butir-butir dan sebagainya. Jadi kita haraplah dengan pemindahan yang sedang berlaku ataupun kajian yang dilakukan dan pemindahan-pemindahan yang dicadangkan, masalah-masalah ini dapat diatasi.

MAS—PEMBELIAN TIKET KAPAL TERBANG/TEMPAT LETAK KERETA

6. Dr Tan Seng Giaw minta Menteri Pengangkutan menyatakan syarat-syarat serta keadaan-keadaan di mana syarat-syarat tersebut dapat diengkari bagi sistem tempahan tiket MAS oleh (a) orang awam; (b) orang kenamaan. Adakah pihak berkuasa sedar akan masalah meletakkan kereta di lapangan terbang, terutama sekali semasa ketibaan sesebuah kapal terbang. Mengapakah penanti-penanti tidak menggunakan lapangan kereta yang terdapat di tepi Airtel. Apakah penyelesaian yang telah dan akan diambil untuk mengatasi masalah ini. Apakah kadar penampungan kawasan letak kereta di lapangan terbang. Apakah kadar purata penggunaan kawasan-kawasan tersebut. Walaupun susah payah untuk memastikan kereta-kereta, terutamanya yang dimiliki oleh orang-orang "kenamaan" tidak diletakkan di tempat larangan, adakah peraturan atau garis panduan yang tertentu, termasuk bersopan-santun, digunakan untuk menjalankan tugas ini.

Timbalan Menteri Pengangkutan (Puan Hajjah Rahmah binti Othman): Tuan Yang di-Pertua, soalan-soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat itu walaupun panjang tetapi dapat dirumuskan kepada dua perkara sahaja iaitu bolehkah syarat-syarat pembelian tiket kapal terbang itu diengkari dan yang keduanya kemudahan meletak kereta di Lapangan Terbang.

Tuan Yang di-Pertua, suka saya menjelaskan di sini bahawa MAS tidak mengamalkan apa-apa syarat penempahan berlainan bagi orang-orang awam atau orang-orang kenamaan. Sebaliknya syarat-syarat penempahan tersebut adalah dikehendaki dipatuhi oleh semua

penumpang dengan tidak mengira sama ada orang awam atau orang kenamaan.

Kemudahan meletak kereta ini adalah mencukupi untuk menampung keperluan orang ramai yang mengunjungi Lapangan Terbang Antarabangsa Subang, Kuala Lumpur. Pada waktu sibuk, kadar penggunaan padang letak kereta terbuka ialah 80%, manakala bagi padang letak kereta berbumbung ialah 50% sahaja.

Walau bagaimanapun, masalah meletak kereta berlaku apabila orang ramai suka meletakkan kereta di tepi-tepi jalan di dataran berlepas dan di dataran ketibaan yang tidak dibenarkan bagi meletakkan kereta dan perbuatan mereka ini mengakibatkan kesesakan Lalulintas di jalan tersebut. Masalah ini berlaku kerana orang ramai tidak suka berjalan lebih jauh dari tempat meletak kereta ke Lapangan Terbang ataupun untuk mengelakkan dari membayar caj meletak kereta.

Sebagai langkah untuk mengelakkan kesesakan demikian, anggota Polis Trafik sentiasa ditempatkan untuk mengawal keadaan Lalulintas. Pihak Polis Trafik diberi panduan untuk menentukan kawasan-kawasan di dataran berlepas dan di dataran ketibaan sentiasa berada dalam keadaan terkawal. Dalam melaksanakan tugas ini, arahan untuk senantiasa bersopan-santun diutamakan.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, sebahagian besar jawapan itu tidak tepat, tidak membayangkan keadaan yang sebenarnya, cuma hendak menutupi keadaannya. Tuan Yang di-Pertua

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat diminta membuat soalan tambahan.

Dr Tan Seng Giaw: Tuan Yang di-Pertua, adakah Yang Berhormat sedar bahawa satu tempahan khas untuk orang-orang kenamaan diadakan untuk MAS sekarang? Adakah amalan bahawa orang-orang biasa yang menempah, kalau ada orang kenamaan yang hendak pergi dengan cemas kononnya, nama dibatalkan? Kalau tidak tahu, bolehkah Yang Berhormat menyiasat akan kejadian seperti ini?

Yang kedua, mengenai kesesakan di dataran-dataran tersebut nampaknya kawalan tidak begitu ketat dan ada setengah-setengah kereta saya nampak—bolehlah semua Ahli di sini datang ke Lapangan Terbang Subang menyaksi dengan sendiri pada waktu sibuknya—banyak kereta terletak di situ kadangkala bukan dipunyai oleh orang-orang kenamaan. Kalau boleh, bolehlah Yang Berhormat menentukan bahawa semua kereta termasuk orang-orang kenamaan pun tidak boleh diletakkan di datarannya?

Puan Hajjah Rahmah binti Othman: Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, bukan jawapan saya tidak tepat, soalan dia tidak tepat (*Ketawa*). Soal kawalan tidak ketat tadi bolehlah kita ketatkan, kalau tidak ketat. Tempahan khas MAS tadi itu untuk orang-orang kenamaan kalau ada kecemasan dan sebagainya, keutamaan diberi untuk orang-orang yang tertentu sahaja.

Tuan Alias bin Md. Ali: Tuan Yang di-Pertua, saya ingin bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri berkait dengan jawapannya tadi menyatakan bahawa kawasan letak kereta berbumbung pada paras yang sibuk ini cuma 50%, dan di pinggir, tepi-tepi jalan terdapat banyak kereta diletakkan di situ. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar bahawa keadaan ini berlaku iaitu kekosongan di tempat berbumbung kereta? Dan juga masih banyaknya

kereta diletakkan di tepi-tepi jalan tidak diletakkan di tempat "parking" yang sebenar ialah kerana bayaran parking terlampau mahal terutama di tempat berbumbung? Saya pernah kena sendiri, Tuan Yang di-Pertua, \$7.00 untuk letak kereta selama dua jam lebih, kalau tidak salah saya. Ini suatu charge yang terlampau tinggi yang saya rasa tidak wajar.

Puan Hajjah Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, padang-padang letak kereta di Airtel bukan di bawah tadbiran Jabatan Penerbangan Awam, tetapi oleh FIMA. Bayarannya adalah seperti berikut:

	Ber- bumbung	Terbuka
1 jam pertama ..	\$1.50	\$1.00
1 jam kedua	\$1.50	\$1.00
Jam ketiga hingga 8 jam	\$2.00 sejam	\$1.50 sejam
8 jam ke atas hingga 24 jam	\$14.00	\$10.00

Tuan Yang di-Pertua: Lebih (*Ketawa*)—lebih daripada \$7.00 itu.

FAMA—PRESTASI PASAR TANI

7. Tuan Bahari bin Harun minta Menteri Pertanian menyatakan adakah Kementerian berpuas hati dengan prestasi "pasar-pasar tani" yang diwujudkan setakat ini oleh pihak FAMA. Adakah FAMA akan memperluaskan projek ini.

Timbalan Menteri Pertanian (Tuan Luhut Wan): Tuan Yang di-Pertua, untuk makluman Ahli Yang Berhormat, sejak pasar tani dilancarkan pada 31hb Januari, 1985 hingga Februari 1986 sebanyak 15 buah pasar tani telah diwujudkan. Kesemua pasar tani ini telah berjaya mengendalikan pemasaran hasil-hasil pertanian bernilai \$2.3 juta dengan penyertaan oleh 535 orang petani bersendirian dan 72 Pertubuhan

Peladang Kawasan/Persatuan Nelayan dengan anggaran pengunjung 480,000 orang. Pada keseluruhannya Kementerian adalah berpuas hati dengan prestasi pasar-pasar tani yang telah diwujudkan.

Memandangkan prestasi yang baik ini, pihak Kementerian telah mengarahkan pihak FAMA memperluaskan projek pasar tani meliputi bandar-bandar lain sebanyak 12 buah lagi untuk dilaksanakan mulai bulan Mac ini hingga Disember, 1986.

SISTEM SALURAN NAJIS PUSAT KUALA LUMPUR

8. Tuan Mohammad Idris bin Mohammad Basri minta Menteri Wilayah Persekutuan menyatakan setakat manakah sistem saluran najis pusat telah dapat dirangkaikan kepada bangunan-bangunan dan kediaman-kediaman di seluruh Wilayah Persekutuan terutamanya di sekitar pusat bandar dan kawasan kediaman berhampirannya. Apakah tindakan yang Dewan Bandaraya telah ambil terhadap tuannya-tuannya kediaman yang enggan mematuhi arahan Dewan Bandaraya.

Timbalan Menteri Wilayah Persekutuan (Tuan Ahmad Shah bin Datuk Hussain Tambakau): Tuan Yang di-Pertua, pada masa kini Bandaraya Kuala Lumpur mempunyai 4 loji pembersihan najis pusat. Loji-loji pembersihan ini adalah seperti berikut:

- (i) Loji Pembersihan Najis Pantai.
- (ii) Loji Pembersihan Najis Bunus.
- (iii) Loji Pembersihan Najis Lower Kerayong.
- (iv) Loji Pembersihan Najis Puchong.

Keempat-empat loji pembersihan pusat ini mengadakan kemudahan

sistem pembetulan kepada 15 kawasan utama di Wilayah Persekutuan Kuala Lumpur.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat dari Setapak, projek pembentungan fasa I telah disiapkan pada tahun 1984. Daripada projek ini dianggarkan lebih kurang 230,000 orang penduduk Kuala Lumpur telah dapat menerima kemudahan sistem pembentungan tersebut. Pada masa kini Dewan Bandaraya Kuala Lumpur adalah dalam proses menyambungkan harta-harta dan bangunan-bangunan ke sistem pembentungan awam. Sebanyak 5,823 harta telah pun disambungkan ke sistem pembentungan awam daripada jumlah keseluruhannya sebanyak 9,000 harta.

Di dalam melaksanakan kerja-kerja sambungan bagi harta-harta tersebut, Dewan Bandaraya akan mengeluarkan notis selama tempoh tiga bulan. Tempoh tersebut diberi untuk memberi peluang kepada tuan punya harta untuk menjalankan kerja-kerja yang diperlukan dengan kontraktor (plumber) yang berdaftar dengan pihak Dewan Bandaraya Kuala Lumpur. Jika tuan punya harta gagal mematuhi arahan notis tersebut, setelah dikeluarkan surat notis selama 7 hari, Dewan Bandaraya akan memasuki harta tersebut melaksanakan kerja-kerja penyambungan ke sistem pembentungan awam dan segala kos akan dikenakan kepada tuan punya harta dan bangunan.

Walau bagaimanapun, sehingga ini kerja-kerja sambungan tidak timbul masalah kerana pemilik-pemilik harta tersebut memberi kerjasama yang sepenuhnya.

Tuan Mohammad Idris bin Mohammad Basri: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya ingin bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri Wilayah

Persekutuan iaitu mengikut penerangan Yang Berhormat sebentar tadi tidak ada sebarang masalah berkaitan dengan sambungan iaitu tajuk mengikut soalan asal saya ialah saluran najis.

Saya ingin tahu, adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar lebih kurang 5 km daripada Dewan yang mulia ini ada sebuah kampung Melayu yang tertua di dalam Wilayah Persekutuan, nama kampung itu ialah Kampung Baru, penduduknya tidak kurang daripada 40,000 orang, sehingga hari ini walaupun kerja-kerja sudah dijalankan, tidak kurang daripada 240 rumah kediaman yang masih menggunakan jamban angkut dan ini saya percaya Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar, kita sudah usahakan tetapi pihak Dewan Bandaraya belum ada tindakan positif untuk menentukan kemampuan penghuninya oleh kerana keadaan kewangan mereka yang tidak dapat membayar kepada kontraktor untuk menyambungkan kepada saluran-saluran ini. Apakah tindakan yang akan dibuat oleh pihak Dewan Bandaraya berhubung dengan jamban-jamban angkut itu?

Tuan Ahmad Shah bin Datuk Hussein Tambakau: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Setapak yang menarik perhatian terhadap penduduk-penduduk di Kampung Baru yang mana mengalami masalah yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat tadi.

Memanglah saya sendiri percaya masih banyak lagi yang perlu dibuat untuk kita mengadakan satu sistem yang sempurna di Bandaraya Kuala Lumpur. Pada masa ini saya tidak menafikan bahawa memang banyak lagi yang perlu dibuat. Sebab itulah saya katakan tadi dalam fasa pertama sahaja kita telah dapat membantu

sebahagian besar daripada penduduk-penduduk di Bandaraya Kuala Lumpur. Maka dengan terlaksananya pula fasa kedua dan apabila siap kelak, saya percaya, lebih banyak lagi yang dapat kita menyelesaikan masalah seperti ini.

Walau bagaimanapun, Tuan Yang di-Pertua, sekiranya tuan punya rumah dan bangunan-bangunan mempunyai masalah mengenai dengan pembayaran kos kontraktor, maka kita bolehlah bertindak supaya pihak Dewan Bandaraya Kuala Lumpur membuat kerja-kerja ini dahulu, kemudian dibilkan kepada tuan punya bangunan, harta, rumah kediaman itu untuk menyenangkan mereka membiayai kos penyambungan sistem ke saluran najis pusat dan seterusnya tindakan selain daripada sistem loji pembersihan najis pusat ini, kita juga ada menyediakan kemudahan lori untuk mengangkut najis-najis yang mana kita belum dapat lagi menyambung saluran najis ini ke pusat-pusat najis yang ada di Wilayah Persekutuan.

PENYALAHGUNAAN DADAH— PUSAT PEMULIHAN

9. Tuan Quah Wee Liam minta Menteri Dalam Negeri menyatakan:

- (i) bagaimanakah situasi setakat ini masalah penyalahgunaan dadah dalam negara kita;
- (ii) bilangan penagih-penagih yang diberi rawatan di pusat-pusat pemulihan dalam tahun 1985; bilangan antaranya adalah diberi rawatan semula; dan
- (iii) adakah Kerajaan akan tubuhkan lebih pusat-pusat pemulihan dalam negara kita dan apakah program-program baru akan dilancarkan pada masa hadapan.

Timbalan Menteri Dalam Negeri (Dato Radzi bin Sheikh Ahmad): Tuan Yang di-Pertua,

- (i) Dengan peningkatan usaha penguatkuasaan di bawah Akta Dadah Berbahaya, 1952 (Pindaan) 1983 dan penguatkuasaan Akta Dadah Berbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas), 1985 pada bulan Jun lalu, ramai pengedar-pengedar dadah telah ditangkap di bawah Akta-akta tersebut.

Dengan tertangkapnya pengedar-pengedar dadah ini, kegiatan pengedaran di dalam negara telah mula berkurangan. Akibat dari ini harga dadah di peringkat "street level" telah meningkat tinggi kepada sehingga \$20 bagi satu tube heroine yang beratnya 0.06 gram, berbanding dengan \$6-\$8 satu tube yang sama beratnya dalam tahun 1983 dan antara \$10-\$15 dalam tahun 1984.

Selain dari itu program pencegahan juga telah ditingkatkan lagi di seluruh negara sejak kebelakangan ini khususnya dalam memberi kesedaran kepada masyarakat umum terutamanya di kalangan orang-orang muda tentang bahaya dadah. Sambutan yang diberi kepada program-program pencegahan ini adalah menggalakkan dan telah mula memperlihatkan kesan yang positif.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat berkenaan, bilangan penagih dadah yang dikesan bagi kali pertama sepanjang tahun 1985 adalah banyak berkurangan jika dibandingkan dengan bilangan penagih dadah yang dikesan

dua tahun kebelakangan. Bilangan penagih dadah yang dikesan buat kali pertama sepanjang tahun 1985 ialah seramai 6,138 orang sahaja dibandingkan dengan seramai 11,915 orang penagih dadah dalam tahun 1984 dan seramai 14,624 orang penagih dadah dalam tahun 1983.

Dengan ini bolehlah dikatakan bahawa masalah penagihan dadah dalam negara kita adalah terkawal sekarang.

- (ii) Bilangan penagih-penagih dadah yang diberi rawatan dan pemulihan di 6 buah pusat pemulihan Kerajaan dalam tahun 1985 adalah seramai 2,793 orang dan antara ini seramai 650 atau 23.3% orang penagih adalah diberi rawatan dan pemulihan semula.
- (iii) Kementerian Dalam Negeri telah membuat perancangan untuk menubuhkan sebanyak 9 buah pusat pemulihan dadah baru dalam tahun 1986 untuk menampung ramai lagi penagih-penagih dadah. Untuk mengurangkan kos pembinaan, 6 dari pusat-pusat baru ini akan menggunakan bekas kem askar, bekas kem polis hutan dan bekas kem orang-orang pelarian. 3 buah pusat baru akan dibina secara separuh kekal.

Program baru yang akan dilancarkan pada masa hadapan ialah penubuhan pusat jagaan lanjutan dan pusat harian bersama (joint after care and day care centres). Sebanyak 11 buah pusat ini telah dirancangan ditubuhkan dalam tahun ini juga.

Kes-kes di bawah jagaan lanjutan dan kes-kes di bawah pengawasan adalah dikehendaki mengikuti syarat-syarat pemulihan dengan menghadiri di pusat-pusat ini pada masa-masa

yang ditetapkan untuk mengikuti program-program pemulihan seperti rundingcara individu, rundingcara berkelompok, rundingcara keluarga, menjalani ujian air kencing dan lain-lain aktiviti yang diadakan di situ.

Dato Haji Saidin bin Haji Mat Piah: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri telah menerangkan bahawa pada tahun 1985 sahaja 2,793 orang penagih dadah yang ditempatkan di pusat pemulihan. Saya ingin tahu dari jumlah itu berapa ramai lelaki dan berapa ramai perempuan?

Yang kedua, Kerajaan akan mengadakan program-program baru untuk menempatkan penagih-penagih dadah pada masa akan datang. Saya ingin bertanya, kerana tertarik dengan apa yang diterangkan oleh Yang Berhormat tadi di mana satu Projek Tabung Haji telah diadakan di Pahang, kemudian di situ Kerajaan menempatkan satu Pusat dengan harapan untuk membolehkan penagih-penagih dadah bekerja di situ.

Saya telah bangkitkan di Dewan ini beberapa kali dahulu, adakah Kerajaan bercadang untuk mengadakan satu kawasan khas, bagi projek-projek pembangunan pertanian kepada mereka yang benar-benar sudah pulih kerana memandangkan mereka yang pulih ini pun telah balik ke pangkuan jadi penagih dadah semula, kerana masyarakat tidak mahu menerima mereka sebagaimana masyarakat biasa.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, di dalam 6 buah Pusat Pemulihan yang terdapat di negara kita, tidak terdapat seorang wanita pun penagih dadah yang ditempatkan di sana oleh kerana Pusat-pusat itu dibina khas untuk

lelaki sahaja. Walau bagaimanapun, tidaklah bermakna bahawa tidak ada kaum wanita yang menjadi penagih dadah dan oleh kerana terdapatnya kaum wanita yang juga menjadi penagih dadah, maka dalam rancangan untuk membina 9 buah Pusat Pemulihan dalam tahun ini, kita merancang untuk membina 2 buah pusat untuk wanita iaitu satu di Kemumin, Kelantan dan satu lagi di Jalan Syers, Kuala Lumpur.

Untuk menjawab soalan tambahan yang kedua, saya mengucapkan ribuan terima kasih kerana minat Yang Berhormat tentang masalah penagihan dadah, khususnya kepada bekas-bekas penagih dadah. Memanglah kita berusaha untuk mendapat kerjasama daripada Kerajaan Negeri memberi peluang kepada bekas-bekas penagih dadah ataupun bekas-bekas pelatih mengambil bahagian dalam rancangan-rancangan tanah dan kita telah pun mendapat persetujuan dalam dasarnya daripada beberapa buah Kerajaan Negeri dan saya sendiri berharap bahawa banyak lagi bukan sahaja Kerajaan Negeri, tetapi syarikat-syarikat swasta yang mempunyai ladang-ladang yang besar, yang memerlukan pekerja-pekerja yang banyak bolehlah menghubungi pihak kami, supaya kami boleh menyediakan bekas-bekas penagih dadah yang telah dilatih khas, yang telah pun insaf dan hanya menunggu masyarakat memberi peluang kepada mereka untuk bekerja.

Tuan Yahya bin Haji Zakaria: Tuan Yang di-Pertua, dalam jawapan Yang Berhormat Timbalan Menteri sebentar tadi ada menyebutkan, semenjak kita menguatkuasakan Akta Dadah Berbahaya 1952 dan Akta Dadah Berbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) 1985, ramai pendegar-pendegar dadah telah ditangkap. Suka saya bertanya pengedar-pengedar dadah yang ditangkap ini berapakah jumlah

pengedar di dalam negeri dan berapakah jumlah pengedar luar negeri.

Kedua, adakah Kementerian ini mengenalpasti dadah yang diedar oleh mereka itu sama ada dadah buatan dalam negeri ataupun dadah yang diimport daripada luar negeri. Dan yang akhirnya berapakah kos Kerajaan terpaksa mengeluarkan belanja atas 6 pusat untuk menjaga 2,793 orang penagih dadah dan juga pusat yang 9 buah hendak diadakan, berapa belanjanya Kerajaan terpaksa mengeluarkan.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, semenjak kita meminda Akta Dadah Berbahaya 1952 dan berkuatkuasanya pindaan itu pada bulan April, 1983 lebih daripada 1,000 orang telah ditangkap, di bawah Seksyen 39 (b) yang bermakna mereka akan didakwa di mahkamah, dan jika didapati salah hanya satu hukuman yang menunggu mereka.

Untuk pengetahuan Ahli Yang Berhormat pada tahun 1983 sahaja, sebanyak 363 orang telah ditangkap dan pada tahun 1984 sebanyak 462 orang dan sepanjang tahun 1985 sebanyak 528 orang ditangkap, mereka ini ditangkap kerana mengedar dadah di dalam negeri.

Saya mohon untuk menjawab secara bertulis, adakah mereka ini semuanya terdiri daripada warganegara kita.

Tuan Yang di-Pertua, sepertimana yang kita semua sedia maklum bahawa dadah tidak dikeluarkan di dalam negeri, ini bermakna bahawa dadah yang ditangkap dibawa masuk daripada luar negeri, oleh kerana itulah yang kita semua sedia maklum bahawa terwujudnya Akta Dadah Berbahaya (Langkah-langkah Pencegahan Khas) 1985, untuk memberi kuasa kepada Menteri Dalam Negeri mengeluarkan arahan

menahan sesiapa sahaja yang disyaki sebagai pengedar tanpa dibicarakan ditahan selama 2 tahun.

Di bawah Akta tersebut lebih daripada 100 orang yang disyaki sebagai "king pin" ataupun yang menguruskan kemasukan dadah daripada luar negeri telah ditangkap dan ditahan selama 2 tahun.

Untuk menjawab soalan yang ketiga berapakah kos perbelanjaan kita membiayai lebih kurang 6 buah Pusat yang terdapat sekarang, saya tidak boleh menjawab dengan seberapa tepat, saya hanya boleh memberi angka approximate, dengan izin, lebih kurang \$9 juta kita memerlukan setahun untuk membiayai sebanyak 6 buah pusat yang terdapat sekarang dan sepertimana yang saya telah terangkan tadi, walaupun kita merancang untuk membina 9 buah pusat lagi, kita cuba dengan seberapa daya yang boleh memandangkan keadaan ekonomi yang tidak begitu sihat sekarang supaya mengurangkan kos pembinaan, kita akan mengambilalih kem-kem polis, kem-kem lama, pusat-pusat pelarian untuk menempatkan bekas-bekas penagih-penagih dadah dan saya percaya tidaklah akan membebankan Kerajaan begitu banyak sekali.

Tuan Yang di-Pertua: Masa sudah cukup.

[Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan bagi Pertanyaan No. 10 hingga 26 adalah diberi di bawah ini].

PETRONAS SEBAGAI AGENSI PENYELAMAT

10. Tuan Lim Kit Siang minta Perdana Menteri menyatakan sama ada telah menjadi dasar Kerajaan untuk menggunakan PETRONAS sebagai agensi penyelamat (Bail-Out

Agency) untuk agensi-agensi Kerajaan yang telah gagal atau menghadapi kesulitan dan nyatakan kedudukan sekarang berhubung dengan cadangan berbagai urusan (deals) PETRONAS seperti pembelian Dayabumi, pembelian kapal terbang Boeing dan injin Pratt dan Whitney untuk disewa kepada MAS, dan cadangan "pipeline" gas ke Singapura serta projek Sabah Gas di Labuan.

Menteri Kehakiman dan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Datuk Dr James P. Ongkili): Adalah tidak menjadi dasar Kerajaan untuk menggunakan PETRONAS sebagai sebuah agensi penyelamat (bail-out agency) untuk agensi-agensi Kerajaan yang gagal atau menghadapi kesulitan-kesulitan.

Seperti yang ditegaskan di sesi-sesi Parlimen yang lalu bahawa beberapa urusan atau perolehan yang dicadangkan atau dijalankan oleh PETRONAS adalah merupakan cadangan-cadangan dan keputusan-keputusan perniagaan semata-mata, iaitu selaras dengan tujuannya sebagai agensi Kerajaan yang beroperasi secara perniagaan (commercial).

PETRONAS sedang berunding dengan pihak UDA untuk membeli Menara Dayabumi oleh kerana menara itu memenuhi keperluan ruang-pejabat yang diperlukan oleh PETRONAS bagi menempatkan PETRONAS dan anak-anak syarikatnya di dalam sebuah bangunan seberapa yang boleh. Sebelum berpindah ke Dayabumi, PETRONAS terpaksa menempatkan sebahagian dari jabatan-jabatan dan anak-anak syarikatnya di bangunan-bangunan yang berasingan disebabkan ketiadaan ruang-pejabat yang mencukupi.

PETRONAS memperolehi sebuah pesawat Boeing untuk disewakan

kepada MAS memandangkan pelaburan yang sedemikian adalah menguntungkan serta tanpa melibatkan risiko yang tinggi. Perjanjian Pembelian telah pun dilaksanakan (executed) dan PETRONAS akan menerima pesawat itu dalam bulan Julai tahun ini.

Cadangan saluran paip gas ke Singapura adalah merupakan sebahagian dari Projek Penggunaan Gas yang sedang dilaksanakan untuk memastikan penggunaan maksima sumber gas dari lapangan-lapangan luar pantai Terengganu, serta untuk mempelbagaikan sumber tenaga negara kita dan menambahkan jumlah pendapatan pertukaran asing negara. PETRONAS ada ketika ini sedang berunding dengan Public Utilities Board (PUB) Singapura bagi menentukan harga jualan gas yang akan dikenakan.

PETRONAS tidak terlibat dalam perusahaan projek Gas Sabah.

SKIM PINJAMAN PERUMAHAN

11. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Perumahan dan Kerajaan Tempatan menyatakan, memandangkan kepada kadar pinjaman di bawah skim pinjaman perumahan Negara sebanyak \$7,500 bagi rumah kos rendah, tidak lagi menasabah apabila dibandingkan dengan harga bahan-bahan binaan serta harga rumah siap pada masa sekarang, adakah Kerajaan bercadang untuk menaikkan kadar pinjaman itu kepada suatu jumlah yang lebih sesuai. Jika ya, berapakah jumlah pinjaman itu. Nyatakan bagaimanakah syarat-syarat pinjaman ini. Sehingga akhir tahun 1985 berapa pinjamankah yang telah dikeluarkan di bawah skim ini juga tiap-tiap negeri di seluruh negara.

Dato' Chan Siang Sun: Di bawah Skim Pinjaman Perumahan untuk Golongan Berpendapatan Rendah had maksima ialah sebanyak \$7,500.00. Had tersebut ditetapkan pada tahun 1978. Memandangkan kepada kenaikan kos pembinaan rumah sejak tahun-tahun kebelakangan ini, maka Kementerian saya sedang mengkaji kemungkinan untuk menaikkan hak maksima pinjaman itu.

Untuk makluman, syarat-syarat pinjaman di bawah Skim ini adalah seperti berikut:

- (a) Umur di antara 18 tahun hingga 48 tahun.
- (b) Jumlah pendapatan suami dan isteri tidak melebihi \$700.00 sebulan.
- (c) Tujuan memohon ialah untuk membina rumah baru sahaja.
- (d) Pemohon boleh menggunakan pelan rumah yang disediakan oleh Kementerian ini atau pelan sendiri yang kosnya tidak melebihi \$20,000.00.
- (e) Tanah sedia ada untuk tapak rumah dan untuk dicagar.
- (f) Tempoh bayaran balik pinjaman adalah di antara 5 tahun hingga 25 tahun dengan dikenakan faedah 5½% setahun.
- (g) Kakitangan Kerajaan, Badan Berkanun, Kakitangan lain-lain institusi atau suami/isteri mereka yang disediakan kemudahan pinjaman perumahan tidak akan diberi pertimbangan.

Sejak skim ini dilaksanakan pada tahun 1976 dan sehingga 31-12-85 sejumlah \$15,497,355.00 telah diluluskan seperti berikut:

- (a) Wilayah Persekutuan \$. . 45,500.00
- (b) Selangor .. \$1,318,740.00

(c) Perak	\$1,578,055.00
(d) Terengganu	\$2,384,155.00
(e) Kelantan ..	\$5,316,240.00
(f) Pahang ..	\$ 727,225.00
(g) Johor	\$ 116,000.00
(h) Negeri Sembilan ..	\$ 296,000.00
(i) Kedah	\$3,088,190.00
(i) Perlis	\$ 346,250.00
(k) Melaka ..	\$ 274,500.00
(l) Pulau Pinang	\$ 6,500.00

ELEKTRIK KE KAMPUNG-KAMPUNG—BEKALAN

12. Tuan Omar bin Abdullah minta Menteri Tenaga, Telekom dan Pos menyatakan apakah sebabnya masih terdapat kekurangan kuasa di beberapa kampung di luar bandar. Apakah langkah-langkah Kementerian untuk memastikan kuasa bekalan elektrik ke kampung-kampung mencukupi pada bila-bila masa sahaja.

Menteri Tenaga, Telekom dan Pos (Datuk Leo Moggie anak Irok): Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, terdapat beberapa sebab mengapa berlaku kekurangan kuasa di beberapa kawasan di luar bandar. Di antara sebab-sebab ini ialah:

- (i) Terdapat kampung-kampung yang sangat terpencil dan letaknya jauh dari sistem grid yang sedia ada. Kawasan-kawasan ini hanya memperolehi bekalan elektrik selama 12 jam sehari. Bekalan yang disediakan itu pula hanyalah mencukupi untuk kegunaan lampu elektrik, radio dan televisyen sahaja. Oleh kerana keupayaan yang terhad, maka sebarang penggunaan berlebihan seperti penggunaan peti ais, cerek elektrik

dan sebagainya akan mengakibatkan lebih bebanan (over loading) yang mana pula boleh mengakibatkan kerosakan ke atas set-set janakuasa LLN;

- (ii) Terdapat juga kawasan-kawasan yang mengalami masalah voltan rendah (low voltage). Keadaan ini disebabkan bertambahnya projek-projek pembangunan sedangkan pembinaan stesen-stesen janaelektrik LLN serta talian yang bersangkutan adalah terhad.

Bagi mengatasi masalah itu beberapa langkah dan tindakan telah dan sedang diambil oleh badan-badan utiliti di bawah Kementerian ini yang mana meliputi perkara-perkara seperti berikut:

- (i) Menukarkan bekalan 12 jam kepada bekalan 24 jam melalui pembinaan dan pemasangan kabel 11kV dan 33kV melalui talian grid nasional. Rancangan ini dilaksanakan berperingkat-peringkat dan dijangka akan dapat diatasi di akhir Rancangan Malaysia Kelima.
- (ii) Rancangan pembangunan sistem dengan memperkukuhkan keadaan voltan rendah atau beban melampau.
- (iii) Menaikkan keupayaan pencawang.
- (iv) Membina lebih banyak "feeder" yang melibatkan kepada pembinaan dan pemasangan kabel atas dan bawah tanah. Jika difikirkan perlu, pembinaan pencawang di antara dua pencawang yang berjauhan akan dilakukan.
- (v) Pembinaan pencawang dengan menggunakan sistem "compact sub-section" di mana

memerlukan keluasan tapak lebih kecil daripada keadaan biasa. Keluasan tapak yang dimaksudkan adalah berukuran $7.5 \times 6\text{m}$ persegi berbanding dengan luas tapak bagi sub-station biasa $13.5 \times 13.5\text{m}$ persegi.

- (vi) Sebagai suatu langkah yang lebih berkesan, tindakan-tindakan akan terus diambil untuk membuat kajian dari masa ke semasa untuk menentukan supaya masalah kekurangan kuasa ini dapat diatasi. Pihak Kementerian berserta dengan badan-badan utiliti di bawahnya telah mengambil inisiatif untuk mengenalpasti kawasan-kawasan yang terlibat dengan mengambil tindakan seterusnya untuk memperbaiki kedudukan tanpa lagi menunggu laporan atau aduan mengenai masalah voltan rendah yang berlaku di sesuatu kawasan itu.

PENCEN SECARA PILIHAN

13. Tuan Haji Ahmad Hambal bin Yeop Majlisminta Menteri Pelajaran menyatakan:

- (a) Semenjak Kerajaan memberikan kelonggaran berpencen secara pilihan, berapa ramaikan guru-guru yang telah diberikan kelulusan bersara secara ini sehingga Disember 1985; dan
- (b) Adakah Kementerian menghadapi masalah kekurangan guru-guru akibat dari kelonggaran berpencen yang diberikan itu. Kalau ya, apakah tindakan untuk mengatasinya. Kalau tidak adakah Kementerian akan melonggarkan lagi kakitangannya untuk membuat

pilihan bersara kepada umur yang lebih rendah (45 tahun).

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Sejak tahun 1979 hingga Disember 1985, seramai 1,676 orang guru telah diberi kelulusan untuk bersara atas pilihan sendiri.

(Persaraan guru-guru secara pilihan ini tidak menimbulkan kesan yang besar kepada masalah kekurangan guru-guru di negara ini. Walau bagaimanapun, selaras dengan peruntukan kepada semua perkhidmatan awam, Kementerian Pelajaran tidak bercadang untuk menurunkan had umur persaraan secara pilihan ini.)

SURAT BERANAK/KAD PENGENALAN

Tuan Andrew Janggi Muyang minta Menteri Dalam Negeri menyatakan langkah-langkah dan kemudahan yang diberi oleh Kerajaan dari segi undang-undang untuk membolehkan dan menentukan rakyat dari kawasan pendalaman Sarawak mempunyai sijil kelahiran dan kad pengenalan. Adakah Kerajaan sedar bahawa masih ada daripada mereka yang memang tidak pernah mempunyai sijil kelahiran dan kad pengenalan.

Dato' Radzi bin Sheikh Ahmad: Kementerian Dalam Negeri sedar bahawa sejumlah kecil rakyat Malaysia di Sarawak dan khususnya yang tinggal di kawasan pendalaman, masih tidak mempunyai surat beranak atau kad pengenalan mereka. Untuk mengatasi masalah ini, Kementerian Dalam Negeri, melalui Jabatan Pendaftaran Negara, telah mengadakan satu gerakan yang bermula pada 17 Mac 1986. Gerakan ini akan berjalan selama satu tahun dan akan dilanjutkan tempoh pelaksanaannya jika keadaan memerlukan.

HOSPITAL DAERAH PASIR MAS

15. Tuan Haji Hassan bin Haji Mohamed minta Menteri Kesihatan menyatakan bilakah Hospital Daerah Pasir Mas yang baharu itu akan dibuka rasmi dan berapa orangkah doktor pakar bertugas di hospital itu dan kenapakah hospital-hospital baharu sekarang dibangunkan di tempat yang jauh terpencil dari orang ramai.

Menteri Kesihatan (Dato' Mak Hon Kam): Hospital Daerah Pasir Mas akan dibuka dengan rasminya pada 3hb Mei 1986 jam 2.30 petang oleh Duli Yang Maha Mulia Al-Sultan Kelantan.

Sebanyak 4 orang doktor akan ditempatkan di hospital ini. Doktor-doktor pakar dari Hospital Besar Kota Bharu akan melawat Hospital daerah ini untuk menyampaikan perkhidmatan kepakaran.

Sejauhmana yang boleh tapak bagi hospital-hospital baru dipilih berhampiran dengan penduduk-penduduk yang dijangka akan mengguna hospital-hospital itu. Akan tetapi kadangkala Kementerian Kesihatan terpaksa menempatkan hospital-hospital jauh sedikit dari penduduk-penduduk kerana sebab-sebab tertentu seperti berikut:

- (1) Ketiadaan tapak yang sesuai berdekatan dengan penduduk-penduduk yang ramai.
- (2) Kos rendah yang sangat tinggi.
- (3) Penyelarasan dengan rancangan pembangunan bandar berkenaan dari segi jangkaan perkembangan penduduk dalam jangka panjang.

Tapak Hospital di Pasir Mas dipilih pada tahun 1976/77 kerana tapak ini dianggap sesuai dan sejajar dengan pembangunan kawasan ini dan tidak

ada tanah yang seluas yang diperlukan berdekatan dengan bandar Pasir Mas.

INDUSTRI ASING

16. Tuan Othman bin Abdul minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan adakah Kerajaan sedar bahawa industri-industri luar negeri di negara ini menutup perniagaan mereka setelah mereka menikmati insentif-insentif yang diberikan oleh Kerajaan kepada mereka; kalau sedar apakah tindakan Kerajaan bagi menghalang dari penutupan ini berlaku dan apakah strategi perindustrian negara pada masa hadapan.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Setakat yang diketahui oleh Kementerian saya, tidak ada industri-industri asing di negara ini yang menutup perniagaan mereka sebaik sahaja mereka selesai menikmati insentif-insentif yang diberikan oleh Kerajaan kepada mereka. Malahan apa yang diketahui banyak daripada syarikat-syarikat asing setelah menikmati insentif berkenaan bukan sahaja telah mengekalkan pelaburan mereka akan tetapi telah mengambil tindakan memperbesar dan mempelbagaikan operasi masing-masing dengan membuat pelaburan tambahan. Umpamanya dalam tahun 1984 sahaja terdapat banyak firma-firma elektronik di peringkat antarabangsa yang telah menjalani aktiviti pembesaran bernilai berjuta-juta ringgit. Hakikat ini membuktikan bahawa negara ini dapat mengekalkan kedudukannya sebagai satu negara pelaburan yang menarik kepada pelabur-pelabur asing.

Namun pun demikian pihak Kerajaan akan terus mengambil langkah-langkah yang bersesuaian untuk memastikan iklim pelaburan yang baik ini akan terus berkekalan melalui pemberian galakan-galakan

cukai dan bukan cukai. Di samping itu Kerajaan juga sedang mengkaji untuk pelaksanaan segala perakuan-perakuan Pelan induk Perindustrian Malaysia agar sektor perindustrian di negara ini akan terus maju.

PENUNTUT-PENUNTUT ANJURAN JPA

17. Tuan Peter Chin Gan Onn minta Perdana Menteri menyatakan bagi tahun akademik yang lalu:

- (a) berapakah ramai penuntut-penuntut telah pun dianjurkan oleh Jabatan Perkhidmatan Awam untuk menjalankan:
 - (i) Pelajaran Tertinggi (Tertiary).
 - (ii) Matrikulasi Universiti atau pra-Universiti.

dan di antara jumlah ini, berapakah terdiri daripada orang China dan India;

- (b) sama ada terdapat sebarang kuota yang menunjukkan komposisi kaum negara kita telah ditetapkan untuk membenarkan penuntut-penuntut bukan Bumiputera untuk belajar di "Shah Alam Public Services Department Preparatory College" yang dapat menampung kira-kira 3,000 penuntut-penuntut peringkat "A" dalam sekaligus; dan
- (c) jika tidak, kenapakah penuntut-penuntut bukan Bumiputera tidak diberikan peluang untuk berkhidmat untuk Kerajaan dan bangsa dan sama ada langkah dapat diambil untuk memasukkan penuntut-penuntut bukan Bumiputera.

**Menteri di Jabatan Perdana Menteri
(Dato' Mohamed Khalil bin Yaakob):**

- (a) (i) Bilangan penuntut baru yang dianjurkan oleh

Jabatan Perkhidmatan Awam untuk mengikuti Pengajian di peringkat tertinggi (peringkat Ijazah pertama sahaja) di dalam dan luar negeri bagi tahun akademik 1985 yang lalu adalah seramai 4,534 orang. Daripada jumlah ini 200 orang terdiri dari penuntut-penuntut China, 53 orang penuntut-penuntut India dan 17 orang, lain-lain.

- (ii) Bilangan penuntut anjuran JPA bagi tahun akademik yang sama di peringkat Matrikulasi atau pra-universiti pula adalah seramai 3,018 orang. Daripada jumlah ini, 122 orang adalah penuntut-penuntut China, 16 orang penuntut-penuntut India dan 41 orang, lain-lain.

- (b) Kursus-kursus persediaan di Kolej Pengajian Persediaan di ITM hanyalah bagi penuntut-penuntut Bumiputera, selaras dengan dasar penubuhan ITM. Oleh itu persoalan kuota kemasukan penuntut-penuntut untuk mengikut kursus persediaan di ITM mengikut komposisi kaum tidak timbul.

- (c) Kerajaan tidak menyekat peluang penuntut-penuntut bukan Bumiputera untuk berkhidmat dengan Kerajaan dan melanjutkan pelajaran masing-masing di mana-mana institusi pengajian tinggi di dalam dan di luar negeri selain daripada kemudahan khusus bagi Bumiputera.

KEMASUKAN KELAPA LUAR NEGERI

18. Tuan Yahya bin Haji Zakaria minta Menteri Pertanian menerangkan adakah tindakan

menyekat kemasukan kelapa ke luar negeri telah dilaksanakan. Jika telah dilaksanakan, daripada negeri mana, berapa banyak sekatan yang telah dibuat dan sama ada dalam bentuk copra atau kelapa biji serta apakah kesannya.

Tuan Luhat Wan: Kerajaan memang telah bercadang untuk menyekat kemasukan kelapa dari luar negeri semasa didapati bekalan yang berlebihan di pasaran dan juga disebabkan harga pasaran yang rendah. Walau bagaimanapun, setelah diteliti dengan lebih mendalam, didapati bahawa keadaan harga dan bekalan yang sama dialami oleh semua negara-negara pengeluar dan bukan sahaja di Malaysia. Oleh yang demikian, Kerajaan mengambil keputusan agar langkah yang begitu keterlaluan tidak dilaksanakan. Disabalkan, program-program yang telah dirancang di bawah Dasar Pertanian Negara akan dipergiatkan, iaitu untuk mengurangkan pergantungan petani-petani kepada tanaman kelapa di mana kedapatan tanaman kelapa akan dikurangkan secara berperingkat-peringkat dan mempercepatkan program penanaman koko di kawasan tanaman kelapa di mana sesuai.

LAWATAN PERDANA MENTERI KE CHINA—KESAN

19. Tuan Khadri bin Sabran minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan apakah kesan lawatan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke Negeri China dari segi perhubungan perdagangan terus di antara Malaysia dan China sehingga kini.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Semasa lawatan rasmi Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ke Negeri China pada bulan November 1985 yang lalu, Yang Amat Berhormat

Perdana Menteri telah membangkitkan beberapa isu berkaitan dengan usaha-usaha untuk meningkatkan hubungan perdagangan secara terus dengan pihak China seperti perlantikan syarikat-syarikat Malaysia sebagai agen barang-barang China dan pengelakan perdagangan dua-hala melalui negara-negara ketiga. Pihak China bukan sahaja telah mengambil perhatian mengenai perkara-perkara ini tetapi telah menyokong penuh usaha-usaha untuk mengadakan perdagangan terus antara kedua-dua negara.

Sebagai lanjutan kepada perbincangan ini, satu Perjanjian Kerjasama telah ditandatangani di antara Majlis Galakan Perdagangan Luar China dan Majlis Bersama Dewan-dewan Perniagaan China—Melayu Malaysia yang bertujuan untuk meningkatkan perdagangan terus antara Malaysia dan Negeri China. Kedua-dua pihak kemudiannya telah mengadakan perbincangan lanjut, semasa lawatan rombongan Majlis Galakan Perdagangan Luar China ke Malaysia baru-baru ini.

Saya yakin ini adalah usaha-usaha yang berkesan ke arah mengadakan hubungan perdagangan terus di antara pedagang Malaysia dengan pedagang Negeri China.

KEKURANGAN HAKIM-HAKIM

20. Tuan Ismail bin Arshad minta Menteri Kehakiman menyatakan apakah program Kerajaan khususnya Kementerian Kehakiman dalam usaha mengatasi masalah kekurangan hakim-hakim bagi menyelesaikan kes-kes tunggakan yang semakin bertambah, dan nyatakan apakah sebab-sebabnya yang berlaku kekurangan hakim-hakim di semua peringkat mahkamah sekarang.

Datuk Dr James P. Ongkili:
Jawapan kepada masalah yang sama yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat ini telah diberi di Dewan ini pada 17 Mac, 1986 semasa menjawab pertanyaan Ahli Yang Berhormat daripada Parit Buntar. Saya tiada apa-apa tambahan pada jawapan itu.

SEKATAN JALAN RAYA DI SABAH

21. Tuan Mohd. Yussof bin Haji Yakob minta Menteri Dalam Negeri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa di beberapa bulan kebelakangan ini, banyak "road block" oleh pihak keselamatan diadakan di beberapa jalan raya di Sabah. Adakah ini menunjukkan bahawa keadaan keselamatan di Sabah ketika ini tidak begitu stabil; nyatakan juga berapa banyak kes dan jenis kesalahan yang telah didapati oleh pihak keselamatan selama "road block" ini dijalankan.

Dato Radzi bin Sheikh Ahmad:
Kementerian Dalam Negeri memang sedar bahawa beberapa bulan kebelakangan ini terdapat banyak sekatan jalan raya yang dibuat oleh Polis di beberapa jalan raya di negeri Sabah. Tujuan sekatan-sekatan jalan raya itu ialah semata-mata untuk mencegah dan membanteras jenayah di samping mengawal kemasukan pendatang-pendatang haram dari negara-negara jiran.

Hanya enam buah tempat sekatan jalan raya diadakan secara tetap dan berjalan sepenuh masa sementara yang lain-lainnya diadakan dari masa ke semasa mengikut keperluan berasaskan keadaan jenayah. Sekatan jalan raya yang tetap itu ialah bertujuan untuk mengawal/menangkap pendatang-pendatang haram.

Sejak diadakan sekatan-sekatan jalan raya yang tersebut, pihak polis telah berjaya menangkap seramai 366 orang pendatang haram dan berjaya menyaman sebanyak 958 kes kesalahan lalu-lintas. Di samping itu pihak polis juga telah berjaya membuat tangkapan yang melibatkan 40 kes di bawah undang-undang lain dengan adanya sekatan-sekatan jalan raya itu.

Suka saya memberitahu Dewan ini bahawa keadaan keselamatan di Sabah sekarang ini adalah tegang tetapi terkawal akibat dari pergolakan politik di negeri tersebut. Adalah diharapkan masalah itu dapat dicari jalan penyelesaiannya dalam sedikit masa lagi.

HARGA MINYAK DI PASARAN—KAJIAN

22. Tuan Tan Kok Hooi minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan memandangkan bahawa pasaran minyak mentah sudah turun adakah Kerajaan bercadang mengkaji semula harga minyak di pasaran Malaysia.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah:
Saya mohon izin untuk menjawab soalan Ahli Yang Berhormat dari kawasan Padang Serai bersama-sama dengan soalan Ahli Yang Berhormat dari kawasan Keluang pada 2hb April, 1986 memandangkan kedua-dua soalan yang dikemukakan, adalah mengenai perkara yang sama.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, harga runcit barang-barang petroleum iaitu petrol premium, petrol regular, diesel, minyak tanah dan LPG dalam pasaran dalam negeri adalah dikawal oleh Kerajaan. Kerajaan menetapkan harga-harga ini berdasarkan Mekanisma Harga Barang-barang

Petroleum yang mengambilkira elemen-elemen berikut:

- (i) Kos barangan (product posting).
- (ii) Kadar pertukaran matawang dollar US/Ringgit.
- (iii) Kos operasi.
- (iv) Kadar komisyen pengedar.
- (v) Kadar duti.

Mengikut formula ini, harga runcit barang-barang petroleum dikaji setiap tiga bulan. Jika dalam bulan kajian yang berkenaan didapati harga runcit boleh diubah, maka harga runcit baru akan dikuatkuasakan mulai bulan yang berikutnya. Kali terakhir kajian dibuat mengikut formula ini ialah dalam bulan Januari, 1986. Ini bererti bahawa kajian harga yang akan datang ialah pada bulan April 1986. Walau bagaimanapun, memandangkan keadaan di mana harga minyak mentah di pasaran dunia telah turun dengan begitu rendah, maka Kerajaan telah mengambil tindakan untuk menurunkan harga barang-barang petroleum sewajarnya. Justeru itu harga-harga barang-barang petroleum telah diturunkan di seluruh negara, mulai 1hb Mac, 1986.

Untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat, harga runcit barang-barang petroleum di Kuala Lumpur telah diturunkan dengan kadar-kadar seperti berikut:

	<i>Harga Semasa</i>	<i>Harga Baru (sen/ liter)</i>	<i>Penurunan</i>
Petrol premium	111	99	12
Petrol regular	103	92	11
Diesel	58.4	48.8	9.6
Minyak tanah	63.7	58.9	4.8
LPG (Sen/kg)	132	121	11

KWSP—JUMLAH CARUMAN

23. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) jumlah bilangan pencarum KWSP sehingga 28hb Februari 1986 dan jumlah akaun caruman dalam KWSP sehingga ke tarikh tersebut;
- (b) sama ada beliau sedar bahawa KWSP tidak berbuat sesuatu yang baik untuk pencarum-pencarum dalam bentuk pemilikan rumah oleh kerana pada masa ini mereka boleh mengeluarkan hanya 45 peratus dari simpanan mereka atau 10 peratus dari harga rumah tertakluk kepada pinjaman maksima \$20,000 atau yang mana kurang, jika ada, sama ada KWSP membenarkan pencarumnya mengeluarkan amaun sejumlah 50 peratus dari harga rumah bagi memudahkan mereka memiliki rumah sendiri; dan
- (c) apakah perkembangan terakhir ke atas cadangan pindaan kepada Ordinan KWSP yang dijangka dibentangkan di Dewan Rakyat.

Dato' Sabbaruddin Chik:

- (a) Sehingga akhir bulan Februari 1986, bilangan pencarum KWSP ialah 4,595,281 orang, manakala jumlah caruman mereka ialah sebanyak \$20.46 ribu juta.
- (b) Pada masa ini KWSP sedang melaksanakan dua jenis skim pengeluaran bagi membantu pencarum-pencarum memiliki rumah sendiri. Skim-skim tersebut adalah seperti berikut:
 - (i) Pengeluaran bagi membeli rumah kos rendah, di mana seorang ahli KWSP kini dibenar mengeluarkan jumlah

bersamaan dengan 40% daripada harga rumah kos rendah atau kesemua carumannya, mengikut yang mana rendah; dan

- (ii) Pengeluaran bagi membeli rumah bukan kos rendah, di mana seorang ahli kini dibenar mengeluarkan jumlah bersamaan dengan 10% daripada harga rumah atau 45% daripada jumlah kreditnya atau \$20,000 mengikut yang mana rendah.

IMBANGAN DAGANGAN NEGARA-NEGARA DENGAN MALAYSIA

24. Dato' Haji Saidin bin Haji Mat Piah minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menerangkan sehingga bulan Januari, 1986 sudah berapa buahkah negara-negara di dunia ini yang telah mengadakan dagangan hubungan dua hala dengan Malaysia dan bagaimana kedudukan imbalan dagangan negara-negara yang tersebut dengan Malaysia.

Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah: Malaysia sebenarnya mengamalkan sistem perdagangan yang bebas dan bersedia mengadakan hubungan perdagangan dengan semua negara kecuali dengan negara Israel dan Afrika Selatan. Akan tetapi, mengikut Buku Perangkaan Perdagangan yang dikeluarkan oleh Jabatan Perangkaan, setakat ini Malaysia cuma mempunyai hubungan dagangan dengan 145 buah negara. Di antaranya negara-negara yang menjadi rakan perdagangan utama dengan Malaysia ialah negara-negara ASEAN, Jepun, negara-negara Kesatuan Ekonomi Eropah dan Amerika Syarikat.

Agak sukar bagi saya untuk memaklumkan secara lisan di Dewan

Yang Mulia ini mengenai kedudukan imbalan perdagangan Malaysia dengan semua rakan-rakan perdagangannya satu persatu memandangkan jumlah negara yang terlibat adalah banyak. Walau bagaimanapun untuk rakan-rakan perdagangan utama Malaysia imbalan perdagangannya bagi tahun 1985 adalah seperti berikut:

Negara-negara ASEAN :	M\$3,076.5 juta
Jepun :	M\$2,316.6 juta
Negara-negara Kesatuan Ekonomi Eropah :	M\$1,035.8 juta
Amerika Syarikat :	M\$215.8 juta

Semuanya menguntungkan Malaysia.

SKIM BARU GURU-GURU

25. Dr Koh Tsu Koon minta Menteri Pelajaran memberi penjelasan secara terperinci mengenai skim dua perkhidmatan guru-guru siswazah dan bukan siswazah yang dicadangkan. Bilakah skim baru ini akan dilaksanakan. Bagaimanakah ianya dapat menyelesaikan setengah-setengah daripada anomali-anomali yang wujud sekarang. Bagaimanakah ianya akan memberi insentif-insentif baru kepada guru-guru supaya meningkatkan prestasi mereka dan mutu pelajaran di negara kita pada amnya.

Datuk Abdullah bin Haji Ahmad Badawi: Kementerian Pelajaran telah pun bersetuju untuk mengadakan dua skim perkhidmatan perguruan sahaja bagi menggantikan 11 skim yang sedia ada. Kedua-dua skim yang dimaksudkan itu ialah Skim Perkhidmatan bagi Pegawai-pegawai Perkhidmatan Pelajaran Siswazah dan Bukan Siswazah.

Skim Perkhidmatan Siswazah yang dicadangkan itu meliputi pegawai-pegawai pelajaran dalam Kategori D3, D2 dan D1 yang ada sekarang. Skim

Perkhidmatan Bukan Siswazah pula akan meliputi Pegawai-pegawai Pelajaran dalam Kategori T1, T2, T3, T4, C1, C2, B1, dan B2 yang ada sekarang.

Apabila perkhidmatan dua skim ini dilaksanakan, adalah diharapkan ianya dapat menyelesaikan beberapa masalah yang selama ini dihadapi oleh Pegawai-pegawai Perkhidmatan Pelajaran. Di samping itu, perkhidmatan dua skim ini akan dapat memenuhi matlamat berikut:

- (a) Memberi galakan dan ganjaran.
- (b) Menjamin kemajuan kerjaya yang baik.
- (c) Mengadakan peluang kenaikan pangkat berasaskan pengalaman.

PERBADANAN KEMAJUAN EKONOMI NEGERI—PEMBINAAN BANGUNAN

26. Tuan Haji Wan Najib bin Wan Mohamad minta Menteri Perusahaan Awam menyatakan adakah beliau sedar bahawa semua Perbadanan Kemajuan Ekonomi Negeri (SEDC) telah membina begitu banyak bangunan, kedai dan rumah yang merupakan satu persaingan hebat dengan kontraktor swasta, terutama kontraktor Bumiputera yang tidak banyak mendapat pertolongan dari Kerajaan Negeri. Jika sedar apakah projek pembinaan bangunan kedai dan rumah-rumah ini telah memberi keuntungan yang besar kepada SEDC atau sebaliknya, apabila terdapat begitu banyak projek-projek bangunan seperti ini tak dapat dijual atau disewakan. Oleh itu apakah langkah selanjutnya supaya ianya tidak membazirkan wang dan melemahkan ekonomi negara.

Menteri Perusahaan Awam (Datin Paduka Rafidah Aziz): Saya sedar bahawa Perbadanan-perbadanan

Kemajuan Ekonomi Negeri (PKEN) memang terlibat dalam program pembinaan bangunan, kedai dan rumah tetapi kegiatan-kegiatan ini tidaklah pula menjadi suatu ancaman atau persaingan hebat kepada kontraktor swasta terutamanya kontraktor Bumiputera.

Sebaliknya kontraktor swasta terutamanya kontraktor Bumiputera adalah mendapat faedah baik secara langsung mahu pun tidak langsung daripada program pembinaan bangunan, kedai dan rumah ini. PKEN-PKEN yang bertindak sebagai pemaju dalam sektor harta tanah sebenarnya telah membuka peluang kepada kontraktor-kontraktor swasta melalui tender-dender yang ditawarkan untuk membina bangunan, kedai atau rumah-rumah. Dalam hubungan ini, PKEN adalah bertindak dengan mengamalkan Konsep Payung bertujuan bagi melindungi dan menentukan kontraktor-kontraktor kecil Bumiputera dapat terus hidup dan berkembang dari pengagihan kerja-kerja kontrak yang sentiasa ditawarkan kepada mereka.

Saya menyedari bahawa pada masa ini memang terdapat unit-unit rumah kedai dan bangunan yang telah dibina oleh PKEN-PKEN yang masih belum dapat dijual atau disewa kepada orang ramai seperti yang telah dirancang. Keadaan kelembapan dan kemelesetan ekonomi telah menjejaskan unjuran jumlah permintaan perumahan yang telah dibina oleh PKEN-PKEN itu. Keadaan ini bukan sahaja dialami oleh PKEN-PKEN tetapi lain-lain pemaju sektor harta tanah termasuk pemaju swasta.

Bagi mengatasi masalah kelembapan penjualan bangunan yang dibina oleh PKEN-PKEN itu, usaha-usaha yang berterusan telah, sedang dan akan dibuat oleh PKEN-PKEN

dengan melaksanakan tindakan-tindakan seperti berikut:

- (a) Mengkaji struktur harga bagi bangunan-bangunan tersebut supaya harga-harga rumah yang berkenaan dapat diturunkan lagi bagi menarik lebih ramai pembeli-pembeli;
- (b) Memudahkan syarat-syarat jualan. Misalnya, memansuhkan bayaran 10% pendahuluan semasa menandatangani jual-beli;
- (c) Memperkenalkan sistem sewa-beli kepada bakal-bakal pembeli;
- (d) Membenarkan Bumiputera membeli lebih daripada satu unit;
- (e) Memberi kelonggaran kepada kuota Bumiputera/Bukan Bumiputera di tempat-tempat yang sukar dijual;
- (f) Menjalankan kajian yang lebih teliti dari segi pasaran, kos, harga jualan, rekabentuk dan lokasi serta kemampuan pembeli sebelum melaksanakan projek-projek baru; dan
- (g) Membantu pembeli-pembeli untuk mendapatkan pinjaman daripada institusi kewangan.

Pembinaan bangunan, kedai dan rumah-rumah ini sebenarnya bukanlah merupakan satu kegiatan pembangunan PKEN yang mempunyai keuntungan besar. Ini adalah kerana PKEN-PKEN lebih banyak menumpukan kepada pembinaan rumah kos rendah dan sederhana. Bagi menampung perbelanjaan pembangunan rumah-rumah yang berkenaan, PKEN-PKEN telah menggunakan Konsep Subsidi Silang (Cross Subsidy) bagi membiayai

pembinaan rumah-rumah kos rendah itu dari pendapatan yang diperolehi dari pembinaan rumah-rumah kos sederhana dan juga sederhana murah.

Program pembinaan rumah-rumah, kedai dan bangunan ini akan terus dilaksanakan secara terpilih oleh PKEN-PKEN, dengan pelak-sanaannya melibatkan pihak kontraktor atau melaksanakannya secara penswastaan. Ini adalah kerana program ini merupakan satu strategi yang berkesan dalam usaha menyusun semula masyarakat bagi mencapai matlamat Dasar Ekonomi Baru di samping mempengaruhi pihak swasta dalam menentukan harga-harga rumah di samping memperolehi dan yang munasabah bagi membiayai pengurusan dan aktiviti-aktiviti PKEN.

USUL

RANCANGAN MALAYSIA KELIMA 1986-1990

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula perbincangan yang ditangguhkan atas masalah:

Bahawa Dewan ini menyedari kemajuan yang telah dicapai dalam usaha melaksanakan Rancangan Malaysia Keempat, bersetuju dengan usaha-usaha Kerajaan melaksanakan Dasar Ekonomi Baru untuk mencapai tujuan utama, iaitu perpaduan negara serta mengekalkan keamanan dan keselamatan; melulus dan menyetujui Rancangan Malaysia Kelima yang telah dirangka untuk menyesuaikan dan menumpukan dasar-dasar dan program-program bagi mengekalkan perkembangan sosio-ekonomi dan menjamin kestabilan ekonomi dalam jangka panjang serta meneruskan langkah-langkah

untuk membasmi kemiskinan dan menyusun semula masyarakat seperti yang dibentangkan dalam Kertas Perintah Bilangan 15 Tahun 1986. Bahawa dalam meluluskan Rancangan Malaysia Kelima ini, Dewan ini menyeru semua rakyat Malaysia dari segenap lapisan untuk berusaha dengan lebih gigih lagi serta melengkapkan diri mereka untuk menghadapi cabaran sosio-ekonomi dan politik yang lebih besar selaras dengan hasrat Rukunegara dan bersatupadu untuk mewujudkan negara yang adil, progresif dan kukuh. (25hb Mac, 1986).

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Ulu Nerus, sila teruskan.

3.28 ptg.

Tuan Mamat Ghazalee bin Abdul Rahman (Ulu Nerus): Tuan Yang di-Pertua, saya baru sahaja memulakan ucapan saya semalam bila mesyuarat kita ditangguhkan.

Tuan Yang di-Pertua, semalam saya telah mengatakan bahawa di dalam keadaan ekonomi yang tidak menentu, dan yang dijangka tidak memberangsangkan adalah amat sukar bagi Kerajaan untuk merangka satu rancangan pertumbuhan ekonomi, dan pengagihan punca-punca sumber negara secara realistik dan optima bagi memenuhi pelbagai keperluan dan menyelesaikan pelbagai masalah negara dan rakyat. Oleh hal yang demikian, saya telah menjangka bahawa Rancangan Malaysia Kelima ini sudah tentu akan menghadapi kritik-kritik dari pelbagai pihak terutamanya golongan-golongan yang tidak mengetahui dan kurang memahami kedudukan dan masalah yang sebenarnya, yang dihadapi oleh negara kita.

Saya telah menyeru supaya Kerajaan tidak merasa gentar dengan kritikan-kritikan ini, oleh kerana pepatah ada mengatakan "Berapa berat mata memandang, berat lagi bahu memikul".

Tuan Yang di-Pertua, memang benar sebagaimana yang ditunjukkan dalam penilaian semula prestasi RME, bahawa sungguhpun ekonomi negara menghadapi kelembapan dan pertumbuhan yang kurang pesat dalam tempoh RME terutamanya sejak tahun-tahun kebelakangan ini, Kerajaan kita telah berjaya mempertahankan keutuhan ekonomi negara dengan melaksanakan pelbagai dasar, strategi, program-program dan langkah-langkah yang berkesan yang telah berjaya menghindarkan kesan yang lebih buruk kepada negara dan rakyat. Kejayaan kita di dalam usaha-usaha untuk menggerak dan merangsangkan terus ekonomi negara telah memastikan kejayaan kita melindungi kehidupan rakyat dari menjadi lebih buruk.

Kemelesetan ekonomi dunia yang berpanjangan ini sebenarnya telah mengakibatkan penderitaan di banyak negara, tetapi ini sebenarnya tidak berlaku di negara ini. Ini membuktikan, kemampuan dan kehandalan Kerajaan kita memerintah negara ini, membuktikan bahawa Kerajaan ini adalah sebuah Kerajaan yang mampu dan kerana itu Kerajaan yang ada ini perlulah dipertahankan oleh seluruh rakyat negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan ini sebenarnya telah mempunyai begitu banyak rekod pemerintahan yang cemerlang, bukan sahaja di masa senang tetapi yang lebih penting lagi di masa-masa susah dan ketika negara menghadapi pelbagai krisis, tidak kira beberapa besar gelombang badai krisis yang mengancam kita, semuanya telah kita tempoh dengan jaya dan selamatnya.

Pengalaman dan kemampuan yang ada pada Kerajaan ini tidak mungkin terdapat pada parti-parti lain di negara ini yang nampaknya sedang berangan-angan dan berusaha kuat untuk memerintah negara ini melalui berbagai usaha dan cara yang sah dan tidak sah, setengah-setengahnya.

Saya sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, menaruh penuh keyakinan bahawa rakyat negara ini berdiri teguh di belakang Kerajaan, kerana mereka tahu bahawa mereka telah menikmati banyak buah-buah manis dan jasa-jasa Kerajaan kita dan kerana itu mereka tidak mempunyai sebarang sebab untuk menukar Kerajaan yang ada:

“Pisang emas dibawa belayar,
Masak sebiji di atas peti,
Hutang emas boleh dibayar,
Hutang budi dibawa mati.”

Inilah pegangan hidup dan hati budi rakyat kita yang tahu bersyukur dan berterima kasih, yang pandai membezakan gading dengan tanduk dan kenal antara permata dengan kaca.

Tuan Yang di-Pertua, mengkaji dan menyentuh kembali Rancangan Malaysia Kelima sukalah saya memberi pandangan di dalam beberapa aspek iaitu:

Pertama—aspek pertumbuhan ekonomi;

Kedua—aspek DEB pembangunan luar bandar;

Ketiga—aspek pengangguran; dan

Keempat—aspek perumahan.

Tuan Yang di-Pertua, aspek yang pertama ialah aspek pertumbuhan ekonomi. Saya telah menyatakan semalam bahawa salah satu cabaran utama yang akan dihadapi oleh negara dalam tempoh Rancangan Malaysia Kelima ialah untuk memastikan pencapaian pertumbuhan ekonomi

yang memuaskan. Di dalam hal ini nampaknya Rancangan Malaysia Kelima hanya meramalkan satu kadar pertumbuhan yang sederhana sahaja iaitu pada kadar 5% setahun.

Di dalam menghadapi suasana ekonomi dunia sebagaimana sekarang, saya bersetuju dengan sikap Kerajaan yang tidak mahu bersikap terlalu optimistik di dalam hal ini. Tetapi walau bagaimanapun, Tuan Yang di-Pertua, pertumbuhan ekonomi adalah faktor asas yang penting bagi menjayakan rancangan-rancangan negara. Oleh yang demikian, saya berharap Kerajaan akan memberi perhatian utama dan penting di dalam soal ini.

Masalah kita ialah bahawa pada masa-masa yang lalu pertumbuhan ekonomi negara kita adalah sangat bergantung kepada hasil dari sumber-sumber eksport bahan-bahan mentah kita dan juga pelaburan oleh sektor awam. Rancangan Malaysia Kelima nampaknya hendak mengubah sedikit asas-asas pertumbuhan ini dengan memberikan penekanan kepada eksport barang-barang perkilangan dan pelaburan sektor swasta. Sungguhpun pada asasnya saya bersetuju dengan perubahan-perubahan strategi ini adalah menjadi pendapat dan kebimbangan saya bahawa matlamat ini agak sukar untuk dicapai dalam jangka masa yang singkat dan kerana itu kita perlulah berhati-hati di dalam pendekatan yang baru ini.

Adalah sukar untuk mengubah asas ekonomi negara dalam sekelip mata oleh kerana program-program perindustrian akan mengambil masa sebelum dapat menunjukkan kejayaan kerana ia biasanya memerlukan gestation period, dengan izin, yang agak panjang lebih-lebih lagi bagi negara kita yang menghadapi banyak halangan-halangan dalam usaha-usaha perindustrian.

Untuk mengharapkan pelaburan swasta secara besar-besaran, lebih-lebih lagi dalam keadaan sekarang juga adalah sukar pada pandangan saya, kerana saya mengetahui benar sektor swasta di negara ini masih lagi bersikap orthodox apa lagi dalam keadaan tabungan yang terhad seperti sekarang.

Satu alternatif ialah bagi kita menarik lebih banyak pelaburan asing ke negara ini. Tetapi hakikatnya pelaburan antarabangsa juga sedang menghadapi masalah pada masa ini.

Saya sedar bahawa kita telah pun mengambil langkah-langkah positif untuk menggalakkan dan merangsangkan lagi pembangunan perindustrian di negara ini terutamanya dengan pelancaran pelan induk perindustrian nanti. Tetapi ini pun pada pandangan saya harus akan mengambil masa dan tidak dapat memberikan impact atau kesan hasil yang besar dalam jangka pendek.

Oleh yang demikian itu, Tuan Yang di-Pertua, saya berpendapat dalam tempoh Rancangan Malaysia Kelima kita tetap akan masih bergantung kepada asas-asas, sumber-sumber dan punca-punca pelaburan tradisional kita untuk mengharapkan pertumbuhan ekonomi kita. Saya berharap usaha-usaha dan penekanan akan terus juga diberikan kepada usaha-usaha memperbaiki dan memperkembangkan lagi eksport barang-barang mentah kita dengan memperluaskan pasaran dengan usaha-usaha untuk menstabilkan harga dan lain-lain langkah yang boleh menjamin perkembangan eksport bahan-bahan tersebut. Ini bererti kita perlu kompetative dalam kos pengeluaran, perlu agresif dalam pemasaran dan perlu inovatif dalam proses-proses pengeluaran dan pemerolehan.

Apa yang boleh kita harapkan selain daripada itu ialah pembangunan perindustrian kita akan membantu ataupun to supplement, dengan izin, kepada sektor tradisional ini hinggalah suatu masa yang lebih panjang bila mana kita telah benar-benar berjaya dan menjadi kompetative dalam pengeluaran perindustrian. Tetapi untuk mengharapkan sektor perindustrian mengambil alih dan memainkan peranan yang lebih penting dalam pertumbuhan ekonomi negara adalah satu perkara yang saya ragu dan saya bimbangkan.

Tuan Yang di-Pertua, terlalu mengharapkan sektor swasta untuk menyumbangkan kepada pertumbuhan ekonomi negara mungkin membahayakan. Oleh kerana pengalaman kita pada masa-masa yang lalu sejak sekian lama telah menunjukkan sektor tersebut itu bukanlah satu sektor yang telah memberi sumbangan yang besar sangat kepada negara ke arah ini pada masa yang lepas. Oleh itu Kerajaan masih lagi perlu menjadi pelopor, Kerajaan masih lagi perlu menjadi spear-head, Kerajaan masih lagi perlu menjadi leader untuk menjamin pertumbuhan ekonomi negara.

Saya fikir peranan sektor awam atau Kerajaan masih diperlukan untuk satu jangka masa yang agak lama dan kerana itu langkah-langkah pengurangan perbelanjaan ataupun pelaburan sektor awam hendaklah dibuat secara yang terencana, secara yang beransur-ansur, secara yang berhati-hati supaya tidak menjejaskan kadar pertumbuhan yang diramalkan di dalam Rancangan Malaysia Kelima.

Walau bagaimanapun, Tuan Yang di-Pertua, saya berharap pelaburan Kerajaan dan agensi-agensi Kerajaan perlulah disemak semula dan dikonsolidasikan.

Pada masa lalu Kerajaan Pusat dan Kerajaan-kerajaan Negeri melalui agensi-agensi mereka telah melabur di dalam pelbagai bidang, dalam hampir segala bidang yang difikirkan sesuai oleh mereka. Dan akibatnya tidak semua pelaburan-pelaburan ini telah memberikan pulangan balik atau kesan sosio ekonomi yang memuaskan. Oleh itu saya berharap pelaburan-pelaburan awam mulai sekarang hendaklah disemak semula di mana pelaburan-pelaburan hendaklah hanya ditumpukan kepada key dan strategic industries dan pelaburan-pelaburan yang viable sahaja, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua. Pelaburan-pelaburan yang rugi dan tidak penting perlulah disemak semula, kerana jika diteruskan akan membazirkan kewangan negara yang terhad. Sumber-sumber kewangan yang terhad ini perlu dikonsolidasikan supaya menjamin penggunaan hasil yang maksima dan kerana itu membantu mengembangkan sumber kewangan negara untuk kegunaan masa depan.

Sesungguhnya kerugian-kerugian yang dialami di dalam banyak pelaburan-pelaburan Kerajaan melalui agensi-agensi di masa yang lalu telah banyak membazirkan punca-punca kewangan negara. Saya mendapati pada masa ini banyak pelaburan-pelaburan Kerajaan melalui agensi-agensi yang mengalami kerugian tetapi masih diteruskan sekalipun mereka mengalami kerugian semasa dan kerugian terkumpul yang teruk.

Sudah sampai masanya Kerajaan mengkaji perkara ini dan mengambil langkah-langkah perlu bagi menutup setengah-setengah syarikat yang sudah tidak mampu lagi untuk memulihkan perniagaan mereka di masa akan datang.

Satu lagi alternatif yang boleh saya fikirkan, ialah supaya syarikat-syarikat atau agensi-agensi Kerajaan ini mencari sumber-sumber pembiayaan alternatif daripada bank-bank dan dengan itu mereka tidaklah terlalu bergantung lagi kepada Kerajaan untuk mendapatkan sumber-sumber pembiayaan. Ini akan mendorong mereka lebih berhati-hati lagi dalam merancang dan menguruskan pelaburan-pelaburan mereka dan membolehkan sumber-sumber kewangan Kerajaan ditumpukan kepada pelaburan, kepada bidang-bidang yang lebih asas, seperti menyediakan kemudahan-kemudahan infrastruktur dan projek-projek key industries sahaja yang memerlukan banyak pembiayaan.

Tuan Yang di-Pertua, jika kita hendakkan pertumbuhan ekonomi negara, pelaburan swasta juga sebenarnya perlu disusun semula. Pelaburan-pelaburan mereka perlulah disalurkan kepada industri-industri yang mempunyai potensi eksport yang baik yang berdasarkan kepada comparative advantage negara kita dan ini bererti bahawa lebih banyak industri-industri yang berasaskan sumber ataupun resource-based industries perlu dipelopori di negara ini di mana kita sedia mempunyai comparative advantage ini. Ini memerlukan bimbingan dan galakan termasuk langkah-langkah regulatory melalui pelesenan, skim insentif dan lain-lain. Saya berharap benar-benar bahawa pelan induk perindustrian kita nanti akan menuju ke arah ini.

Tuan Yang di-Pertua, aspek yang kedua ialah berkenaan dengan Dasar Ekonomi Baru dan pembangunan luar bandar. Perlaksanaan program-program yang boleh menyokong dan menjamin pencapaian DEB dan pembangunan luar bandar perlu dipertingkatkan lagi. Ini pandangan saya. Ini memandangkan bahawa usaha-usaha ke arah ini sungguh pun

telah banyak mencapai hasil masih lagi belum mencapai matlamat sepenuhnya dan DEB termasuk pembangunan luar bandar adalah merupakan teras kepada rancangan-rancangan pembangunan negara.

DEB bertujuan untuk membasmi kemiskinan dan menyusun semula masyarakat untuk mencapai perpaduan dan keselamatan negara. Sungguh pun kadar kemiskinan bandar dan luar bandar semuanya telah menurun sejak usaha-usaha pembangunan dilaksanakan dalam masa tiga Rancangan Pembangunan Lima Tahun yang lepas, jurang kemiskinan di antara ethnic, kawasan bandar dan luar bandar dan di kalangan strata-strata rakyat masih juga wujud. Malah daripada penelitian saya, indeks ada menunjukkan setengah-setengah jurang sebenarnya telah menjadi semakin besar.

Purata kadar kemiskinan negara dalam tahun 1984 ialah 18.4% tetapi kadar kemiskinan dalam bandar mengikut jumlah isi rumah ialah 8.2%. Ini berbanding dengan kadar kemiskinan luar bandar sebanyak 24.7%. Di bandar dalam sektor perlombongan, kadar kemiskinan ialah 3.4%, sektor pembuatan 8.5%, pembinaan 6.1%, perdagangan dan perindustrian 4.6%; tetapi kadar kemiskinan di luar bandar adalah masih sangat tinggi secara relatif iaitu 43.4% bagi pekebun kecil getah, 57.7% bagi penanam padi, 27.7% bagi nelayan dan 46.9% bagi pekebun-pekebun kecil kelapa.

Kadar kemiskinan mengikut negeri-negeri pula menunjukkan bahawa beberapa negeri maju yang bersifat urban telah menunjukkan kejatuhan dalam kadar kemiskinan. Di Wilayah Persekutuan kadar kemiskinannya ialah 4.9%, Selangor 8.6%, Pulau Pinang 13.3% berbanding dan sementara negeri-negeri yang bersifat

rural seperti Kelantan, Kedah, Terengganu dan Perlis masih menunjukkan kadar kemiskinan yang lebih tinggi iaitu 39.2% bagi Kelantan, 36.6% bagi Kedah, 28.9% bagi Terengganu dan 33.7% bagi Perlis.

Gunatenaga mengikut sektor dan kumpulan ethnic pada tahun 1985 pula menunjukkan penumpuan gunatenaga pekerja bumiputera ke dalam sektor tradisional sementara bukan bumiputera dalam sektor-sektor moden. Bagi sektor pertanian, perhutanan dan perikanan, 73.2% bumiputera, 16.3% Cina, 9.6% India. Kewangan, insuran, harta rumah-tanah dan perkhidmatan perniagaan 38.2% bumiputera, 54.1% Cina, 7.3% India. Perlombongan dan kuari, 35.2% bumiputera, 53.7% Cina, 9.9% India. Kadar pengangguran pula menunjukkan 8.7% di kalangan bumiputera, 5.5% di kalangan orang-orang Cina dan 8.4% di kalangan orang-orang India.

Gunatenaga mengikut pekerjaan dan kumpulan ethnic pula menunjukkan bahawa bagi kumpulan pekerjaan pentadbiran dan pengurusan 28.2% adalah terdiri daripada bumiputera, 66% daripada orang-orang Cina, 5% daripada orang-orang India dan bagi kumpulan pekerjaan pentadbiran dan pengurusan, 37.7% terdiri daripada bumiputera, 56.8% terdiri daripada orang Cina dan 5.2% terdiri daripada orang India.

Keadaan ini nampaknya menjadi lebih tidak seimbang bila kita mengkaji angka-angka tentang keahlian kumpulan-kumpulan iktisas mengikut kumpulan ethnic.

Bagi kumpulan arkitek 15.6% bumiputera, 81.9% Cina, 1.1% India. Bagi kumpulan akauntan 8.9% bumiputera, 82.8% Cina, 6% India. Bagi kumpulan jurutera 25.2% bumiputera, 67% Cina, 5.4% India.

Begitulah juga bagi kumpulan-kumpulan lain seperti doktor, juruukur, peguam dan lain-lain. Jurang ini jelas amat besar sekali.

Tuan Yang di-Pertua, keadaan yang tidak seimbang ini nampaknya lebih buruk lagi bila kita mengkaji hakmilik modal saham syarikat-syarikat berhad dalam tahun 1985 di mana hakmilik bumiputera perseorangan dan agensi amanah berjumlah 17.8%. Rakyat Malaysia yang lain 56.7%, rakyat asing 25.5%. Angka ini menunjukkan bahawa hakmilik rakyat asing telah berkurangan dengan banyaknya sebagaimana yang dihasrat dan dimatlamatkan oleh Kerajaan tetapi kekurangan ini sebenarnya telah diambilalih oleh rakyat Malaysia bukan bumiputera, iaitu satu kejayaan bagi mereka di mana jumlah milik saham mereka telah meningkat dengan pesatnya berbanding dengan hakmilik bumiputera.

Tuan Yang di-Pertua, kenyataan-kenyataan yang telah saya tunjukkan di atas membuktikan bahawa pencapaian DEB dan matlamatnya untuk membasmi kemiskinan dan menyusun semula masyarakat masih memerlukan penekanan daripada Kerajaan dan ini perlu ditekankan sungguh-sungguh di dalam Rancangan Malaysia Kelima ini. Pembangunan luar bandar masih memerlukan juga penekanan. Apa yang telah dicapai menunjukkan bahawa selama ini kita telah memberikan penekanan yang lebih besar kepada pembangunan di bandar-bandar dan di kota-kota sementara pembangunan luar bandar masih ketinggalan secara relatif. Masalah ini perlulah diatasi dan nampaknya sungguh pun penekanan ini kelihatan jelas dalam RML, kejayaan untuk merapatkan jurang ini dalam RML mengikut kajian saya adalah agak tipis kerana saya mendapati Rancangan Malaysia Kelima juga sebenarnya menumpukan

banyak pembangunan bandar dan kota dengan cara yang lebih besar dan pesat lagi.

Tuan Yang di-Pertua, saya meminta supaya penekanan yang lebih besar diberikan kepada usaha-usaha pembangunan luar bandar terutamanya dalam pelaksanaan projek-projek infrastruktur adalah berdasarkan beberapa pertimbangan. Keperluan terhadap projek-projek kemudahan asas di negara ini bolehlah dikatakan masih besar, terutamanya di kawasan-kawasan luar bandar dan kawasan-kawasan mundur.

Memang tidak dapat dinafikan bahawa pada masa ini terdapat keadaan yang kurang seimbang di dalam pembangunan infrastruktur di antara kawasan-kawasan bandar dan luar bandar dan juga di antara wilayah-wilayah di mana terdapat keadaan tidak seimbang ataupun lopsidedness, dengan izin,, dengan penumpuan kemudahan-kemudahan asas di bandar-bandar besar dan wilayah-wilayah yang sudah maju. Keadaan ini sebaliknya telah menyebabkan kemajuan dan pembangunan yang kurang seimbang di antara bandar, luar bandar dan wilayah-wilayah dalam negara ini. Keadaan ini telah menjadi satu fonemenon yang agak berpanjangan dan perlu segera diatasi terutamanya bagi memenuhi permintaan dan keperluan rakyat yang masih belum mempunyai cukup atau tiada langsung kemudahan-kemudahan asas.

Saya berpendapat penekanan pelaksanaan projek-projek kemudahan asas di kawasan-kawasan luar bandar, kawasan-kawasan mundur bukan sahaja dapat memenuhi keperluan terhadap kemudahan-kemudahan tersebut di kawasan-kawasan berkenaan, tetapi yang lebih penting lagi ia dapat mewujudkan lain-lain kesan multiplier.

Tuan Yang di-Pertua, apa yang menjadi harapan saya soal kawasan-kawasan priority ataupun keutamaan bagi melaksanakan projek-projek kemudahan asas ini hendaklah benar-benar diteliti oleh Kerajaan dan di dalam susunan keutamaan ini saya minta kawasan-kawasan pendalaman yang masih lagi belum mempunyai access atau jalan masuk yang sempurna dan lain-lain kemudahan asas hendaklah diberikan keutamaan yang tinggi. Strategi begini akan memberi peluang kepada kita untuk memperbetulkan kesilapan kita di masa-masa yang lepas yang telah tidak begitu memberi keutamaan kepada kawasan yang benar-benar mundur terutamanya kawasan-kawasan pendalaman di luar bandar. Dalam erti kata lain, saya mencadangkan supaya kita membentuk satu formula keutamaan dalam rangka keutamaan projek-projek kemudahan asas yang hendak dilaksanakan di mana wheightage hendaklah dibuat berdasarkan kepada tahap kemunduran kawasan atau kampung-kampung iaitu kampung-kampung yang terlebih mundur hendaklah terlebih dahulu diutamakan dan mendapatkan keutamaan yang tertinggi.

Tuan Yang di-Pertua, cadangan ini adalah selaras dengan hakikat atau realiti sosio ekonomi dan politik negara ini bahawa daripada segi sosio ekonominya kawasan luar bandar masih lagi menghadapi kadar kemiskinan yang tinggi dan masih ketinggalan dalam kemudahan-kemudahan asas dan sosio ekonomi. Dari segi politik pula kawasan luar bandarlah merupakan teras politik negara. Sokongan terbesar kepada Kerajaan adalah datangnya daripada kampung-kampung dan kawasan-kawasan luar bandar. Kerajaan kita oleh itu adalah Kerajaan kampung, Kerajaan Luar Bandar dan kerana itu adalah tepat jika pembelaan kita ditumpukan ke kampung-kampung

dan ke luar-luar bandar. Kita bukan sahaja mahu rancangan-rancangan pembangunan luar bandar dipertingkatkan, malah sepatutnya pemimpin-pemimpin Kerajaan akan dapat meninjau dan melawat kampung-kampung dan kawasan-kawasan luar bandar lebih kerap lagi, dan lebih menyeluruh lagi malah jika boleh Perdana Menteri sendiri saya minta akan mempelopori gerakan ini.

Kita mahu supaya semangat dan usaha-usaha penekanan pembangunan luar bandar sebagaimana yang ditunjukkan oleh Allahyarham Tun Razak, bekas Perdana Menteri kita hendaklah dihidupkan semula bagi menawan hati budi dan menggerakkan tenaga kerja rakyat dan pembangunan mental yang dinamik di kalangan rakyat luar bandar sebagaimana dikehendaki dan diharapkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sekarang.

Saya percaya jika produktiviti tenaga rakyat luar bandar dapat ditingkatkan ianya akan memberikan sumbangan yang besar kepada peningkatan produktiviti dan pertumbuhan ekonomi negara secara keseluruhannya.

Tuan Yang di-Pertua, pendeknya saya adalah mengajak Kerajaan kita yang saya katakan sebagai Kerajaan kampung tadi supaya segera kembali ke kampung oleh kerana kita agak lama berhijrah dan menjadi orang kota yang telah membangunkan kota-kota dengan hebatnya sekali. Marilah kita segera kembali ke kampung dan menggunakan seluruh keupayaan, kebolehan dan punca kekayaan kita untuk membangunkannya dengan bersungguh-sungguh dan dengan hebatnya pula.

Tuan Yang di-Pertua, aspek yang ketiga ialah soal pengangguran. Satu-satunya perkara yang mengejutkan saya dalam RML ialah tentang

unjuran, kadar pengangguran yang dijangka mencapai 684,000 orang atau pada kadar 10% pada tahun 1990. Ini akan menjadi satu kadar yang paling tinggi pernah dialami oleh negara dan menjadi potensi untuk explosive. Oleh itu Kerajaan hendaklah berhati-hati dan mengambil perhatian berat dalam soal ini. Soalnya ialah bagaimanakah dan apakah usaha-usaha yang boleh diambil untuk mengurangkan kadar ini supaya lebih ramai rakyat mendapat pekerjaan.

Tuan Yang di-Pertua, saya percaya bahawa setengah-setengah daripada pengangguran ini adalah disebabkan oleh sikap memilih kerja di kalangan rakyat tetapi untuk kita lebih positif eloklah kita mengkaji sebab-sebab mereka bersikap demikian supaya dengan itu kita boleh mengorientasikan sikap mereka dan juga mengambil langkah-langkah lain. Saya berpendapat masalah keengganan setengah-setengah tenaga pekerja untuk memasuki sektor perladangan adalah disebabkan oleh keadaan yang tidak conducive yang terdapat dalam sektor tersebut seperti kadar upah yang rendah, keadaan kemudahan-kemudahan yang tidak memuaskan dan yang lebih penting lagi ialah kerana kurangnya usaha-usaha yang bersungguh-sungguh dan bersistematik untuk memobilisasikan tenaga kerja ke dalam sektor perladangan.

Keadaan ini menjadi lebih serius lagi dengan terdapatnya buruh-buruh asing yang murah yang mendorong majikan-majikan mengikut dan mengambil jalan singkat dan senang bagi mengatasi masalah mereka. Pada pendapat saya peluang pekerjaan yang diwujudkan dalam negara ini adalah untuk dinikmati oleh rakyat negara kita kerana peluang ini diwujudkan dengan belanja negara kita. Oleh itu penggunaan buruh asing yang berleluasa sekali pun murah

hendaklah disekat, dan majikan-majikan hendaklah mengkaji semula faktor-faktor yang menyebabkan keengganan ataupun kurangnya terdapat buruh-buruh tempatan untuk bekerja di ladang-ladang supaya punca masalah ini dapat diatasi.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga mencadangkan agar rakyat kita diajak, diajar dan digalakkan bekerja sendiri dan untuk tujuan ini mereka perlulah dibantu. Kita perlu mengajak, mengajar dan menggalakkan mereka berniaga kecil-kecilan menjadi penjaja, menjadi tukang, menjadi pengusaha-pengusaha kecil-kecilan dan memberikan pelbagai perkhidmatan. Sejak kebelakangan ini kita telah melihat wujudnya begitu ramai penjaja-penjaja kecil dan peniaga-peniaga kecil di negara ini, tetapi sayangnya pula banyak peluang-peluang ini telah direbut oleh rakyat asing. Oleh itu Kerajaan perlu memberi perhatian yang serius di dalam hal ini.

Bank-bank pula perlu diminta lebih serius lagi membantu peniaga-peniaga kecil dan pengusaha-pengusaha kecil di seluruh negara dan mereka patut mempunyai skim-skim khas untuk membantu peniaga-peniaga kecil. Saya percaya peluang berniaga masih banyak terdapat di negara ini tetapi modal dan pengetahuan yang menjadi masalah. Jika rakyat kita mencebur diri dalam perniagaan lebih banyak lagi saya percaya kita bukan sahaja dapat mengurangkan pengangguran, malah kita dapat meningkatkan pendapatan mereka dan mengatasi masalah kemiskinan. Saya merasa dukacita nampaknya bank-bank kita pada masa ini mempunyai "bias" yang keterlaluan untuk membantu peniaga-peniaga dan usahawan-usahawan besar tetapi kurang sekali simpati dan usaha-usaha mereka untuk membantu peniaga-peniaga kecil. Keadaan ini perlu diperbaiki dan diatasi.

Perkara keempat dan akhirnya yang hendak saya sentuh ialah berhubung dengan usaha-usaha Kerajaan hendak melaksanakan rancangan perumahan kos rendah secara besar-besaran secara accelerated iaitu sebanyak 80,000 unit setahun bagi tempoh 1986-1988. Tuan Yang di-Pertua, saya menganggap program perumahan ini adalah suatu strategi yang jika dapat dijayakan akan bukan sahaja membantu menggerak dan meransang ekonomi negara, boleh mewujudkan peluang pekerjaan bagi menampung pekerja-pekerja yang hilang pekerjaan tetapi lebih penting lagi ianya akan membantu mengatasi masalah perumahan yang dihadapi oleh rakyat di seluruh negara. Saya mendapati strategi ini telah digunakan dengan jayanya oleh Kerajaan Singapura di zaman kemelesetan pada pertengahan tahun 70an. Sebagaimana juga berjayanya Kerajaan Taiwan yang telah membina lebuh raya-lebuh raya sebagai langkah mengatasi masalah kemelesetan ekonomi dan pengangguran pada masa itu. Oleh itu strategi ini sebenarnya telah pun terbukti dan kerana itu saya mengalu-alukannya dan saya yakin ini akan dapat menyumbang kepada pertumbuhan ekonomi negara sekurang-kurangnya pada kadar 2% jika dapat dijayakan sepenuhnya.

Walau bagaimanapun, persoalan utama yang berbangkit adalah setakat mana matlamat ini dapat dilaksanakan dengan jayanya oleh pelbagai pihak yang terlibat seperti Kerajaan-kerajaan Negeri, pihak swasta dan juga bank-bank. Rekod pelaksanaan program perumahan kos rendah di negara ini sebenarnya tidaklah begitu cemerlang, baik rekod Kerajaan mahu pun dan lebih-lebih lagi rekod swasta. Tiap-tiap Rancangan Lima Tahun kita menunjukkan kegagalan kita mencapai matlamat pelaksanaan program rumah kos rendah yang ditetapkan. Sebagai contoh bagi

Rancangan Malaysia Keempat rekod kita adalah sebagaimana berikut:

Jumlah matlamat 266,500 unit.
Jumlah dilaksanakan 91,478 unit.
Jumlah shortfall 175,022 unit—lebih banyak shortfall daripada projek perumahan yang sebenarnya telah dilaksanakan. Matlamat pelaksanaan rumah awam Kerajaan pula ialah sebanyak 176,500 unit; jumlah dilaksanakan ialah 72,308 unit, shortfall 104,192 unit—kejayaan pada kadar 41% sahaja, Tuan Yang di-Pertua.

Kita tengok pula prestasi sektor swasta. Matlamat pelaksanaan swasta 92,000 unit; jumlah yang dilaksanakan 19,170 unit; jumlah shortfall 72,830 unit—iaitu prestasinya pada kadar 21.3% sahaja, Tuan Yang di-Pertua.

Angka-angka ini jelas menunjukkan keupayaan kita melaksanakan program rumah murah di dalam RME yang ditetapkan terutama sekali keupayaan sektor swasta.

Tuan Yang di-Pertua, rekod pelaksanaan rumah-rumah awam oleh Kerajaan Negeri juga nampaknya tidak memuaskan sebagaimana angka-angka berikut—

Mengenai rumah yang disediakan dalam Rancangan Malaysia Keempat yang dimatlamatkan, negeri Johor hanya dapat menyiapkan 8% sahaja rumah murah yang dimatlamatkan. Negeri Kedah 15%, Negeri Kelantan 4%, Negeri Melaka 16%, Negeri Sembilan 11%, Negeri Pahang 42%, Perak 28%, Perlis 9%, Pulau Pinang 4%, Selangor 13%, Terengganu negeri saya sendiri 6%, Sabah 9.2%, Sarawak 2%.

Angka-angka ini saya perolehi daripada pihak yang berkenaan dan angka ini ialah angka bagi rumah-rumah yang disediakan sungguh pun

saya sedar bahawa ada banyak juga lagi rumah-rumah murah yang sedang di dalam peringkat pelaksanaan.

Angka-angka di atas jelas menunjukkan kegagalan kita menjayakan program perumahan kos rendah di negara ini iaitu di peringkat negeri-negeri selain daripada di peringkat swasta sebagaimana yang telah saya tunjukkan awal tadi.

Dengan hal yang demikian, Tuan Yang di-Pertua, jika kita hendak menjayakan accelerated housing programme yang dicadangkan ini kita perlulah mengatasi masalah-masalah di kedua-kedua peringkat dan di kedua-dua pihak ini.

Di peringkat negeri masalah utama yang dihadapi ialah kurangnya komitmen dan keutamaan Kerajaan-kerajaan Negeri di dalam pelaksanaan program perumahan awam dari segi pemberian tapak dan keupayaan pelaksanaan. Oleh itu, saya menyerulah supaya Kerajaan-kerajaan Negeri mengubah sikap mereka supaya mereka lebih committed dan bekerjasama dengan Kerajaan Pusat di dalam menjayakan program ini dengan memperuntukkan tapak secukupnya dan meningkatkan keupayaan jentera pelaksanaan mereka. Tapak-tapak yang diperlukan perlulah dikesan dengan segera dan dengan secukupnya dan bagi tempoh RML ini setiap negeri sepatutnya saya mencadangkan mewujudkan "land bank" yang secukupnya bagi menampung keperluan program ini.

Tuan Yang di-Pertua, berhubung dengan peranan swasta pula, saya mendapati masalah yang dihadapi ialah sambutan dingin pihak tersebut terhadap program ini. Ini terutamanya disebabkan pertimbangan pelaburan di mana dikatakan pelaburan dalam bidang ini tidak mampu memberikan pulangan atau keuntungan yang cukup

dan banyak pula risiko-risiko dan keduanya kerana masalah sikap dan pentadbiran Kerajaan Negeri yang menjadi penghalang dan tidak membantu bagi penyertaan mereka. Masalah-masalah ini adalah rumit untuk diatasi. Oleh itu, di sinilah saya berharap garis-garis panduan dan langkah-langkah penyelesaian perlu ditekankan.

Saya berpendapat dalam rancangan pengswastaan perumahan kos rendah ini penyaluran punca kewangan ataupun pembiayaan oleh Bank Negara ataupun bank-bank sematamata adalah tidak mencukupi. Soal pentadbiran yang melibatkan proses prosedur dan syarat-syarat pelaksanaan projek perlulah dikaji semula dan diringkaskan seberapa boleh untuk memudahkan. Pada pendapat saya, Tuan Yang di-Pertua, kecekapan (efficiency) sektor swasta tidak dapat wujud dan mustahil tercapai di dalam konteks inefficiency dan bureaucratic pentadbiran, malah kedua-duanya akan bertembung dan bertentangan antara satu sama lain dan hasilnya sudah pasti kegendalaan, kekecewaan dan kegagalan. Jadi soalnya, adakah perkara ini sudah disedari dan penyelesaiannya dicari dan tercapai? Saya rasa ini belum lagi.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam pelaksanaan program ini, saya juga memerhatikan beberapa isu yang berbangkit. Sungguhpun pihak Housing Developers Association (HDA) nampaknya mengalu-alukan langkah Kerajaan untuk membina lebih banyak lagi rumah-rumah kos rendah dan menyatakan kesediaan mereka untuk bekerjasama dengan Kerajaan, nampaknya soal kos dan design rumah menjadi satu persoalan. Kos rumah rendah yang telah ditetapkan sebanyak \$25,000 seunit, mengikut HDA, kos ini terlalu rendah dan kerana itu design dan spesifikasi rumah kos rendah perlulah diubahsuai. Hujah ini mem-

bimbangkan saya kerana jika kos rumah murah hendak dinaikkan lagi, saya bimbang kesannya kepada keupayaan (affordability) pembeli-pembeli yang terdiri daripada rakyat berpendapatan rendah iaitu golongan yang pendapatan tidak lebih daripada \$700 sebulan. Di dalam keadaan sekarang pun, Tuan Yang di-Pertua, ramai rakyat yang terletak di dalam kategori "low-low income group" tidak mampu membeli rumah kos rendah yang berharga \$25,000 seunit ini. Oleh itu, jika kosnya hendak dinaikkan lagi, ini sudah tentu akan menambahkan buruk lagi keadaan. Begitu juga jika spesifikasi atau standard rumah hendak diturunkan lagi, saya bimbang rumah-rumah kos rendah akan menjadi sub-standard atau mungkin akan menjadi sub-sub-standard kerana ini pun tidak baik. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri telah pun menyatakan permasalahan ini dan beliau nampaknya mahu lebih ramai rakyat yang berpendapatan rendah dapat memiliki rumah. Untuk menyelesaikan masalah ini, Tuan Yang di-Pertua, saya mempunyai tiga pendapat.

Yang pertamanya, pemaju-pemaju swasta hendaklah berusaha bersungguh-sungguh mencari teknologi baru dalam bidang pembinaan supaya membolehkan rumah-rumah dibina dengan kos yang lebih rendah dan menjamin "speed" pembinaan. Teknologi ini ada di Singapura, ada di Taiwan, ada di Korea, ada di Jepun malah ada di negara ini dan di negara-negara lain. Rancangan perumahan secara besar-besaran yang dicadangkan oleh Kerajaan ini sudah tentulah telah menyediakan satu kesempatan yang baik kepada pemaju-pemaju perumahan di negara ini untuk mengimport teknologi ini kerana sekarang mereka berkesempatan melaksanakan projek perumahan

secara besar-besaran untuk mendapat skel ekonomi.

Yang keduanya, Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan bolehlah juga mewujudkan satu skim subsidi yang munasabah bagi rumah-rumah kos rendah supaya ia lebih mampu dibeli oleh lebih ramai rakyat. Skim subsidi ini bolehlah dalam bentuk subsidi harga yang melibatkan potongan kos kemudahan asas dan jika perlu subsidi di atas faedah (interest). Skim subsidi ini bertujuan untuk mengurangkan harga jualan rumah-rumah kos rendah tersebut.

Yang ketiganya, Tuan Yang di-Pertua, skim "graduated repayment" perlulah dirangka dan dipakai dengan segera yang bertujuan meringankan beban bayaran balik peminjam di peringkat awal di mana kenaikan bayaran ansuran (instalment) ditangguhkan pada masa akan datang, bilamana pendapatan pembeli-pembeli atau pendapatan isirumah (household income) telah meningkat pada masa akan datang. Method ini dahulunya telah menarik perhatian pihak Kerajaan dan Bank Negara dikatakan telah mengkajinya, tetapi dukacitanya hingga sekarang keputusannya belum kita dengar, entah mengapa dan bagaimana tidaklah saya ketahui.

Demikianlah, Tuan Yang di-Pertua, ucapan saya. Saya mengucapkan terima kasih dan saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar.

4.08 ptg.

Tuan Lee Lam Thye (Kuala Lumpur Bandar): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun juga untuk membahas usul yang telah dibentangkan oleh Yang

Amat Berhormat Perdana Menteri mengenai Rancangan Malaysia Kelima.

Semasa melancarkan Rancangan Malaysia Kelima di Dewan Rakyat pada 21hb Mac, 1986, Yang Amat Berhormat telah bercakap tentang keperluan kita mengurangi ancaman-ancaman terhadap perpaduan, keselamatan dan kestabilan sebagai satu pra syarat (pre-condition) yang penting untuk pembangunan yang teratur.

Apa yang saya rasa penting dalam ucapan Yang Amat Berhormat itu apabila beliau berkata dan saya sebutkan di sini, "Kita mestilah berhati-hati dalam menghadapi ancaman-ancaman terhadap kestabilan masyarakat kita kerana tanpa kestabilan, adalah sukar bagi kita mengekalkan pembangunan. Banyak pengajaran yang boleh diperolehi sebagai contoh bukan sahaja daripada jenis sejarah negara kita tetapi juga dari negara-negara lain. Satu pengajaran yang jelas kepada kita ialah bahawa tidak ada sebuah negara pun yang boleh kekal jika ianya terus berpecah-belah dan rakyatnya terlalu terkongkong dengan kepentingan sempit masing-masing. Semuanya ini adalah gejala-gejala yang boleh menggugat kestabilan. Kestabilan merupakan syarat penting yang mesti dipenuhi bagi mencapai pembangunan yang teratur kerana tanpa kestabilan keadaan yang tidak pasti akan wujud." Dan selanjutnya Yang Amat Berhormat ada berkata: "Fahaman dan sikap yang melampau merupakan satu gejala besar yang menggugat kestabilan. Tidak ada tempat bagi fahaman melampau dalam masyarakat kita kerana ianya akan mengikis dan seterusnya memusnahkan segala yang telah kita capai dengan bertungkus-lumus."

Tuan Yang di-Pertua, ini sesungguhnya adalah benar bahawa

satu masalah besar yang berdepan dengan Malaysia ialah bagaimana kita hendak mengatasi gejala-gejala yang menggugat kestabilan dengan tujuan untuk mencapai kestabilan di samping untuk menghapuskan semua bentuk fahaman melampau dalam negara kita yang berbagai kaum ini. Ini adalah satu tugas penting yang mesti dipenuhi. Saya terpaksa menegaskan di sini bahawa adalah tidak mungkin bagi kita untuk memperkatakan tentang tujuan dan matlamat Rancangan Malaysia Kelima dan pelaksanaannya, melainkan kita menghapuskan gejala-gejala yang membawa ketidaksetabilan kepada masyarakat kita. Ini kerana kestabilan politik ialah satu pra-syarat atau pre-condition penting untuk melaksanakan Rancangan Malaysia Kelima dan ini terdapat banyak jenis gejala utama yang menggugat kestabilan di negara sekarang dan dalam beberapa masa yang akan datang ini. Ini termasuklah selain daripada masalah Sabah, masalah polarisasi kaum yang jadi semakin buruk yang wujud akibat daripada pelaksanaan dasar-dasar Kerajaan yang tidak adil, proses Islamisasi, pengikisan hak-hak kebebasan dan demokrasi berparlimen di negara ini dan masalah pendatang haram yang sudah merupakan satu ancaman kepada keamanan dan keselamatan negara kita.

Semua ini akan bertambah buruk dan menjejaskan semua usaha kita untuk mengekalkan pertumbuhan ekonomi melainkan masalah-masalah ini dapat diselesaikan secara memuaskan. Perkembangan-perkembangan yang tidak sihat ini jika dibiarkan tanpa diambil perhatian akan mengakibatkan perpaduan keselamatan dan kestabilan kita tergugat dan seterusnya menjejaskan prestasi Rancangan Malaysia Kelima. Saya mesti menegaskan di sini bahawa anak kunci kepada kewujudan dan kemajuan Malaysia terletak dalam

amalan berpolitik sederhana dan dasar berbagai kaum. Dalam sesebuah negara Malaysia yang berbagai kaum seperti Malaysia tidak ada tempat bagi golongan fahaman melampau dalam apa juga bentuk.

Tuan Yang di-Pertua, Rancangan Malaysia Kelima telah dibentangkan tatkala sejarah dan pembangunan negara berada di saat yang genting kerana dilanda oleh keadaan ekonomi yang tidak pasti memandangkan kemelesetan ekonomi yang berlarutan. Jadi keperluan terlalu besar bagi Kerajaan untuk menyemak semula dasar dan strateginya untuk meletakkan negara ini balik ke suasana kestabilan politik dan pertumbuhan ekonomi yang mantap. Keputusan-keputusan dan langkah-langkah yang diambil oleh para pemimpin-pemimpin politik pada masa ini akan menentukan masa depan dan haluan rakyat Malaysia untuk tempoh masa yang akan datang. Tanpa diragukan pelancaran Rancangan Malaysia Kelima ini adalah satu peristiwa besar dalam sejarah kita dan hendaklah memberikan kita satu kesempatan bagi kita menoleh ke belakang dan menilai kemajuan yang telah kita capai dalam usaha kita membangunkan negara sambil memandang ke hadapan untuk meninjau prospek kita untuk pembangunan kita seterusnya. Saya mendapati bahawa Yang Amat Berhormat dalam kata-kata pendahuluannya kepada Rancangan Malaysia Kelima berkata bahawa pelan ini merupakan penggal keempat dan terakhir dari 20 tahun rangka rancangan jangka panjang bagi mencapai matlamat perpaduan.

Parti DAP sesungguhnya merasa bahawa baki 5 tahun lagi dalam rangka rancangan jangka panjang ialah satu tempoh yang penuh dengan cabaran dan genting bagi Malaysia dan untuk semua rakyat Malaysia dalam usaha

untuk membina sebuah negara Malaysia yang benar-benar bersatu-padu. Rancangan Malaysia Kelima hendaklah menjadi satu pelan perpaduan dan perdamaian bagi menyatu-padukan berbagai kaum dalam Malaysia dan tidak ada yang lebih penting daripada menggunakan setiap keadaan untuk mencapai perpaduan negara yang menjadi asas pembinaan di negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, kejayaan Rancangan Malaysia Kelima akan diadili tidak sahaja menerusi berapa banyak billion ringgit yang akan dibelanjakan untuk perbelanjaan awam atau berapa banyak industri baru yang dibuka, berapa panjang jalanraya yang dibina atau berapa banyak lapangan terbang baru akan dibina, tetapi sama ada ia boleh menyumbangkan kepada pengwujudan sebuah negara Malaysia yang rakyatnya bersatu-padu. Dengan lain perkataan, kayu pengukur untuk memastikan kejayaan atau kegagalan RML ialah sama ada ia boleh menggalakkan dan menumpukan tenaga kebolehan dan sumber setiap rakyat Malaysia tanpa mengira kaum kepada tugas bersama untuk membina sebuah negara Malaysia yang bersatu-padu, aman, adil dan makmur.

Tuan Yang di-Pertua, pengangguran ialah satu perkara yang mendapat perhatian utama dalam Rancangan Malaysia Kelima. Dalam Rancangan Malaysia Keempat kadar pengangguran dijangka berkurangan dari 5.3% dalam tahun 1980 kepada 4.9% dalam tahun 1985, tetapi ini tidak boleh dicapai. Sebaliknya, lebih ramai rakyat yang hilang pekerjaan. Menurut Rancangan Malaysia Kelima, Bab IV, Bahagian III, mengenai tenaga buruh dan gunatenaga, kadar pengangguran meningkat daripada 5.7% pada tahun 1980 kepada 7.6% pada tahun 1985 dan kadar ini akan terus meningkat kepada 10.1% atau

684,200 pekerja pada tahun 1990 dengan lepasan sekolah menengah dan siswazah menjadi kumpulan terbesar pengangguran. Kadar pengangguran 10.1% dijangka pada tahun 1990 menunjukkan bahawa zaman kesusahan sedang berada di depan kita. Saya dapati bahawa Kerajaan telah mencadangkan beberapa langkah untuk mengatasi masalah pengangguran menerusi pembinaan perumahan kos rendah, pembinaan jalan dan lebuh raya, penanaman dalam sektor pertanian dan satu program kilat untuk melatih semua para penganggur yang sedang berada dalam pasaran buruh dan gunatenaga. Terdapat juga langkah-langkah untuk mewujudkan lebih banyak peluang-peluang pekerjaan sendiri menerusi industri penjaja kecil dalam kawasan bandar.

Tuan Yang di-Pertua, saya harap langkah-langkah ini boleh dilaksanakan dengan cara berkesan untuk mengatasi masalah pengangguran kini, terutamanya saya suka melihat Pihakberkuasa Tempatan termasuk Dewan Bandaraya mengambil langkah-langkah positif untuk membantu para penganggur membuat pekerjaan sendiri dengan melonggarkan peraturan pengeluaran lesen kepada para penjaja atau peniaga kecil dan mengenalpasti lebih banyak tempat yang sesuai untuk dijadikan tapak penjaja.

Tuan Yang di-Pertua, masalah pengangguran dirumitkan lagi dengan masalah pemberhentian kerja secara beramai-ramai. Seramai lebih kurang 100,000 pekerja yang pulang dari negara asing dan pertambahan warganegara asing yang memasuki negara kita secara haram terutamanya pendatang haram dari Indonesia dan Filipina.

Masalah pemberhentian kerja telah sampai satu peringkat yang bahaya

jika kita menimbang dari fakta yang ada sekarang iaitu berpuluhan ribu pekerja kita telah dibuang sejak beberapa bulan ini dalam sektor textile, elektronik, pembinaan, perlombongan dan sektor pembuatan, tidak termasuk restoran, pusat membeli-belah, pasaraya dan sebagainya. Masalahnya pemberhentian kerja telah menjadi satu masalah kebangsaan. Saya merasa dukacita menyatakan di sini bahawa Kerajaan tidak mempunyai perangkaan yang kemaskini mengenai jumlah sebenar mereka yang diberhentikan kerja.

Semasa soal jawab dalam Dewan ini pada 11hb Mac, 1986, saya diberitahu oleh Yang Berhormat Menteri Buruh bahawa sehingga akhir Disember tahun 1985, sejumlah 43,844 orang pekerja telah diberhentikan. Pada pandangan saya, Tuan Yang di-Pertua, ini ialah satu angka yang amat konservatif kerana saya pasti bahawa angka sebenar pekerja yang diberhentikan adalah lebih dan dalam lingkungan lebih kurang 100,000 orang. Memandangkan betapa seriusnya masalah pemberhentian pekerjaan yang akan menjadi bertambah buruk dalam masa tidak berapa lama lagi, saya suka membuat beberapa cadangan untuk pertimbangan pihak Kerajaan:

- (i) penubuhan dengan cara segera sebuah badan pengawasan pemberhentian pekerjaan yang akan membuat kajian dan mengutip semua angka pemberhentian pekerjaan di seluruh negara kita. Kerajaan yang bertanggungjawab dalam memastikan pewujudan pekerjaan hendaklah mengambil daya usaha pengawasan ini dan pada masa yang sama mewajibkan setiap majikan membuat laporannya semua

kes pemberhentian pekerjaan kepada badan pengawasan khas. Lembaga pengawasan pemberhentian hendaklah mengandungi wakil daripada Kerajaan, kesatuan sekerja, majikan, kumpulan tindakan sosial, parti politik dan lain-lain ahli akademik.

- (ii) penubuhan segera sebuah tabung bantuan pemberhentian pekerjaan kebangsaan oleh Kerajaan dengan satu geran pelancaran permulaan sebanyak \$1 juta. Semua sektor di Malaysia, terutamanya sektor koperat dan golongan berpendapatan tinggi hendaklah digalakkan menyumbang kepada tabung bantuan yang mana semua majikan menyumbang sebanyak 1% daripada keuntungan sebelum cukai mereka.
- (iii) persetujuan Kerajaan hendaklah diperolehi sebelum pihak majikan mengambil tindakan pemberhentian. Parlimen hendaklah mengubal dan memperkenalkan undang-undang yang meminta semua majikan memberi notis amaran awal selama enam bulan kepada para pekerja dan Kerajaan sebelum mereka boleh mengeluarkan notis pemberhentian pekerjaan. Ini akan memberi, baik Kerajaan dan para pekerja masa yang cukup untuk menimbang sama ada pemberhentian itu wajar atau hanya satu dalih atau satu alasan untuk mengurangkan kos perbelanjaan dan membuat peruntukan pilihan.
- (iv) perumusan undang-undang yang akan meningkatkan lagi faedah pemberhentian pekerjaan dan peraturan

sesuatu pemberhentian dilakukan.

- (v) kawalan yang lebih berkesan ke atas buruh pendatang haram supaya peluang pekerjaan untuk rakyat kita dalam bidang-bidang tertentu boleh diperlindungi.
- (vi) Kerajaan mestilah menimbang untuk memberi pengecualian cukai ke atas mana-mana wang yang diterima sebagai faedah-faedah pemberhentian pekerjaan di samping pendapatan dan lain-lain faedah kewangan yang diperolehi sehingga waktu pemberhentian kerja semasa sesuatu tahun taksiran.
- (vii) Kerajaan hendaklah mengarahkan semua pihak Berkuasa Tempatan dan jabatan yang berkaitan supaya memberi bantuan yang seberapa daya sebagai satu perkara kesegeraan kepada semua pekerja-pekerja yang diberhentikan yang ingin membuat pekerjaan sendiri menerusi, yang pertama, mendapatkan lesen untuk membolehkannya menjadi penaja ataupun peniaga kecil. Yang kedua, mendapatkan tanah untuk pertanian.

Tuan Yang di-Pertua, saya terpaksa menyatakan di sini bahawa walaupun kemelesetan ekonomi dunia adalah bertanggungjawab sebahagiannya menjejaskan ekonomi kita yang mengakibatkan pemberhentian pekerjaan, akan tetapi tidak diragukan lagi bahawa sistem ekonomi kita sekarang dan juga dasar ekonomi kita ada turut bersama bertanggungjawab.

Kemelesetan ekonomi dunia telah memberi pukulan yang sangat hebat kepada kita kerana negara kita mengamalkan sistem ekonomi yang saling bergantung. Kita bergantung kepada ekonomi dunia dalam hampir setiap bidang, daripada import dan eksport ke bidang teknologi dan kepakaran, pelaburan dan kewangan. Pergantungan ini telah menyebabkan pendapatan dari eksport ini telah mengurangkan.

Imbangan pembayaran kita pula mengalami defisit dan kadar pertumbuhan kita merosot. Semua ini memberi kesan buruk ke atas bidang pekerjaan.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai satu langkah jangka panjang untuk menyelesaikan masalah pengangguran dan pemberhentian pekerjaan yang kita hadapi, ekonomi kita hendaklah tukar dari penggantungan yang ada sekarang, kita mesti menjadi negara yang bergantung kepada diri sendiri dalam semua bidang utama. Ini akan memerlukan satu orientasi semula ekonomi di negara kita. Kita hendaklah mengeluarkan lebih banyak barang yang digunakan di sini oleh kebanyakan penduduk. Ini akan mengurangkan permintaan untuk import, untuk permulaan. Pengeluaran makanan hendaklah ditambah. Kita hendaklah bermaksud untuk mencukupkan makanan kita dan pengeluaran serta pembekalan semua keperluan asas yang lain seperti pakaian, perumahan, perkhidmatan kesihatan dan sebagainya.

Dalam hubungan ini, mestilah diadakan satu program perindustrian keperluan asas dan ini akan memberikan satu perangsang yang besar kepada pertumbuhan ekonomi. Seterusnya ia juga mewujudkan lebih banyak peluang pekerjaan. Peluang-peluang pekerjaan boleh juga dikembangkan menerusi pembangunan luar bandar jika tanah pertanian yang terbiar boleh dipulih dan digunakan dan industri kecil dan

sederhana yang mengeluarkan barang-barang berguna asas ditubuhkan. Masyarakat luar bandar akan mampu menyediakan banyak peluang pekerjaan baru. Untuk menjayakan usaha ini, maka perubahan semula yang serius kepada pemilikan tanah diperlukan, termasuk juga bidang pemasaran dalam ekonomi luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, sekarang saya suka menyentuh mengenai aspek perumahan. Perumahan masih merupakan satu masalah yang kritikal di Malaysia. Matlamat perumahan di bawah Rancangan Malaysia Keempat menghadapi shortfall, dengan izin. Sebanyak 923,300 buah rumah dirancang akan dibina mengandungi 43% oleh sektor awam dan 57% lagi oleh sektor swasta, akan tetapi hanya 44% dari matlamat sahaja yang dapat dicapai. Sebab-sebab ini, antara lain, ialah pemotongan peruntukan, kelewatan pentadbiran seperti masalah untuk mengenalpasti tapak yang wajar dan penyediaan dokumen tawaran. Dalam Rancangan Malaysia Kelima telah juga disebut bahawa sejumlah 701,500 buah rumah dijangka dibina dalam tempoh 1986 hingga tahun 1990 merupakan satu pertambahan sebanyak 295,430 unit ke atas 406,070 unit yang disiapkan sepanjang tempoh Rancangan Malaysia Keempat.

Selanjutnya disebutkan juga bahawa di bawah Rancangan Malaysia Kelima, pembinaan rumah akan dibuat sebahagian besarnya oleh sektor swasta, sementara sektor awam dijangka menurunkan bilangan rumah yang akan dibina kepada hanya 149,000 unit berbanding dengan 201,900 unit yang dibina dalam tempoh 1981-1985.

Saya telah memerhatikan bahawa di bawah Rancangan Malaysia Kelima Kerajaan hanya akan membina 120,900 unit rumah kos rendah dan

27,900 unit rumah kos sederhana sementara sektor swasta akan membina 370,100 unit rumah kos rendah dan 152,300 unit rumah kos sederhana. Saya merasa kurang senang bahawa Kerajaan tidak memikul tanggungjawab yang berat untuk membina rumah kos rendah. Dalam kebanyakan negara, jika tidak semuanya, pembinaan rumah kos rendah menjadi tanggungjawab Kerajaan. Tetapi malangnya ianya tidak berlaku di sini. Tidak ada pemaju swasta yang akan berupaya memenuhi keperluan perumahan kos rendah kerana berbagai kesulitan yang dihadapi tidak termasuk kos tanah. Adalah menjadi hak warganegara Malaysia untuk mendapat keperluan asas bagi tempat perlindungan.

Adalah menjadi dasar Kerajaan Malaysia yang diketahui umum untuk menggalakkan, sebagai satu matlamat terakhir, demokrasi pemilikan rumah yang mana semua rakyat akan berpeluang mendapat rumah yang sesuai dengan kemampuan mereka. Jadi persoalannya ialah sama ada mereka yang tidak mempunyai rumah mampu membeli rumah kos rendah pada kadar harga \$25,000 seunit, serendah-rendah harga yang pemaju swasta boleh menerima sebahagian harga jualan.

Hakikat bahawa masih ramai mereka yang tidak mempunyai rumah tidak mampu untuk membeli rumah, malah Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita sendiri pada baru-baru ini telah mengakui bahawa mereka yang memperolehi pendapatan \$700 sebulan tidak mampu untuk membeli sebuah rumah kos rendah yang berharga \$25,000; mereka juga tidak layak untuk mendapat kemudahan pinjaman.

Memandangkan keadaan di atas, saya suka menggesa Kerajaan supaya menyemak semula keseluruhan pendekatannya mengenai persoalan

peruntukan rumah kos rendah pada kadar harga yang mana mereka yang tidak mempunyai rumah mampu membelinya. Kerajaan mestilah berbuat sesuatu untuk menggerakkan segala sumbernya untuk mengadakan projek perumahan secara besar-besaran untuk rakyat. Kerajaan hendaklah membentuk satu Suruhanjaya Pemulihan Tanah bagi mencari jalan yang sesuai untuk mengambil balik tanah untuk dijadikan projek perumahan secara besar-besaran.

Saya mengulangi seruan saya kepada Kerajaan supaya menubuhkan sebuah Lembaga Perumahan Negara supaya dapat memainkan satu peranan yang lebih luas dalam menyediakan rumah-rumah kos rendah untuk rakyat. Sebagaimana yang diketahui bahawa 50%-60% rakyat hanya mampu membeli rumah kos rendah yang menerima subsidi.

Kerajaan-kerajaan Negeri hendaklah memberikan tanah kepada Lembaga Perumahan ini untuk pembinaan rumah secara besar-besaran. Rumah-rumah ini ialah rumah kos rendah yang dilengkapi dengan kemudahan-kemudahan asas yang cukup dan boleh dijual pada kadar harga antara \$10,000-\$15,000. Jika rakyat tidak mampu untuk membelinya, biarkan mereka menyewanya sehingga mereka mampu untuk membelinya.

Keperluan perumahan untuk golongan miskin tidak mungkin dipenuhi dan mereka yang tidak mempunyai rumah akan terus dinafikan hak mereka untuk mendapatkan tempat perlindungan yang sesuai, melainkan sesuatu penyelesaian dibuat. Matlamat perumahan yang digariskan dalam Rancangan Malaysia Kelima tidak akan bermakna kepada orang-orang miskin dan mereka yang tidak

mempunyai rumah, jika Kerajaan tidak tegas untuk menjadikannya satu reality.

Akhirnya, tentang masalah perumahan ini, izinkan saya menegaskan di sini tentang pentingnya penggubalan dan pelaksanaan atau Dasar Perumahan Negara yang menjadi garispanduan dan haluan industri perumahan dan strategi untuk mencapai matlamat perumahan negara. Pengumuman daripada Yang Berhormat Menteri Perumahan pada minggu lalu bahawa Dasar Perumahan Negara sedang berada di peringkat terakhir penyediaan telah membuktikan kebenaran kenyataan saya bahawa sehingga hari ini kita masih belum mempunyai satu dasar untuk merancang dan melaksanakan keperluan perumahan untuk rakyat.

Tuan Yang di-Pertua, ada juga disentuh dalam Rancangan Malaysia Kelima bahawa sepanjang tempoh rancangan ini sistem pelajaran kebangsaan akan terus diperkukuhkan bagi meningkatkan mutu dan menambahkan peluang pelajaran untuk memupuk perpaduan. Saya gembira menyatakan di sini bahawa keutamaan akan diberi untuk menambahkan kemudahan-kemudahan di semua sekolah Kerajaan dan bantuan Kerajaan di kawasan luar bandar termasuk sekolah-sekolah di kampung-kampung baru dan ladang-ladang dalam usaha untuk memberi peluang yang lebih luas bagi mendapatkan pelajaran.

Adalah satu yang menggembirakan saya apabila saya nampak dinyatakan di sini bahawa lebih ramai guru terlatih akan dibekalkan untuk mengajar pelbagai bahasa.

Saya juga mendapati daripada Rancangan Malaysia Kelima bahawa bilangan pelajar di peringkat pelajaran rendah di sekolah-sekolah Kerajaan

dan bantuan Kerajaan dijangka bertambah kepada 2.5 juta kanak-kanak pada tahun 1990 dan lebih kurang 5,000 bilik darjah akan dibina untuk menampung pertambahan bilangan pelajar. Pertambahan bilangan pelajar di sekolah-sekolah rendah, terutamanya di sekolah-sekolah rendah Cina, hendaklah disamakan dengan pertambahan bilangan sekolah-sekolah.

Bilangan kanak-kanak Cina Malaysia yang belajar di sekolah-sekolah rendah Cina telah bertambah dari setahun ke setahun dan ini jelas menunjukkan satu keperluan untuk membina lebih banyak sekolah rendah Cina bagi menampung pertambahan ini. Hakikatnya bahawa orang Cina Malaysia hendak menghantar anak mereka ke sekolah-sekolah rendah Cina jelas membuktikan bahawa mereka ingin menikmati hak berperlembagaan untuk memberikan pelajaran bahasa ibunda kepada anak-anak mereka.

Berhubung dengan pelajaran ibunda, saya ingin menegaskan di sini bahawa adalah menjadi hasrat rakyat Malaysia keturunan Cina sesuai dengan Article 152 Perlembagaan Persekutuan untuk melihat bahawa sekolah-sekolah rendah Cina diiktiraf sebagai sebahagian dasar pelajaran kebangsaan yang tidak seharusnya ditukarkan menjadi sekolah-sekolah rendah kebangsaan. Dalam hubungan ini ingin saya menyeru Kerajaan supaya menghapuskan sama sekali perasaan kebimbangan dan ketidak-jaminan yang dirasakan oleh rakyat Cina Malaysia mengenai pelajaran ibunda dengan membatalkan terus Seksyen 21 (2) Akta Pelajaran 1961 yang membekalkan kuasa kepada Yang Berhormat Menteri Pelajaran untuk menukarkan sekolah-sekolah rendah Cina dan Tamil menjadi sekolah-sekolah rendah kebangsaan apabila beliau merasakan perlu.

Jadi terdapat ura-ura untuk menimbangkan pindaan kepada Seksyen 21 (2) akan tetapi ini bukanlah satu penyelesaian. Satu-satunya penyelesaian yang dapat diterima bagi menghapuskan rasa tidak terjamin yang dihadapi oleh rakyat Malaysia berketurunan Cina bagi mengekalkan pelajaran ibunda mereka ialah membekalkan terus Seksyen 21 (2) itu tanpa dikenakan apa-apa syarat.

Saya hendak menarik perhatian Dewan ini kepada Buku Panduan yang dikeluarkan oleh Unit Pusat Universiti yang disiarkan dalam suratkhbar pada hari ini bahawa matapelajaran bahasa Cina dan Tamil tidak akan diambil kira bagi tujuan memasuki universiti yang tertentu untuk tahun akademik 1986/1987. Pihak DAP membantah keputusan baru-baru ini yang tidak memberi pengiktirafan sewajarnya kepada bahasa Cina dan Tamil. Ini adalah bertentangan dengan amalan-amalan lalu dan bercanggah dengan Perkara 152 Perlembagaan berhubung dengan penggunaan dan pembelajaran bahasa ibunda. Kami tidak membantah sekiranya bahasa-bahasa seperti Perancis, Latin dan German tidak diambil kira bagi maksud memasuki universiti tempatan tetapi disebabkan bahasa Cina dan Tamil adalah bahasa ibunda lebih 40% daripada penduduk di negara kita dan memandangkan kepada tempat yang diberikan oleh Article 152, maka kedua-dua bahasa ini hendaklah terus diiktirafkan bagi maksud memasuki universiti. Oleh hal yang demikian, saya merayu kepada Yang Berhormat Menteri Pelajaran supaya mengkaji semula keputusan Unit Pusat Universiti supaya langkah yang tidak adil ini ditarik balik.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Rancangan Malaysia Kelima telah juga disentuh bahawa:

“Sektor swasta dijangka memainkan satu peranan utama

dalam mencapai pertumbuhan ekonomi negara dan sepanjang tempoh rancangan ini sektor pembuatan dijangka menyumbang sebahagian besar pertumbuhan ekonomi”.

Dalam membahaskan sektor pembuatan, saya suka mengalih perhatian saya kepada Pelan Induk Perindustrian. Ramai orang telah menyuarakan sesuatu pandangan tentang Pelan Induk Perindustrian ini, akan tetapi kepada saya kejayaan akan bergantung sepenuhnya ke atas kemampuan dan keazaman sektor pentadbiran negara dan sektor perniagaan swasta untuk menterjemahkan langkah-langkah yang dicadangkan itu, sebagai satu kenyataan yang praktik menerusi satu peraturan pentadbiran yang longgar dan pembangunan projek ekonomi yang viable dan baik. Ke arah matlamat ini, maka iklim dan suasana pelaburan dan perniagaan yang menggalakkan aliran model yang bebas, kepakaran pengurusan dan teknologi, sama ada menerusi punca tempatan atau asing adalah penting. Ini bermakna bahawa mestilah terdapat satu suasana yang bebas bagi ahli-ahli perniagaan untuk melabur dan mengusaha tanpa ditekan dengan terlalu banyak peraturan dan garis panduan.

Pelan Induk Perindustrian cuba meniru model dari Jepun dan mencadangkan satu dasar perindustrian yang sebenarnya meluaskan lagi peranan Kerajaan. Dalam konteks Malaysia, masalah-masalah utama sebenarnya telah wujud dalam pelaksanaan dasar oleh agensi-agensi Kerajaan. Pelan Induk Perindustrian telah mencadangkan susunan institutional yang baru untuk menyelaraskan perancangan bagi berbagai perindustrian. Susunan seumpama itu tidak seharusnya bertujuan meluaskan lagi birokrasi merumitkan lagi para pelabur dan menambah peraturan

Kerajaan, tetapi sebaliknya untuk memastikan kecepatan dan ketepatan dalam pelaksanaan dasar.

Mengenai rekomendasi terhadap Dasar Ekonomi Baru, cadangan-cadangan yang berkaitan dengan perlunya dirumus garis panduan yang lebih jelas ke atas Dasar Ekonomi Baru, terutama mengenai konsep pertumbuhan dan dasar-dasar pemilikan adalah mustahak untuk menanamkan keyakinan dan menggalakkan pelaburan baru dan pelaburan semula. Memandangkan ekonomi kita sekarang berada dalam keadaan tertekan dan kepercayaan umum merosot, maka dasar perindustrian yang utama ialah hendak menggalak dan menggerak kegiatan yang mewujudkan kemakmuran supaya lebih banyak peluang pekerjaan boleh diwujudkan bagi mengatasi pengangguran yang bertambah.

Dalam tahun-tahun kebelakangan ini sebilangan Agensi Luar Belanjawan (Off Budget Agencies), dengan izin, telah ditubuhkan membuat perniagaan yang lazimnya dibuat oleh sektor swasta. Ini telah membangkitkan kebimbangan dan keresahan di kalangan industri swasta dan bakal-bakal pelabur. Satu gambaran yang jelas tentang peranan dan kegiatan Agensi Luar Belanjawan (OBA) pada masa hadapan adalah sangat perlu bagi menanam kepercayaan di kalangan sektor swasta dan para pelabur. Terdapat satu keperluan untuk meningkatkan daya pengeluaran dan kemampuan menghadapi persaingan dalam industri pembuatan di negara ini jika pendekatan yang memandang jauh hendak dilaksanakan dengan jayanya. Para pengusaha Malaysia boleh menjualkan barang-barang mereka keluar negeri jika barang-barang eksport kita berada pada kadar harga yang kompetatif dan ini bermakna bahawa segala cadangan yang

terkandung dalam Pelan Induk Perindustrian mengenai pembangunan gunatenaga, penyelidikan, pembangunan dan kemajuan teknologi mestilah dilaksanakan dengan sebaik-baiknya. Adalah perlu ditegaskan di sini bahawa kecekapan dan kemampuan menghadapi persaingan oleh sektor swasta di Malaysia adalah juga ditentukan oleh kecekapan dan mutu perkhidmatan yang diberikan oleh jentera pentadbiran Kerajaan, terutamanya yang berhubung dengan pengeluaran lesen, permit dan lain-lain kelulusan oleh agensi-agensi Kerajaan yang berkenaan.

Perindustrian kecil memainkan satu peranan yang sangat penting dalam pelaksanaan dasar perindustrian di negara kita. Sebenarnya untuk sebuah negara kecil seperti Malaysia lebih banyak penekanan, lebih banyak keutamaan mestilah diberikan kepada pembangunan perindustrian kecil yang hanya memerlukan modal yang kecil, tetapi lebih mewujudkan peluang-peluang pekerjaan.

Saya suka mencadangkan di sini bahawa masanya telah tiba supaya sebuah Perbadanan Perindustrian Kecil (Small Industries Corporation), dengan izin, ditubuhkan bagi mengawasi pembangunan yang lebih berkesan ke atas perindustrian kecil di negara kita. Ada juga disebut dalam Rancangan Malaysia Kelima bahawa:

“Kerajaan sedang memberi keutamaan yang tinggi kepada perindustrian pelancongan, memandangkan kemampuannya dalam memainkan satu peranan penting untuk memperbaiki kedudukan imbalan pembayaran yang teruk di negara kita”.

Saya sering menyuarakan bahawa Malaysia mempunyai potensi untuk dijadikan destinasi pelancongan yang masyhur jika perindustrian

pelancongan kita boleh digalakkan untuk berkembang maju. Matlamat dasar pelancongan sebagaimana yang digariskan dalam Rancangan Malaysia Kelima mendapat sokongan saya. Perkara-perkara ini mestilah dijadikan satu realiti memandangkan hakikat bahawa sepanjang tempoh Rancangan Malaysia Kelima industri pelancongan dijangka boleh memainkan satu peranan yang penting dalam mengurangkan defisit dalam akaun tidak ketara di samping menggalakkan pertumbuhan pendapatan dan pekerjaan.

Saya suka menggesa supaya ditubuhkan sebuah Kementerian Pelancongan yang boleh mengambil tugas untuk membangunkan sepenuhnya perindustrian pelancongan di negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, yang akhirnya, saya suka menyentuh sedikit mengenai masalah kemiskinan. Mengenai perkara pembasmian kemiskinan saya mendapati bahawa Rancangan Malaysia Kelima telah menyemak semula perangkaan awal berhubung kadar kemiskinan dalam negara, dengan menyatakan:

“Di Semenanjung Malaysia kadar kemiskinan telah menurun sepanjang tempoh tahun 1970 hingga tahun 1984 daripada 49.3% dalam tahun 1970 kepada 39.6% dalam tahun 1976 dan selanjutnya kepada 18.4% dalam tahun 1984”.

Akan tetapi dalam Kajian Separuh Penggal Rancangan Malaysia Keempat ada disebutkan bahawa kadar kemiskinan pada keseluruhannya dianggarkan bertambah daripada 29% dalam tahun 1980 menjadi 30.3% dalam tahun 1983.

Dua angka yang berbeza ini dari dua penerbitan, yang satunya mempertikaikan ketepatan, yang satu lagi telah menimbulkan salah faham (confusion). Akibatnya orang ramai

telah merasa ragu-ragu di atas ketepatan perangkaan yang diberikan dalam Rancangan Malaysia Kelima berhubung dengan perkara pembasmian kemiskinan.

Orang ramai berminat misalannya untuk mengetahui bagaimana asas pengiraan dan bagaimana angka ini boleh diperolehi dan mestilah ada satu bentuk pengiraan yang tersendiri terhadap angka-angka ini. Hakikat bahawa Rancangan Malaysia Kelima mendapati perlu menyemak semula kadar kemiskinan telah menunjukkan dengan jelas tentang keadaan yang tidak memuaskan tentang pengutipan data-data dalam negara ini.

Saya bagaimanapun suka menggesa Kerajaan supaya memberikan butir-butir sepenuhnya untuk perhatian dan untuk maklumat Dewan yang mulia ini, bagaimana garis kemiskinan ini dikira dan bagaimana bancian pendapatan dijalankan. Maklumat seumpama ini diperlukan untuk membantu menghilangkan keraguan ataupun syak-wasangka ataupun kesangsian orang ramai tentang perangkaan Kerajaan yang tidak benar, tetapi mungkin dibuat atau dikeluarkan bagi maksud politik.

Saya suka mengulangi seruan daripada DAP supaya dibentuk satu Institut Analysis Data yang bebas sepenuhnya dengan dibekalkan dengan tanggungjawab untuk mengutip, untuk menyusun dan untuk mengeluarkan secara berkala semua data-data sosio-ekonomi bagi maklumat orang ramai.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Sepang.

5.00 ptg.

Dato Haji Mohamed Suhaimi bin Dato Haji Kamaruddin (Sepang): Bismillahir-rahmanir-rahim. Tuan

Yang di-Pertua, saya ucapkan banyak-banyak terima kasih kerana memberi peluang kepada saya mengambil bahagian dalam perbahasan ini. Saya berdiri menyokong usul ini, Tuan Yang di-Pertua, dan izinkan saya memulakan perbahasan ini dengan merujuk kepada buku Rancangan Malaysia Kelima ini, muka 3 Bab I di bawah Kepala I. Pendahuluan yang menyatakan bahawa:

“Bagi 15 tahun yang lalu dan sejak tahun 1971, Malaysia telah berusaha bersungguh-sungguh untuk memenuhi matlamat perpaduan negara menerusi strategi serampang dua mata Dasar Ekonomi Baru (DEB). DEB adalah bertujuan untuk membasmi kemiskinan tanpa mengira kaum dan menyusun semula masyarakat supaya pengenalan kaum mengikut fungsi ekonomi dan kedudukan kawasan dapat dihapuskan. Tugas dan tanggungjawab ini telah ditetapkan untuk dicapai dalam tempoh dua dekad. DEB telah digubal berikutan daripada peristiwa rusuhan kaum pada tahun 1969 yang mendedahkan gejala-gejala perpecahan kaum yang semakin nyata dalam masyarakat Malaysia yang boleh mengancam dan menjejaskan keharmonian serta keselamatan negara. Berasaskan harapan dan tanggungjawab yang baru ini serta sokongan dari semua peringkat masyarakat dan kaum di negara, tiga rancangan pembangunan Malaysia yang lalu telah mengambilkira susunan dasar, program dan projek yang bertujuan mengatasi halangan-halangan yang diwarisi sejak dahulu lagi serta menyusun semula masyarakat Malaysia supaya matlamat utama pembangunan sosio-ekonomi, iaitu perpaduan negara, dapat dicapai”.

Tuan Yang di-Pertua, daripada rujukan yang telah saya baca itu, maka strategi serampang dua mata DEB ialah yang pertama membasmi

kemiskinan tanpa mengira kaum dan kedua menyusun semula masyarakat supaya pengenalan kaum mengikut fungsi ekonomi dan kedudukan kawasan dapat dihapuskan. Soalnya sekarang selepas 15 tahun sudahkah yang pertama—kemiskinan dibasmikan, bukan dikurangkan tetapi dibasmikan. Yang kedua, pengenalan kaum mengikut fungsi ekonomi dihapuskan bukan dikurangkan, dihapuskan.

Di antara dua strategi DEB itu tindakan menyusun masyarakat adalah lebih susah untuk dilaksanakan kerana menyusun manusia atau social engineering, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, bukanlah suatu perkara yang mudah. Kalau hendak menyusun kotak atau batu tidaklah sukar. Ini hendak menyusun manusia. Oleh itu, apabila Kerajaan menghadapi banyak masalah dalam proses menyusun masyarakat, saya tidaklah hairan dan menaruh simpati kepada mereka yang dipertanggungjawabkan bagi menjayakan pelaksanaan penyusunan masyarakat tersebut. Tetapi tindakan membasmi kemiskinan yang ditaksirkan sebagai kemiskinan yang relatif harus boleh dihapuskan dalam masa 20 tahun.

Pendapatan garis kemiskinan ditakrifkan sebagai pendapatan yang mencukupi untuk membeli keperluan makanan yang minimum bagi mengekalkan sesebuah isirumah dalam keadaan yang sihat dari segi perumahan dan keperluan-keperluan lain seperti pakaian dan alas kaki, sewa tempat kediaman, bahan api dan tenaga, pengangkutan dan perhubungan, kesihatan, pelajaran dan juga rekreasi.

Negara Malaysia adalah negara yang kaya dan mewah. Ianya kaya dengan tumbuhan-tumbuhan seperti kelapa sawit, kelapa, getah, koko, lada hitam, sayur-sayuran, buah-buahan dan kayu-kayuan malah dalam

beberapa perkara itu kita pengeluar terbesar di dunia. Negara kita juga mewah dengan berbagai hasil perlombongan seperti minyak mentah, gas, bijih timah, tembaga merah, bauxite, bijih besi dan galian-galian perindustrian seperti kaolin, tanah liat, batu kapur, granite, batu marmar, kalsium, kalsium karbonate, pasir silica dan barite.

Kekayaan dan kemewahan negara kita cukup untuk dibahagikan kepada lebih kurang 10 juta penduduk kita yang berada dalam kumpulan umur yang bekerja. Kekayaan kita yang begitu banyak itu bukan hendak dibahagikan kepada 100 juta penduduk, atau 70 juta penduduk cuma 10 juta penduduk sahaja.

Jadi, kalau dibahagi-bahagikan kekayaan dan kemewahan Malaysia itu secara adil dan saksama, saya fikir tidak ada siapa pun rakyat di Malaysia kita yang patut miskin dalam Malaysia kita ini menjelang tahun 1990.

Pada teorinya kadar kemiskinan dalam Malaysia menjelang tahun 1990 sepatutnya 0%. Dukacita sekali, Rancangan Malaysia mengharapakan menjelang tahun 1990 kadar kemiskinan 17% boleh dicapai dan tahap pencapaian 17% itu dianggap sebagai suatu kejayaan. Sekali lagi saya tegaskan bahawa sepatutnya tahun 1990 peratusan kemiskinan 0% bukan 17%.

Sehubungan dengan ini, izinkan saya Tuan Yang di-Pertua, merujuk kepada muka 105 buku Rancangan Malaysia Kelima yang menyatakan seperti berikut:

“..... Kesan buruk akibat daripada kemerosotan ekonomi terhadap kumpulan miskin terutama adalah dijangka menjadi lebih besar tanpa faedah yang dinikmati daripada subsidi.....”, subsidi—“..... dan perkhidmatan yang disediakan oleh Kerajaan.”

Bermakna Rancangan Malaysia Kelima mengakui bahawa subsidi adalah membantu secara positif kumpulan miskin. Dalam pada itu Rancangan Malaysia Kelima mewujudkan satu sistem galakan dalam pelan induk perindustrian. Mengapa Rancangan Malaysia Kelima tidak mewujudkan suatu sistem galakan kepada pak tani dan nelayan? Apakah sistem galakan tidak boleh memupuk kecekapan dan daya bersaing yang lebih tinggi kepada pak tani dan nelayan? Soalnya ialah mengapa Rancangan Malaysia Kelima menggunakan istilah “subsidi” kepada kumpulan miskin dan istilah “galakan” kepada kumpulan yang tidak miskin? Sedangkan pada akhirnya pada pendapat saya “subsidi” dan “galakan” adalah sama. Apakah “subsidy” mentality tidak baik dan “galakan” mentality baik? Tidak ada “galakan” tidak mahu kerja kuat dan ada galakan baru mahu kerja kuat.

Kalau nilai galakan yang hendak kita terapkan saya cadangkan supaya istilah “subsidi” digantikan dengan “galakan” dan kita memberi sebanyak-banyak galakan kepada pak tani dan nelayan dan juga kumpulan miskin yang lain iaitu apabila kita memberi, katakanlah jaring percuma kepada nelayan kita katakan pemberian itu adalah “galakan” bukan “subsidi” maka dengan jaring itu dapatlah nelayan itu menambahkan daya penangkapan ikannya atau peningkatan produktivitinya.

Tuan Yang di-Pertua, dari segi pemilikan ekuiti pula, iaitu sebahagian daripada strategi menyusun semula masyarakat, formula DEB adalah 30% bumiputera, 40% bukan bumiputera dan 30% warganegara asing menjelang tahun 1990.

Mengikut RML hingga tahun 1985 pemilikan bumiputera perseorangan

termasuk Lembaga Urusan dan Tabung Haji, Amanah Saham MARA, koperatif-koperatif dan Amanah Saham Nasional adalah 10.1%. Agensi amanah 7.7%, rakyat Malaysia yang lain 56.7% dan pemastautin asing 25.5%. Amat mendukacitakan bahawa hingga tahun 1985 peratus milik ekuiti bumiputera perseorangan hanya 10.1%, jauh daripada 30% yang diperuntukkan menjelang 1990.

Saya tidak mengambil kira agensi amanah sebagai bumiputera, Tuan Yang di-Pertua, kecuali agensi-agensi amanah ini telah dipindahmilikkan kepada bumiputera barulah agensi amanah itu dapat diambil kira sebagai bumiputera kerana Kerajaan Negeri ataupun Persekutuan bukan bumiputera, Kerajaan adalah rakyat keseluruhannya. Jadi, kalau sesebuah badan itu dimiliki oleh Kerajaan sepenuhnya, itu bukan bermakna telah boleh diambil kira sebagai milik bumiputera. Oleh hal yang demikian, Kerajaan hendaklah berusaha lebih gigih lagi untuk mencapai matlamat formula 30:40:30 DEB itu.

Sehubungan dengan ini izinkan saya menyatakan bahawa Gerakan Belia 4B Malaysia, Pertubuhan Belia yang terbesar di negara sedang bergiat membeli sebuah syarikat awam berdaftar. Adalah diharapkan pihak Jawatankuasa Pelaburan Modal (CIC) dan bank-bank dapat memberi kerjasama yang sepenuhnya bagi menjayakan usaha, usaha belia bangsa untuk menyusun semula masyarakat dalam bidang koporat atau saham

Timbalan Yang di-Pertua: Sale speech, Yang Berhormat?

Dato Haji Mohamed Suhaimi bin Dato Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua?

Timbalan Yang di-Pertua: Minta maaf, saya kata adakah ini sale speech?

Dato Haji Mohamed Suhaimi bin Dato Haji Kamaruddin: Tidaklah sale speech, Tuan Yang di-Pertua, iaitu memberi signal yang awal kepada pihak-pihak yang berkenaan supaya memberi kerjasama yang sepenuhnya bagi pencapaian Dasar Ekonomi Baru kerana kita tak boleh bergantung kepada usaha-usaha Kerajaan semata-mata. Rakyat sendiri mesti berusaha dan berikhtiar untuk menjayakan pencapaian matlamat Dasar Ekonomi Baru.

Tuan Yang di-Pertua, bercakap tentang belia pula kerana sudah mulai fasal soal belia tadi. Bab belia dalam Rancangan Malaysia Kelima amat mendukacitakan. Dalam tempoh Rancangan Malaysia Keempat cuma 11,900 belia sahaja yang telah mendapat faedah dari Kementerian Kebudayaan, Belia dan Sukan. Pecahannya mengikut buku Rancangan Malaysia Kelima ini adalah seperti berikut:

4,000 belia mendapat faedah daripada Pusat Latihan Belia di Dusun Tua, Kuala Terengganu dan Pertak.

5,000 belia mendapat faedah daripada Latihan Sambil Kerja.

1,500 belia mendapat faedah melalui Belianiaga; dan

1,400 belia mendapat faedah melalui Belia Peladang.

Sedangkan dalam tahun 1985 terdapat 24 pertubuhan belia yang mempunyai kira-kira 7,300 cawangan di seluruh negara dan dianggotai oleh kira-kira 1.3 juta ahli. Ahli-ahli belia berpertubuhan berjumlah 1.3 juta. Ahli mendapat faedah dalam tempoh sepanjang Rancangan Malaysia Keempat 11,900 orang. Sudahlah begitu, bagi prospek tahun 1986

hingga 1990 Rancangan Malaysia Kelima memberi satu perenggan sahaja untuk belia. Belia Harapan Bangsa, Belia Tiang Negara dan Belia Pemimpin Masa Depan. Muka surat 603 Rancangan Malaysia Kelima menyatakan, Tuan Yang di-Pertua dan saya minta izin:

“Antara berbagai program yang akan diteruskan dalam tempoh RML ialah penyediaan latihan kemahiran di pusat-pusat latihan belia serta latihan sambil kerja. Kemudahan-kemudahan di pusat-pusat latihan belia di Dusun Tua, Kuala Terengganu dan Pertak akan diperluaskan. Kursus mengenai pengurusan perniagaan dan latihan vokasional akan terus disediakan untuk mempergiatkan penyertaan mereka dalam sektor-sektor perdagangan dan perindustrian yang pesat berkembang. Rancangan-rancangan belianiaga dan belia peladang yang bertujuan mengurangkan pengangguran di kalangan belia akan diteruskan untuk memberi faedah kepada kira-kira 8,900 belia. Kemudahan-kemudahan dan juga program latihan seperti yang terdapat di Sekolah Latihan Bina Semangat di Lumut akan juga disediakan di pusat-pusat latihan belia.”

Itulah sahaja prospek belia daripada tahun 1986 hingga tahun 1990.

Sepertimana, Tuan Yang di-Pertua sedia maklum di belanjawan kita bagi tahun 1986 Rancangan Belianiaga yang sibuk dilaung-laungkan termasuk yang saya baca tadi diperuntukkan \$10 dan Rancangan Belia Peladang \$10 bagi tahun 1986. Jadi, bagaimana keadaannya? Selepas kita sudah beri perhatian yang begitu rendah kepada belia-belia, kemudian kita heboh, kita mengeluh dan kita bertanya: Mengapa belia ini hisap dadah? Mengapa belia ini menjadi penjenayah? Mengapa belia ini suka membuang masa dengan

hiburan. Tepuk dada, tanya selera, Tuan Yang di-Pertua.

Kalau inilah perhatian yang kita beri kepada belia mengapa kita keluh dan kita hairan, mengapa belia pada hari ini sudah menunjukkan sikap anti establishmentnya, dengan izin. Belia-belia kita sekarang berambut panjang. Mereka berambut panjang kerana mereka hendak menunjukkan bahawa mereka tak bersetuju dengan pihak, dengan izin, establishment. Mereka pakai baju yang berlainan dengan kita kerana mereka hendak berlainan dengan kita. Ini adalah merupakan semua unsur-unsur bahawa generasi belia di negara kita ini berasa mereka ini tidak diberi perhatian yang secukupnya oleh pihak-pihak yang berkenaan. Hendak main tak cukup tempat, hendak bersukan tak cukup kemudahan. Inilah perkara-perkara yang dihadapi oleh belia-belia kita dan apa yang kita lihat pada hari ini adalah manifestasinya sahaja. Dadah, Kebudayaan Kuning, suka main muzik, hiburan dan sebagainya adalah merupakan manifestasi, dengan izin, frustrasi mereka terhadap layanan yang kurang baik yang diberi oleh kita di Dewan yang mulia ini. Jadi, tak payahlah kita berbelanja wang berjuta-juta ringgit untuk membina pusat-pusat dadah, pemulihan dadah, membina jel berjuta-juta ringgit dan sebagainya, lebih baik kita mengamalkan amalan, dengan izin, prevention is better than cure. Kita elakkan belia-belia ini daripada melakukan perkara-perkara yang tidak baik dan caranya ialah kita mesti memberi perhatian yang lebih kepada belia-belia ini, bukan dengan cara yang kita beri sekarang ini yang saya fikir indah tak indah sahaja, macam batuk di tangga, kata pepatah.

Tuan Yang di-Pertua, kejayaan Rancangan Malaysia Kelima adalah bergantung kepada sektor swasta. Pada pendapat saya jangkaan ini akan sama sekali meleset kecuali krisis

kepercayaan yang tercetis sekarang ini diatasi. Saya ucapkan syabas kepada Kerajaan kerana telah menyelesaikan masalah Sabah dengan penuh bijaksana. Inilah caranya. Sekiranya krisis kepercayaan berlarutan segala tindakan Kerajaan untuk mewujudkan suasana pelaburan yang lebih menarik akan gagal. Sungguhpun usaha mengembalikan kepercayaan adalah rumit tetapi ia mesti diikhtiarkan. Jika pihak swasta diminta memainkan peranan utama dalam pertumbuhan ekonomi di bawah Dasar Ekonomi Baru Kerajaan hendaklah mengenal pasti sebab-sebab kepercayaan tergugat; apakah faktor-faktor yang telah menggugat kepercayaan di negara kita ini, dan justeru itu mengambil tindakan-tindakan yang bijak dan berani bagi mengatasi sebab-sebab tersebut dengan penuh ikhlas, dengan penuh kejujuran.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dalam membentangkan Usulnya telah menyatakan dalam ucapannya iaitu, "sistem ekonomi antarabangsa bukanlah merupakan suatu sistem ekonomi yang adil, salah satu daripada unsur keadilan ekonomi ialah pengeluar-pengeluar barang dan perkhidmatan mestilah diberi bayaran yang bersesuaian dan berpatutan dengan kos dan tenaga yang diperlukan untuk mengeluarkan barangan yang berkenaan".

Saya amat bersetuju dengan kenyataan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri itu malah sistem ekonomi Malaysia sendiri tidak adil. Penanam-penanam kelapa umpamanya atau nelayan-nelayan tradisional tidak mendapat bayaran yang bersesuaian dan berpatutan dengan kos dan tenaga yang diperlukan untuk mengeluarkan kelapa mereka atau menangkap ikan-ikan mereka.

Petani kita membanting tulang untuk menghasilkan buah kelapa tetapi dibeli dengan harga yang murah sahaja, 6 sen sebiji. Adakah harga 6 sen sebiji buah kelapa bersesuaian dan berpatutan dengan kos dan tenaga petani itu, sedangkan kelapa itu dijual di bandar dengan harga 40 hingga 60 sen sebiji? Begitu juga dengan hasil mahsul petani, nelayan dan lain-lain. Sistem ekonomi Malaysia yang tidak adil ini pasti juga dipinda dan diubahsuai, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, "just as the international economic order is unjust so is the national economic order". Sepertimana sistem ekonomi antarabangsa tidak adil, maka sistem ekonomi kebangsaan juga sebahagiannya tidak adil.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga menyokong penuh kenyataan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bahawa tindakan-tindakan perlindungan oleh negara-negara perindustrian adalah tidak adil. Oleh itu kita juga mesti memberhentikan amalan perlindungan kita. Sebagai contoh kita melindungi Proton Saga sehingga kereta-kereta buatan lain kurang mampu bersaing dengan kereta nasional kita. Perlindungan ini baik untuk kita, bagus untuk kita tetapi tidak baik untuk negara-negara perindustrian yang mengeluarkan kereta. Maka mereka akan mengambil tindakan balas. Akhirnya semua negara akan mengambil dan mengamalkan dasar perlindungan kalau negara-negara tersebut belum lagi berbuat demikian. Jadi saya sungguh-sungguh berharap bahawa negara kita dan juga negara-negara perindustrian dapat memberhentikan tindakan perlindungan demi kepentingan perniagaan bebas atau, dengan izin, free trade.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga terharu mendengar ucapan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri berhubung dengan kenaikan nilai yen

sepertimana dinyatakan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri seperti berikut:

“Kenaikan nilai Yen berikutan daripada keputusan negara-negara perindustrian utama untuk menurunkan nilai dollar Amerika bagi mengatasi masalah imbalan dagangan antara mereka telah menjejaskan dengan banyaknya kedudukan imbalan dagangan luar negara kita. Nilai Yen telah meningkat sebanyak 39 peratus lebih tinggi daripada US\$ atau kira-kira 40 peratus lebih tinggi daripada nilai Ringgit dalam pertengahan bulan Februari 1986 berbanding dengan nilai dalam bulan Disember 1984. Kenaikan nilai Yen ini telah meningkatkan beban khidmat bayaran hutang negara bagi pinjaman-pinjaman yang dibuat berdasarkan Yen. Memandangkan pinjaman ini merupakan 20 peratus daripada hutang sektor awam, peningkatan khidmat atau bayaran hutang ini adalah sangat besar. Kenaikan nilai Yen juga akan menyebabkan import daripada Jepun menjadi lebih mahal. Oleh kerana satu perempat daripada keperluan import kita datang daripada Jepun, kita perlu membayar lebih untuk mengimport jumlah barang yang sama daripada Jepun. Satu perkara yang perlu mendapat perhatian kita ialah kemungkinan kenaikan harga, dengan izin, “knock-down parts” kereta-kereta yang dipasang di Malaysia.”

Tuan Yang di-Pertua, mungkin masanya telah tiba untuk kita mengkaji semula dasar Pandang Ke Timur, sama ada ia benar-benar membantu kita mungkin kita teruskan atau mungkin kita pinda kepada dasar pandang empat penjuru—timur, barat, utara dan selatan. Jika nilai Yen meningkat 40% lebih tinggi daripada nilai Ringgit eloklah kita membuat

pinjaman berdasarkan mata wang lain daripada Yen dan kalau keperluan import kita 1/4 datangnya daripada Jepun, maka eloklah kita mengimport barang-barang yang lebih murah dari negara-negara lain, lebih-lebih lagi daripada negara-negara yang membeli barang-barang kita.

Tuan Yang di-Pertua, sekali lagi saya menyokong penuh kenyataan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri bahawa, “ketabahan orang menghadapi cabaran-cabaran adalah suatu unsur yang sentiasa wujud dalam sejarah tamadun manusia.” Tetapi ketabahan menghadapi cabaran-cabaran tidak semestinya bermaksud perubahan mengikut peredaran masa oleh kerana tidak semua perubahan itu baik.

Begitu juga tidak semua perubahan itu buruk. Ada perubahan yang baik dan ada pula perubahan yang memberi kesan yang buruk. Oleh hal yang demikian, kita hendaklah mengkaji dengan penuh teliti sebelum membuat sesuatu perubahan yang radikal. Apabila rakyat Malaysia lambat membuat perubahan sikap yang tertentu mungkin rakyat Malaysia sedang menimbang, mengkaji dan menilai perubahan-perubahan yang dicadangkan itu oleh kerana kadangkala perubahan sikap yang dikehendaki juga memerlukan perubahan-perubahan institusi-institusi penting ataupun institusi-institusi tradisional. Maka sikap berhati-hati dan berwaspada yang ditunjukkan oleh sebahagian rakyat kita harus diberi pujian. Mungkin dalam keadaan-keadaan tertentu perubahan evolusi lebih berkesan daripada perubahan revolusi sikap.

Tuan Yang di-Pertua, RML penuh dengan perangkaan-perangkaan. Sebahagian daripada statistik-statistik ini bukan boleh dipakai sangat kerana

cara-cara mengumpulkannya boleh dipertikaikan malah perangkaan adalah merupakan keadaan purata sahaja (average). Namun demikian, RML tidak boleh lari daripada menggunakan perangkaan. Dalam pada itu kita hendaklah menggunakan pancaindera kita sendiri di samping menggunakan perangkaan dalam proses membuat penilaian yang terperinci.

Rancangan Malaysia Kelima telah menyatakan dengan sokongan perangkaan-perangkaan bahawa pembangunan berjalan dengan memuaskan sepanjang Rancangan Malaysia Kedua, Ketiga dan Keempat. Ini amat benar, tetapi pembangunan di bandar-bandar lebih pesat daripada pembangunan di luar bandar. Keadaan pembangunan yang tidak seimbang ini merbahaya. Mungkin keadaan tempang ini berlaku kerana perancangan di negara kita berdasar ataupun didasarkan semata-mata kepada bilangan penduduk. Kriteria menentukan projek-projek adalah bilangan penduduk semata-mata hendaklah ditimbang semula. Memanglah jika penduduk setempat itu kecil maka projek dicadangkan menjadi tidak viable atau untung, memang benar, dan kalau tidak untung maka projek itu ditolak. Tetapi, Tuan Yang di-Pertua, cara berfikir yang sedemikian tidak semestinya benar tiap-tiap kali. Ada kalanya di mana bilangan penduduk tidak boleh digunakan semata-mata seperti projek kesihatan, projek pelajaran dan projek perkhidmatan yang tidak semestinya bergantung semata-mata kepada bilangan penduduk. Adalah dicadangkan supaya bagi menentukan tempat bagi satu-satu projek di bawah Rancangan Malaysia Kelima ini janganlah ukurannya bilangan penduduk semata-mata. Juga, proses menentukan taraf perkhidmatan itu sama ada kecil, besar, rendah, tinggi, perkhidmatan yang hendak diberi juga

tidak berdasarkan kepada bilangan penduduk semata-mata.

Tuan Yang di-Pertua, Rancangan Malaysia Kelima adalah merupakan Rancangan Malaysia yang terakhir di bawah tempoh Dasar Ekonomi Baru. Sungguh pun kita menghadapi kemelesetan ekonomi, janganlah Kerajaan lemah semangat dan awal-awal lagi menyatakan matlamat DEB tidak boleh dicapai menjelang tahun 1990. Kalau kita bersungguh-sungguh dan tekad, insya Allah, tahun 1990 akan menjadi tahun keramat yang memberi kesejahteraan dan kebahagiaan kepada semua rakyat Malaysia yang tercinta. Lima tahun memangnya panjang, Tuan Yang di-Pertua, banyak boleh kita lakukan dalam masa lima tahun. Saya yakin dan saya percaya, insya Allah, kalau kita benar-benar menyatukan tenaga, kita azam dan kita tekad, insya Allah, menjelang tahun 1990 sebahagian besar kalau tidak kesemua matlamat-matlamat DEB, insya Allah, akan tercapai.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Julau.

5.35 *ptg.*

Tuan Thomas Salang Siden (Julau): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun turut membahaskan usul mengenai Rancangan Malaysia Kelima yang dibentangkan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita pada hari Jumaat, 21hb Mac, 1986. Dalam rancangan kali ini iaitu Rancangan Malaysia Kelima, rakyat dalam negara ini berharap akan banyak lagi perubahan-perubahan yang baik, perubahan-perubahan yang sesuai dan pembangunan-pembangunan yang semakin pesat akan dirancang bukan sahaja di bandar-bandar tetapi di luar bandar pula walaupun ekonomi kita dikatakan tidak pasti dan terancam kerana kemelesetan ekonomi dunia.

Tuan Yang di-Pertua, Malaysia hingga kini melahirkan Rancangan Malaysia Kelima, ini jelas menunjukkan kita telah melahirkan empat Rancangan-rancangan Malaysia yang sudah lalu dan dari pengalaman yang kita sedia ada sekarang, saya percaya banyak pembangunan yang kita akan buat dan membawa kesan-kesan yang kita kehendaki. Dalam Rancangan Malaysia Kelima banyak strategi-strategi yang telah disediakan dan akan diadakan untuk bertujuan melahirkan perkembangan ekonomi rakyat dalam negara ini. Tetapi strategi-strategi yang sedia ada tidak berjalan dengan lancar dan licin jikalau pegawai-pegawai kanan, pegawai-pegawai yang berpangkat tinggi dan semua kakitangan Kerajaan dan rakyat jelata tidak bekerjasama dengan Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Rancangan Malaysia Pertama, Kedua, Ketiga dan Keempat, Kerajaan kita telah gagal bukan 100% tetapi gagal untuk membangunkan luar bandar negara kita ini terutama negeri Sarawak, ini ternampak dalam soalan-soalan dan ucapan-ucapan Ahli-ahli Yang Berhormat sekalian dalam Dewan yang mulia ini. Itu tadi menunjukkan sangat kurang layanan Kerajaan kepada rakyat yang tinggal di luar bandar. Pembangunan yang pesat dan bertambah pesat setiap hari ialah di bandar-bandar seperti bandar Kuala Lumpur, Kuching, Sibu dan lain-lain bandar lagi. Kerajaan patut beringat rakyat di bandar-bandar tidak dapat menikmati keselesaan kehidupan kalau saudara mereka di luar bandar masih hidup dalam kemiskinan seperti yang saya kerap kali katakan di Dewan yang mulia ini. Kerajaan mesti menumpukan strategi pembangunan ke kawasan luar bandar dengan serius dari yang telah dijalankan. Ini termasuk negeri Sarawak dan Sabah yang mana kedua-dua negeri itu masih

mundur sangat dan jauh ke belakang dalam semua bidang pembangunan luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, kemiskinan tidak dapat dihapuskan sama sekali selagi tindakan yang tegas dan pembangunan yang tertentu dijalankan oleh Kerajaan iaitu Kerajaan patut menubuhkan badan pengawal kemiskinan di peringkat kebangsaan dan peringkat negeri untuk mencari jalan bagaimana Kerajaan dapat mengatasi masalah kemiskinan dan menghapuskan dengan secepat mungkin. Kerajaan mestilah membuat projek-projek besar serbaguna dan memberi keuntungan kepada rakyat dan melahirkan kerja-kerja kepada orang ramai yang hendak mencari kerja. Satu langkah yang Kerajaan kita mesti ambil perhatian berat iaitu membuka skim-skim tanah secara besar-besaran untuk membangunkan kawasan luar bandar, lebih-lebih lagi di Sarawak atau di Sabah rakyat Sarawak berasa gembira termasuk saya sendiri apabila mereka mendengar FELDA dan FELCRA telah diterima oleh Kerajaan negeri Sarawak untuk mengusahakan skim-skim tanah di negeri itu secara besar-besaran. Tetapi apa yang kami khuatir nanti kemudian kelak kerjasama Pusat tidak mahu memperuntukkan kewangan yang cukup untuk kedua-dua badan itu mengusahakan tanah yang besar dan banyak di negeri Sarawak. Orang-orang Sarawak menunggu-nunggu sehingga sekarang kepada FELCRA dan FELDA untuk mengusahakan tanah mereka, kerana mereka banyak tanah, tetapi tidak ada wang yang cukup untuk membuka tanah mereka.

Di sini, Tuan Yang di-Pertua, saya mengesyorkan supaya Kerajaan Pusat memperuntukkan kewangan yang cukup kepada FELCRA dan FELDA untuk membuka skim-skim tanah di negeri itu dan saya minta FELCRA

dan FELDA membuat peraturan-peraturan atau strategi-strategi yang agak berlainan dari apa yang telah dijalankan di Semenanjung ini. Saya berkata sedemikian kerana di Sarawak kalau skim tanah dibuka, tanah itu adalah tuan punya tanah, kadangkala ada geran, kadangkala tanah itu dikatakan "customary right land" yang tidak ada geran tetapi tuan punya tanah mengikut Undang-undang Tanah 1952, manakala di Semenanjung di sini skim tanah dibuka iaitu tanah Kerajaan dan tanah itu akan dibahagi-bahagikan kepada sekeluarga dalam lot. Sesuatu keluarga tidak dapat mempunyai lebih lot dari sekeluarga yang lain. Maksud saya kalau FELCRA atau FELDA membuka skim-skim tanah di Sarawak, jangan mengikut lot-lot. Kalau skim tanah itu bukan tanah Kerajaan Negeri, tetapi haruslah diambil kira seberapa boleh keluarga ada, iaitu tanah mengikut ekar yang sedia ada dalam geran-geran tanah yang dipunyai oleh tuan-tuan punya tanah.

Tuan Yang di-Pertua, itu tadi satu jalan untuk membasmi kemiskinan di negeri Sarawak. Selagi Kerajaan tidak ada rancangan pembangunan yang positif diadakan, kemiskinan rakyat di luar bandar tidak dapat dikawal dan tidak dapat dikurangkan.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan juga patut memberikan bekalan air kepada semua rakyat kerana ini ialah salah satu dari rancangan untuk menjaga kesihatan mereka. Dalam tahun yang sudah iaitu tahun 1985, tidak banyak peruntukan kewangan untuk bekalan air ke luar bandar di negeri Sarawak. Peratusan permohonan bekalan air luar bandar negeri itu tidak dapat diluluskan oleh Jabatan Kesihatan Negeri Sarawak kerana pihak yang berkuasa meluluskan permohonan bekalan air luar bandar iaitu berpusat di Kuala Lumpur dan pihak yang

bertanggungjawab itu tidak tahu di manakah tempat yang memerlukan bekalan air. Saya mengesyorkan supaya kuasa yang meluluskan bekalan air ke luar bandar diberikan kepada Jabatan Kesihatan Negeri kerana dialah yang tahu tempat yang memerlukan bekalan air di berbagai-bagai negeri masing-masing.

Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan jalan raya-jalan raya di negeri Sarawak, saya pasti pembinaan jalan raya-jalan raya luar bandar di negeri kita ini satu lagi jalan untuk membasmi kemiskinan dan meningkatkan taraf hidup rakyat luar bandar kerana ini akan memberi kemudahan-kemudahan kepada mereka membawa barang-barang hasil mereka untuk dijual di pasaran yang berdekatan. Di sini saya merayu kepada Kerajaan dan Kementerian yang bertanggungjawab untuk membuat peraturan mempercepatkan pembinaan jalan di negeri Sarawak kerana pembina jalan iaitu JKR Sarawak tidak dapat bertanggungjawab dan harapan rakyat kepada mereka telah hilang. Saya memberi satu contoh: jalan Julau di Entabau telah bermula dalam tahun 1983 sehingga sekarang jalan itu cuma sudah disiap 4 batu sahaja, ianya dibina dalam masa 3 tahun dan telah menelan belanja hampir \$4 juta. Peruntukan kepada jalan itu ialah \$7.9 juta dan panjangnya 17 batu. Kalau mengikut apa yang dinyatakan di sini, jalan Julau—Entabau akan menelan belanja 4 kali ganda iaitu bukan \$7.9 juta tetapi hampir \$17 juta.

Tuan Yang di-Pertua, Kementerian Kerjaraya mestilah mencari jalan yang cepat dan murah harganya supaya jalanraya-jalanraya di negara kita ini dapat dibina dengan cepat dan murah untuk kegunaan rakyat. Kerajaan patut bersikap tegas memberi perangsang kepada sektor swasta membina jalanraya melalui tender yang tidak mengambil faedah atau

keuntungan yang sangat besar seperti JKR. Saya mengesyorkan di sini supaya Kerajaan dan Kementerian yang bertanggungjawab membuat peraturan untuk memeriksa jalan-jalan yang sedang dibina dan memeriksa yang meratakan jalan-jalan supaya pekerja-pekerja JKR dalam masa bekerja tidak menipu jam masa bekerja.

Tuan Yang di-Pertua, kalau mengikut strategi-strategi yang dinyatakan dalam Rancangan Malaysia Kelima, semua rakyat adalah berhak dan diberi peluang untuk menceburkan diri di bidang pembangunan dan berpeluang untuk mengambil bahagian dalam pemberian kekayaan negara, tetapi dalam masa yang telah lalu dalam Rancangan Malaysia Pertama hingga Keempat, peluang kekayaan hanya diberi kepada orang yang kaya-raya dan orang yang kaya makin kaya dan yang miskin bertambah miskin. Ini bukan tujuan Kerajaan tetapi perbuatan pihak-pihak yang berkuasa. Pembahagian kekayaan negara sangat tidak adil di negeri Sarawak. Kaum bumiputera keturunan Dayak yang paling miskin sekali di negeri ini. Hingga sekarang yang tinggal di luar bandar mereka ini masih dalam lingkungan 60% di bawah garis kemiskinan. Kalau Kerajaan Pusat tidak percaya perkataan-perkataan kami di Dewan yang mulia ini, marilah pergi ke kawasan-kawasan luar bandar di negeri Sarawak untuk melihat keadaan di kebanyakan tempat yang mundur yang seringkali dikatakan di Dewan ini. Kawasan-kawasan itu belum lagi diberi peluang pembangunan Kerajaan yang boleh memberi faedah yang amat menguntungkan seperti kawasan Ulu Julau, Ulu Kenowit, Ulu Entabai dan banyak lagi kawasan-kawasan luar bandar yang lain.

Tuan Yang di-Pertua, untuk mengakhiri ucapan saya, saya

berharap langkah-langkah yang positif akan diambil oleh Kerajaan serta membuat peraturan-peraturan untuk mempergiatkan lagi rancangan-rancangan Malaysia Kelima. Dengan ini saya menyokong penuh Rancangan Malaysia Kelima, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Hilir Padas.

5.50 ptg.

Tuan Mohammed Yussof bin Haji Yakob (Hilir Padas): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengambil bahagian di dalam perbahasan atas Usul yang dibuat oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri mengenai Rancangan Malaysia Kelima yang mana telah dihuraikan oleh beliau di Dewan yang mulia ini baru-baru ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya memang sedar bahawa negara kita seperti juga negara-negara lain di dunia ini sedang menghadapi kemelesetan ekonomi akibat dari turunnya beberapa barangan utama eksport negara seperti bijih timah, kelapa sawit, getah, koko dan petroleum. Walaupun demikian, di dalam kita menghadapi berbagai masalah dan cabaran sama ada dalam arena politik, ekonomi ataupun sosial, setiap rakyat haruslah bersiap sedia untuk memerangnya dan bukan semata-mata ditumpukan kepada Kerajaan untuk menyelesaikannya. Satu dari masalah yang sedang dihadapi akibat dari kemelesetan ekonomi ini ialah soal pengangguran. Saya berasa bangga dengan hasrat Kerajaan yang telah dan sedang mengambil langkah untuk mengatasinya. Saya juga bersyukur ke atas hasrat Kerajaan untuk melaksanakan terutamanya pembinaan tambahan 80,000 unit rumah kos rendah setahun dalam tempoh 1986-1988.

Di dalam hubungan ini, saya merayu Kerajaan supaya pembinaan unit rumah kos rendah ini, saya kira seharusnya juga dilaksanakan di Sabah dan Sarawak. Saya juga merayu supaya kos rumah ini diselaraskan di seluruh negara supaya setiap rakyat di Sabah dan Sarawak menerima kenikmatan yang sama.

Tuan Yang di-Pertua, sebilangan besar penganggur adalah terdiri daripada golongan masyarakat belia. Memang sukar untuk membasmi pengangguran sama sekali di negara ini. Tetapi saya rasa kita boleh mengurangkannya jika masyarakat belia di negara ini tidak begitu memilih soal kerja dan sanggup menerima apa jua kerja termasuk di bidang buruh. Tidak dapat dinafikan bahawa masyarakat belia adalah merupakan golongan masyarakat yang bertenaga dan berpotensi. Suka atau tidak, belia adalah merupakan jentera penggerak yang penting ke arah pembangunan negara. Demi mencapai pembangunan yang pesat dan ke tahap yang dihasrati, para belia di negara ini haruslah dilengkapi dengan kemahiran yang tertentu serta disiplin yang tinggi. Tenaga belia harus digerakkan bukan sahaja di pejabat-pejabat dan sektor pembinaan, tetapi ianya harus juga digerakkan di dalam pembangunan pertanian di mana bidang ini pada kebiasaannya kurang diminati oleh golongan belia. Selaras dengan Dasar Pertanian Negara, tenaga belia harus dikerah dan dipergunakan ke arah merealisasikan dasar ini. Dengan yang demikian, industri pertanian di luar bandar dapat dipertingkatkan dan ini sudah pasti

Timbalan Yang di-Pertua:
Merialisasikan—lagi panjang daripada mensespearheadkan.

Tuan Mohammed Yussof bin Haji Yakob: Ya, Tuan Yang di-Pertua. Keadaan ini sudah pasti akan

mengurangkan penghijrahan para belia ke bandar-bandar. Memang mudah dan senang bagi kita bercadang dan mengarahkan supaya para belia ini melibatkan diri di dalam pembangunan pertanian. Tetapi pokok pangkal perbicaraan kita ialah kita harus benar-benar mempengaruhi para belia ini supaya mereka benar-benar berminat untuk mencebur dan melibatkan diri di dalam bidang pertanian. Di dalam hubungan inilah saya merayu supaya pihak berwajib, terutama Kementerian Kebudayaan Belia dan Sukan Negeri/Persekutuan dapat membuat sesuatu rancangan dan program untuk melatih para belia ke arah menyemai cinta dan minat untuk bertani. Saya yakin dan percaya dengan adanya minat bertani disemat di sanubari para-para belia itu, nescaya sudah pasti banyak dari mereka akan dapat menghindarkan diri dari terjunam ke lembah yang tidak diingini seperti penyalahgunaan dadah dan sebagainya.

Penyalahgunaan dadah seperti kita semua sedia maklum, bukan sahaja menghancurkan dan menjahanamkan jiwa penagih-penagihnya, tetapi ianya juga telah melibatkan kerugian berjuta-juta ringgit wang Kerajaan iaitu wang rakyat untuk mendirikan umpamanya pusat-pusat pemulihan dadah di seluruh negara.

Tuan Yang di-Pertua, saya sangat setuju dengan langkah-langkah Kerajaan telah mengadakan rancangan bertindak anti-dadah bagi menyedari generasi muda, ibu bapa dan masyarakat umum mengenai bahaya dadah. Semua orang tahu bahawa penyalahgunaan dadah itu sangat merbahaya. Namun demikian, masih ada segelintir masyarakat yang nampaknya tidak yakin dan mengakui kemerbahayaan dadah ini. Saya katakan demikian kerana dari masa ke semasa beberapa tangkapan telah dibuat oleh pihak berkuasa yang melibatkan kes penyalahgunaan dadah

ini. Saya menyedari memang negara kita ini sudah mempunyai undang-undang iaitu Akta Dadah Merbahaya yang sungguh lengkap dan ketat. Namun demikian, walau bagaimana ketat pun, Akta ini ianya tidak dapat menghapuskan sama sekali penyalahgunaan dadah ini. Pokok pangkal masalahnya ialah atas sifat diri manusia itu sendiri. Kalau seorang insan itu degil dan tidak punya pedoman hidup di dalam dunia ini, sudah pasti akan terjunam ke lembah kegiatan yang tidak diingini ini. Kalau seseorang yang sedemikian rupa sudah terjunam ke lembah tersebut, sudah pasti sukar baginya untuk memahami kemerbahayaan penyalahgunaan dadah ini. Sebenarnya penyalahgunaan dadah ini tidak akan timbul sekiranya tidak ada pengedaran dadah dan penagih-penagih dadah tidak akan wujud jika tidak ada pengedar dadah. Justeru itu demi menghapuskan penyalahgunaan dadah ini punca ataupun source, dengan izin, pengeluaran dadah itu sendiri harus dihapuskan sama sekali. Saya sedar bahawa niat Kerajaan di dalam membina beberapa pusat pemulihan penagih dadah di negara ini memang baik. Tetapi saya khuatir bahawa ianya tidak akan dapat menghapuskan penyalahgunaan dadah itu kerana ianya bertindak semata-mata sebagai langkah "curative", bukan "preventive", dengan izin, kerana suka atau tidak "prevention is better the cure", dengan izin.

Masalah penyalahgunaan dadah ini sebenarnya bukan sahaja masalah negara, tetapi ianya telah menjadi masalah antarabangsa. Masalah ini tidak akan dapat diatasi selagi negara-negara lain, terutamanya yang terlibat tidak bekerjasama untuk memberantasnya. Di dalam hubungan ini, inginlah saya mengucapkan tahniah kepada Kerajaan kerana negara kita sedang mengambil peranan utama dalam

penyediaan untuk mengadakan persidangan antarabangsa mengenai penyalahgunaan dadah di Vienna pada bulan Jun tahun hadapan. Saya berdoa semoga persidangan itu akan dapat melahirkan beberapa strategi dan tindakan demi mengatasi masalah penyalahgunaan dadah ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya memang memahami dan seterusnya bersetuju dengan langkah Kerajaan untuk berjimat-cermat dan berhati-hati dalam menguruskan ekonomi negara dalam keadaan ekonomi meleset yang melanda di seluruh dunia. Namun demikian, saya berharap supaya Kerajaan akan terus melaksanakan projek-projek pembangunan di luar-luar bandar. Seperti yang dimaklumi dan juga seperti apa yang telah diucapkan beberapa kali oleh beberapa Ahli Yang Berhormat yang ada di Dewan ini bahawa kawasan-kawasan luar bandar adalah merupakan kawasan yang mundur dan miskin yang harus dibangunkan selaras dengan kehendak dan matlamat Dasar Ekonomi Baru.

Di Dewan yang mulia ini, saya ingin mengambil kesempatan merayu kepada Kerajaan supaya memberi keutamaan kepada Sabah dan Sarawak di dalam melaksanakan projek-projek pembangunan luar bandar. Jika dibandingkan dengan keadaan luar bandar di Semenanjung, memang tidak sesiapa boleh menafikan bahawa keadaan luar bandar di Sabah, terutama sekali kemudahan-kemudahan asas seperti bekalan air paip, elektrik serta jalanraya adalah masih jauh ketinggalan. Justeru itu, saya merayu kepada pihak yang berwajib, terutamanya Kementerian Pembangunan Negara dan Luar Bandar supaya dapat memberi peruntukan yang lebih kepada negeri Sabah dan Sarawak di dalam melaksanakan projek kemudahan-kemudahan asas seperti yang saya sebutkan tadi.

Tuan Yang di-Pertua, tidak sesiapa yang boleh menafikan bahawa Skim Amanah Saham Nasional adalah satu skim yang paling baik dan menguntungkan bagi rakyat terutama kaum bumiputera. Tidak ada bank atau institusi kewangan di negara ini ataupun mungkin di rantau ini ataupun di seluruh dunia yang memberikan bonus dan dividen yang begitu tinggi. Namun pun demikian, saya ingin tahu dari Kerajaan mengapakah ramai lagi bumiputera yang layak terutama di negeri Sabah yang masih belum lagi menyertai skim ini.

Mungkin banyak dari bumiputera yang bermastautin di luar bandar di Sabah yang belum memahami sepenuhnya mengenai skim ini. Oleh yang demikian, saya merayu kepada pihak Amanah Saham Nasional supaya membuat suatu strategi dan tindakan yang lebih berkesan demi memastikan supaya setiap bumiputera yang layak di Sabah akan dapat menyertai skim ini.

Seperti kita semua sedia maklum, pada bulan hadapan negara kita akan menjadi tuan rumah kepada Persidangan PATA. Ini adalah satu penghormatan kepada negara dan wajarlah supaya Kerajaan membuat persediaan yang lengkap sekali di dalam menghadapi Persidangan ini demi menjaga dan menaikkan imej negara sebagai negara yang bersih dan aman di mana rakyatnya berada di dalam harmoni dan berdisiplin. Oleh yang demikian, saya mengalu-alukan langkah Kerajaan ke arah membersihkan dan mengindahkan alam sekitar terutamanya di dalam kawasan Bandaraya Kuala Lumpur ini.

Saya juga mengalu-alukan langkah dan tindakan Kerajaan di dalam mengadakan beberapa kempen ke arah meningkatkan disiplin dan sopan santun di kalangan rakyat terutamanya mereka yang terlibat

secara lansung dengan perindustrian pelancongan seperti agen-agen dan pemandu-pemandu pelancong serta pemandu-pemandu teksi. Ini memang kena pada tempatnya kerana suka atau tidak mereka yang berkenaan adalah golongan masyarakat yang pertama dihubungi oleh para pelancong khasnya dari luar negeri.

Namun pun demikian, usaha membersihkan dan mengindahkan alam sekitar ini di bandar ataupun di mana, bukan seharusnya dilaksanakan hanya semata-mata sewaktu ataupun di saat kita menghadapi persidangan seperti Persidangan PATA ini. Malahan usaha ini seharusnya menjadikan amalan yang berterusan setiap masa. Begitu juga dengan keadaan meningkatkan disiplin dan kesopanan di kalangan masyarakat yang seharusnya menjadi amalan setiap rakyat, setiap detik dan saat dan kesopanan ini bukan sahaja perlu ditunjukkan kepada para pelancong malahan ianya harus dan mesti ditunjukkan kepada semua golongan masyarakat di negara ini demi mengeratkan lagi keharmonian dan hormat menghormati di antara sesama kita sebagai warganegara Malaysia yang kita cintai.

Kita harus menyedari bahawa perpaduan rakyat ini penting, penting oleh kerana hanya dengan perpaduan ini sahajalah akan dapat menjamin kestabilan politik dan keselamatan negara ini. Justeru itu saya mengalu-alukan pengakuan Kerajaan bahawa perpaduan rakyat dan integrasi nasional itu tetap menjadi matlamat utama Kerajaan dalam proses pembangunan bangsa dan negara.

Untuk mencapai integrasi nasional sepenuhnya Kerajaan harus membuat beberapa strategi memandangkan bahawa latar belakang dan keadaan di sesebuah negeri seperti Sabah dan Sarawak harus benar-benar difahami. Untuk mencapai matlamat ini saya

mencadangkan supaya satu Jawatankuasa Induk atau Pusat ditubuhkan demi menggubal dan membuat strategi dan seterusnya mengambil langkah-langkah yang perlu ke arah pencapaian ini dan saya memandangkan supaya keahlian jawatankuasa tersebut harus mengandungi ahli-ahli dari Sabah dan Sarawak.

Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, soal integrasi nasional ini bukan perkara mudah untuk dilaksanakan kerana ia berkehendakkan kesungguhan dan komitmen yang serius dari semua pihak. Dengan keadaan geografi yang begitu rupa Sabah dan Sarawak memang terpisah dari Semenanjung oleh Laut China Selatan. Perpisahan ini hanya secara physical sahaja, dengan izin, dan saya yakin dan percaya dengan adanya daya usaha Kerajaan ke arah mencapai integrasi nasional ini sudah pasti semangat kenegerian yang diwarisi oleh segelintir masyarakat akan dapat dihapuskan sama sekali, insya Allah.

Tuan Yang di-Pertua, tidak ada makna dan ertinya harta kekayaan yang dimiliki oleh sesebuah negara itu jika kesihatan rakyatnya tidak terjamin, tidak ada insan yang berfikir waras di dunia ini yang boleh menafikan bahawa kesihatan adalah sangat penting di dalam kehidupan manusia seharian. Kesihatan bukannya boleh dijual beli dengan wang ringgit dan kesihatan juga adalah punca segala-galanya kerana tanpa kesihatan yang baik segala kegiatan kita akan tidak dapat dilaksanakan dengan berkesan.

Tidak ada sesiapa yang boleh menafikan bahawa untuk mencapai kejayaan yang sepenuhnya di dalam membangunkan negara ini ianya berkehendakkan masyarakat yang aktif dan cergas. Di dalam hubungan ini inginlah saya mengalu-alukan

hasrat Kerajaan di dalam Rancangan Malaysia Kelima untuk memberi keutamaan di bidang pembangunan kesihatan di negara ini terutamanya di kawasan luar bandar.

Tuan Yang di-Pertua, nampaknya semakin kita menuju ke arah teknologi moden semakin banyak pulalah lahirnya penyakit-penyakit baru seperti AIDS dan sebagainya. Namun pun kita telah mencapai beberapa kejayaan di bidang teknologi moden, di dalam bidang perubatan masih terdapat penyakit-penyakit lama terutamanya malaria.

Walaupun Sabah telah mencapai kemerdekaan lebih dari 20 tahun namun negeri itu masih dilanda oleh penyakit malaria yang begitu berleluasa. Saya telah difahamkan bahawa sepanjang tahun lalu sahaja, kes malaria di Sabah yang telah dilaporkan ialah lebih dari 30,000 kes, manakala pada tahun 1984 jumlah kes malaria yang dilaporkan adalah lebih kurang 20,000 dan kawasan-kawasan yang teruk dilanda penyakit ini ialah Kudat, Pitas, Kota Marudi, Sandakan, Beluran dan Kinabatangan.

Jumlah kes ini adalah sangat membimbangkan dan ini adalah satu perkara yang amat serius. Saya kira tentu sekali Kementerian Kesihatan sedar mengenai kemerbahayaan penyakit ini. Oleh yang demikian, saya merayu supaya Kementerian Kesihatan bertindak dan mengambil langkah-langkah yang tertentu dengan segera demi memerangi penyakit ini.

Tuan Yang di-Pertua, satu masalah yang dihadapi oleh rakyat di Sabah ialah mengenai kekurangan doktor yang berkhidmat dengan Kerajaan. Masalah kekurangan doktor ini semakin buruk dengan bertambahnya doktor-doktor yang bersara dan yang meletakkan jawatan dari berkhidmat dalam Kerajaan untuk membuka klinik persendirian.

Saya faham mungkin negara kita sendiri kekurangan doktor-doktor tempatan. Di dalam hubungan ini saya ingin mencadangkan supaya Kerajaan mempertimbangkan untuk mengambil lebih ramai lagi doktor dari negara-negara jiran ataupun dari negara-negara seperti dari Timur Tengah, Bangladesh, Pakistan dan India untuk berkhidmat dengan negara ini iaitu sebagai satu tindakan masa jangka pendek di dalam mengatasi masalah kekurangan doktor di dalam negara ini dan sebagai langkah jangka masa panjang saya ingin mencadangkan supaya Kerajaan memperbanyakkan atau menambahkan tempat-tempat demi membolehkan mahasiswa menjalani ilmu kedokteran di universiti-universiti berkenaan di negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, di masa-masa yang lalu banyak sudah diperbincangkan mengenai penghijrahan doktor-doktor ke bidang swasta dan mengenai masalah-masalah yang dihadapi oleh mereka. Walau apa pun yang telah dibuat, saya ingin mencadangkan kepada Kerajaan supaya mengetatkan syarat-syarat perletakan jawatan para doktor Kerajaan. Di samping itu pula mempertimbangkan dengan sewajarnya mengenai dengan skim gaji mereka memandangkan bahawa gaji yang mereka perolehi adalah lebih rendah dari apa yang diterima oleh doktor swasta.

Tuan Yang di-Pertua, tidak ada sesiapa yang boleh menafikan bahawa taraf kesihatan penduduk-penduduk di luar bandar adalah lebih rendah, jika dibandingkan dengan penduduk-penduduk dalam bandar, memandangkan bahawa kurangnya kemudahan-kemudahan kesihatan di luar bandar, jika dibandingkan dengan apa yang ada di bandar-bandar. Seperti juga penduduk-penduduk bandar, penduduk-penduduk luar bandar juga berhak untuk menikmati

kehidupan yang sihat. Oleh yang demikian, saya merayu supaya Kerajaan memperbanyakkan kemudahan-kemudahan perubatan, seperti klinik dan pusat rawatan di luar bandar terutamanya di Sabah dan Sarawak, di mana taraf kesihatan penduduk-penduduk luar bandar adalah jauh ketinggalan jika dibandingkan dengan keadaan di Semenanjung.

Tuan Yang di-Pertua, negara kita hari ini sedang pesat membangun terutamanya di bidang perindustrian dan ternyata di dalam Rancangan Malaysia Kelima ini, Kerajaan memberi penekanan mengenai pentingnya mengenai pembangunan perindustrian ini ke arah menaikkan ekonomi negara dan di samping itu mewujudkan dan membekalkan pekerjaan dan sekali gus akan mengurangkan kadar pengangguran di negara ini. Namun pun demikian Kerajaan harus berjaga-jaga supaya setiap projek perindustrian ini harus dikaji sedalam-dalamnya supaya ia tidak akan memudaratkan rakyat terutama sekali di segi pencemaran alam sekitar di sesuatu kawasan akibat dari aktiviti-aktiviti sesuatu projek perindustrian itu.

Tuan Yang di-Pertua, semua manusia ingin hidup di dalam suasana alam sekitar yang bersih, aman dan damai. Dalam hubungan inilah saya ingin menyentuh mengenai keadaan alam sekitar di kawasan bandar-bandar di Sabah, terutamanya di Kota Kinabalu, Sandakan dan Tawau. Walaupun terdapat undang-undang seperti Anti-litter By-laws, dengan izin, masih juga terdapat keadaan yang sangat kotor terutama sekali di bangunan-bangunan kedai, di mana sampah-sarap kelihatan di sana-sini.

Seperkara lagi saya ingin menarik perhatian di Dewan yang mulia ini ialah mengenai suasana alam sekitar yang ada di beberapa kawasan di Kota

Kinabalu terutamanya di Petagas, Putatan dan Kepyayan. Kalau sesiapa sahaja yang pernah melalui jalan raya dari Pekan Putatan hingga ke lapangan terbang Kota Kinabalu, ia sudah pasti akan melihat bengkel-bengkel kereta, kilang besi, kilang getah, kilang roti, kilang botol-botolan, kilang aluminium dan berbagai-bagai lagi kilang yang bertaburan tidak tentu arah di tengah-tengah dan celah-celah kawasan perumahan.

Apa yang menyedihkan saya ialah seolah-olah pihak yang berwajib tidak ambil peduli mengenai suasana yang tidak sihat ini. Terus-terang saya katakan bahawa tuan-tuanpunya kilang-kilang dan bengkel-bengkel ini nampaknya tidak ada hati-perut langsung. Apa yang mereka pentingkan ialah semata-mata untuk mencari untung dan mereka tidak sama sekali ambil peduli tentang kepentingan orang lain, khasnya penduduk-penduduk di kawasan tersebut. Mereka ini tidak akan ambil tahu atau peduli sama ada alam sekitar di kawasan tersebut dicemari oleh debu besi, bau busuk, hinggar, bising dan sama ada ia memudaratkan orang-orang lain. Yang ada melekat di kepala mereka ialah sama ada mereka akan dapat keuntungan hasil daripada aktiviti mereka itu. Orang-orang seperti inilah yang tidak bertanggungjawab dan mereka ini harus diberi sesuatu pengajaran secara hukuman melalui penguatkuasaan Akta Alam Sekeliling yang ada sekarang. Saya kira sudah pasti Akta tersebut mempunyai proviso-proviso yang membolehkan kepada setiap individu atau syarikat yang melanggar Akta tersebut dikenakan hukuman.

Saya berpendapat bahawa perkara pencemaran alam sekitar dan gangguan ketenteraman orang awam ini adalah sangat serius. Oleh hal yang demikian, saya mencadangkan supaya setiap individu yang melanggar Akta

ini terutama sekali mereka yang sengaja mengeneipkan kepentingan penduduk-penduduk kawasan berkenaan dikenakan denda setimpalnya termasuk hukuman penjara. Apa yang menyedihkan saya, Tuan Yang di-Pertua, ialah kawasan yang saya sebutkan tadi iaitu di Petagas dan Putatan bukanlah kawasan-kawasan perindustrian. Sebenarnya satu kawasan Perindustrian di Lokawi telah pun disediakan tetapi mereka tidak mahu ataupun enggan untuk berpindah, oleh kerana mereka takut mengalami kerugian.

Saya benar-benar menyeru kepada pihak yang berwajib terutama sekali Kementerian Sains Teknologi dan Alam Sekitar untuk mengambil tindakan yang serius, demi memastikan supaya kegiatan-kegiatan perindustrian tersebut dipindahkan ke kawasan yang saya sebutkan tadi. Kita tidak seharusnya mengeneipkan kepentingan orang ramai oleh kerana segolongan masyarakat yang degil dan tidak bertanggungjawab.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai dengan dasar luar negeri, saya bersetuju dengan Kerajaan bahawa negara kita sentiasa berusaha ke arah penyelesaian masalah Afghanistan dan masalah Palestin serta menjadikan Antartika sebagai warisan bersama manusia. Sebagai sebuah negara Islam, Malaysia semestinya mengambil peranan yang lebih aktif lagi di dalam menyelesaikan masalah Palestin dan masalah Afghanistan. Selagi ada pertelingkahan sesama negara-negara Islam, selagi itu masalah tersebut tidak pasti boleh diselesaikan. Di dalam hubungan ini, saya ingin merayu Kerajaan supaya Malaysia selaku satu daripada anggota-anggota Jawatankuasa mengenai penyelesaian Perang Iran-Iraq dan selaku sebuah negara Islam yang dihormati harus mengambil

peranan yang lebih aktif dan berani ke arah menyelesaikan masalah ini.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam dunia ini tidak ada seorang insan yang berfikiran waras yang mahu diusir dari tanah tumpah darahnya dan saya kira memang banyak yang sanggup berkorban demi menjaga kedaulatan negara masing-masing. Orang-orang Palastin dan Afghanistan tidak berbeza dari insan-insan yang lain di dunia ini, mereka juga mempunyai perasaan seperti manusia biasa, mereka ingin hidup di atas muka bumi ini dan di tanah tumpah darah mereka sendiri dan mereka juga berhak untuk hidup bebas dan menikmati kehidupan seperti apa yang dinikmati oleh manusia lain. Apakah kita sebagai manusia yang berfikiran waras harus membiarkan mereka ini hidup di dalam kegelapan dan penderitaan. Justeru itu masalah Palastin dan masalah Afghanistan ini bukan sahaja harus diselesaikan oleh negara Islam sahaja, tetapi seluruh negara di dunia ini mesti memikul tanggungjawab dan mempunyai commitment yang serius ke arah menyelesaikan masalah ini. Kuasa-kuasa besar harus bersifat jujur dan menunjukkan contoh dan teladan serta kesungguhan untuk menyelesaikan masalah ini. Hanya dengan sifat yang sedemikian sahajalah yang akan dapat mencapai ke arah kejayaan penyelesaian masalah itu sepenuhnya.

Tuan Yang di-Pertua, saya mengalu-alukan hasrat Kerajaan bahawa negara kita akan terus meningkatkan kerjasama ekonomi, sosio dan juga politik di kalangan anggota ASEAN. Seperti kita sedia maklum, Pertubuhan ASEAN adalah merupakan satu pertubuhan yang mempunyai penduduk yang begitu ramai iaitu lebih kurang 300 juta manusia dan meliputi kawasan yang begitu luas iaitu luas dari Benua Eropah. Keluasan dan kepesatan penduduk ini tidak akan menjadikan

ASEAN ini kuat dan kukuh jika tidak wujud persefahaman dan perpaduan yang sejati di antara anggota-anggotanya.

Kita bertuah kerana perpaduan ASEAN itu memang sudah sedia wujud dan kesungguhan ASEAN untuk menjadikan rantau ini sebagai Kawasan Aman, Bebas dan Berkecuali ternyata terbukti di dalam beberapa usahanya. Umpamanya untuk mencari penyelesaian politik dalam masalah Kampuchea dan dasar liberal ASEAN dan tidak memihak kepada mana-mana kuasa besar. Apa yang perlu dipertingkatkan ialah persefahaman yang erat di antara anggota ASEAN di dalam menyelesaikan sebarang masalah yang dihadapi bersama. Di dalam hubungan inilah, saya ingin mengambil kesempatan di Dewan yang mulia ini merayu Kerajaan supaya berunding dari hati ke hati dengan Kerajaan baru Filipina di bawah pimpinan Presiden Puan Corazon Aquino supaya tuntutan Filipina ke atas Sabah digugurkan sama sekali. Langkah ini bukan sahaja akan merapatkan perpaduan antara Malaysia dengan Filipina dan seterusnya anggota ASEAN yang lain, malahan ianya akan merupakan kejujuran dan commitment yang serius dari pihak Kerajaan Filipina untuk menjadikan kewujudan Pertubuhan ASEAN ini sebagai satu pertubuhan ke arah mencapai persefahaman dan perpaduan di kalangan anggotanya lebih bererti dan bermakna.

Kita semua sedia maklum bahawa kalau tidak silap saya pada tahun 1962 iaitu setahun sebelum Sabah mencapai kemerdekaan melalui Malaysia satu Suruhanjaya yang dinamakan Cobbold Commission telah dibentuk khas untuk menyelidik sama ada rakyat di Sabah ingin menyertai Malaysia dan ternyata bahawa hasil dari penyelidikan itu seluruh rakyat Sabah mahu dan berkehendakkan

merdeka melalui Malaysia. Oleh yang demikian, perkara tuntutan ke atas Sabah ini seharusnya tidak timbul lagi demi tidak menimbulkan sebarang keraguan dan kekeliruan di kalangan rakyat di Sabah khasnya dan seluruh negara amnya saya sekali lagi merayu kepada Kerajaan supaya mengambil tindakan yang perlu demi memastikan supaya tuntutan Filipina ke atas Sabah ini harus dan mesti digugurkan dengan seberapa segera.

Tuan Yang di-Pertua, sebelum saya mengakhiri perbincangan ini inginlah saya mengambil kesempatan di Dewan yang mulia ini mengucapkan setinggi-tinggi tahniah dan syabas kepada Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita merangkap Pengerusi Barisan Nasional yang telah berjaya mengutarakan formula perdamaian mengenai krisis politik di Sabah. Ini jelas menunjukkan kesungguhan Kerajaan Barisan Nasional di bawah pimpinan beliau untuk memastikan pemulihan kestabilan politik dan ekonomi di negeri Sabah. Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, rakyat di negeri Sabah seperti juga rakyat lain di negara ini adalah rakyat yang cintakan keamanan dan keharmonian. Saya yakin dan percaya bahawa formula yang disarankan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri itu akan dapat diterima oleh ketiga-tiga parti komponen di Sabah iaitu BERJAYA, PBS, dan USNO.

Tidak ada sesiapa yang boleh menafikan bahawa pengujudan Kerajaan Campuran di Sabah pada ketika ini adalah yang paling sesuai untuk diimplimentasikan demi memastikan kebahagiaan dan kesejahteraan rakyat dan demi keamanan negeri. Justru itu, formula yang disarankan oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri itu harus dan mestilah diterima oleh semua pihak yang terlibat dan mereka haruslah menyingkirkan apa juga prasangka demi menjaya dan

merealisasikan formula ini dan setiap pihak harus jujur dan harus menyumbangkan pengorbanan kerana kejayaan tidak bisa diperolehi tanpa pengorbanan sejati.

Kita harus menyedari bahawa kepentingan rakyat dan negara adalah mengatasi segala apa juga kepentingan termasuklah kepentingan diri sendiri dan kepentingan parti.

Tuan Yang di-Pertua, krisis di Sabah merupakan satu bahan akhbar yang hangat di dalam negara malah pun di luar negeri. Saya berasa sedih dan keciwa bahawa ada suratkhbar-suratkhbar di luar negeri yang membuat liputan yang berlebihan seolah-olah apa yang terjadi di Sabah adalah sama seperti apa yang terjadi di Lebanon. Ini sudah keterlaluan. Dan saya tidak pasti sama ada ini sengaja diheboh-hebohkan demi kepentingan sesuatu tujuan ataupun sebaliknya. Walau apa pun, keadaan di Sabah sudah reda dan saya bersyukur ke hadrat Allah s.w.t. bahawa satu penyelesaian sedang dibuat dan bersabarlah kita untuk seketika dan marilah kita berdoa kepada Allah s.w.t. semoga penyelesaian ini akan dapat dicapai dengan segera. Sekian, terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat dari Sibü.

6.24 ptg.

Tuan Ling Sie Ming (Sibü): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk membahaskan usul pembentangan Rancangan Malaysia Kelima. Rancangan Malaysia Kelima itu adalah bermaksud dan berhasrat untuk melaksanakan Dasar Ekonomi Baru dengan matlamatnya untuk mencapai perpaduan negara.

Sukacita saya mengambil kesempatan ini untuk membincangkan

salah satu aspek perpaduan negara iaitu perpaduan negara dari segi konteks perhubungan di antara Negeri-negeri dengan Persekutuan.

Tuan Yang di-Pertua, saya amat dukacita bahawa di bawah Rancangan Malaysia Kelima pihak Kerajaan masih terus dengan dasarnya untuk memberi perhatian serius kepada kemunduran sosio-ekonomi di negeri Sarawak. Mengikut angka-angka yang terdapat, kadar kemiskinan di Sarawak ialah 32% dan di negeri Sabah ialah 33%. Dan telah menjadi pengetahuan umum bahawa pembangunan sosio-ekonomi di negeri Sarawak adalah kurang cepat dan taraf kehidupan di negara itu amat rendah jika dibandingkan dengan negeri-negeri lain di Semenanjung Malaysia. Maka peruntukan yang besar patutlah diberikan kepada negeri itu supaya dapat menghapuskan ketidak-seimbangan yang wujud tetapi malangnya langkah yang berkesan tidak diambil di bawah Rancangan Malaysia Kelima.

Di bawah Rancangan Malaysia Kelima Sarawak hanya mendapat peruntukan sebanyak \$4.1 billion ataupun 6% dari jumlah peruntukan kebangsaan. Maka peruntukan bagi setiap orang di Sarawak hanya berjumlah \$2,670 untuk tujuan pembangunan sosio-ekonomi. Semenanjung Malaysia mendapat \$60.3 billion ataupun peruntukan berjumlah \$4,654 bagi setiap penduduk di situ. Amaun ini merupakan dua kali ganda jika dibandingkan dengan peruntukan bagi setiap orang di Sarawak. Jadi, jurang di antara dua kawasan itu akan menjejaskan usaha untuk mencapai perpaduan.

Dari segi pengangkutan, Sarawak hanya mempunyai 2.99 kilometer jalan raya setiap 1,000 orang. Walaupun jalan raya yang sepanjang 4,620 kilometer di Sarawak adalah merupakan kedua panjang di seluruh negara kita tetapi hanya 32.3% daripada jumlah itu telah ditarkan. Sebahagian besar jalan raya di Sarawak belum ditarkan dan tidak dapat digunakan dengan sepenuhnya.

Dari segi bekalan elektrik di bawah Rancangan Malaysia Keempat 37,700 keluarga dapat memperolehi bekalan elektrik. Tetapi di bawah Rancangan Malaysia Kelima, bilangan ini telah dikurangkan kepada hanya 24,900 rumah yang mendapat bekalan elektrik. Bagaimanakah kita akan mencapai tujuan memberi bekalan elektrik kepada 77% penduduk-penduduk di luar bandar? Walaupun Projek Haidro Elektrik Bakun akan dilaksanakan dengan peruntukan berjumlah \$10 billion tetapi majoriti orang Sarawak khususnya mereka dari kawasan luar bandar tidak akan dapat menikmati bekalan elektrik yang akan dikeluarkan oleh Projek Haidro Elektrik Bakun.

Maka orang Sarawak tidak menyokong projek itu.

Timbalan Yang di-Pertua: Yang Berhormat, masa sudah cukup dan Yang Berhormat boleh menyambung ucapan esok.

Tuan Ling Sie Ming: Terima kasih.

Timbalan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditangguhkan sekarang hingga pukul 2.30 petang esok, 27hb Mac, 1986.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.